

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 28.11.2016
COM(2016) 856 final

2016/0365 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi
uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2016) 368 final}

{SWD(2016) 369 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

Centralna nasprotna stranka (v nadaljnjem besedilu: CNS) posreduje med udeleženci na finančnih trgih, tako da za določen sklop pogodb deluje kot kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca. CNS se ukvarjajo s finančnimi posli z različnimi razredi finančnih instrumentov, kot so lastniški vrednostni papirji, izvedeni finančni instrumenti in repo posli. Svoje storitve po navadi zagotavljajo svojim klirinškim članom (običajno bankam), ki jih s CNS veže neposredno pogodbeno razmerje, in strankam klirinških članov (npr. pokojninskim skladom).

Koncentracija poslov in pozicij, ki izhajajo iz tega, v CNS omogoča, da se te pozicije pobotajo, s čimer se znatno zmanjšajo skupne izpostavljenosti CNS ter njenih klirinških članov in njihovih strank. CNS od klirinških članov in njihovih strank v zameno za prevzem in pobot njihovih pozicij pobere zavarovanje (v obliki „kritja“ in prispevkov v jamstvene sklade) za kritje svojih obveznosti, če eden od udeležencev ne izpolni svojih obveznosti do CNS. Tako obvladujejo tveganja, povezana s finančnimi trgi (npr. tveganje nasprotne stranke, likvidnostno tveganje in tržno tveganje), ter s tem izboljšujejo splošno stabilnost in odpornost finančnih trgov. Pri tem postajajo kritična vozlišča v finančnem sistemu, saj povezujejo različne finančne akterje in združujejo precejšnje zneske njihove izpostavljenosti različnim tveganjem. Za zagotovitev ustreznega kritja takih izpostavljenosti sta torej ključna učinkovito upravljanje tveganj CNS in zanesljiv nadzor.

CNS naj bi v Evropi in širše postale še večje in pomembnejše z izvajanjem zaveze G20, ki določa, naj centralne nasprotne stranke opravljajo kliring standardiziranih izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC). Ta obveza se v EU izpolnjuje z uredbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (v nadaljnjem besedilu: uredba EMIR)¹. Navedena uredba določa tudi izčrpne bonitetne zahteve za CNS ter zahteve v zvezi z njihovimi dejavnostmi in nadzorom.

Čeprav za CNS v EU tako glede na njihovo osrednjo vlogo v gospodarstvu in povezana tveganja, ki jih prevzemajo, veljajo visoki standardi, pa EU nima usklajenih pravil za malo verjetne primere, v katerih ti standardi ne bi bili zadostni in bi se CNS znašle v resnih težavah – večjih, kot so predvidene z uredbo EMIR – ali pred popolnim propadom. Načeloma bi morali biti zoper propadajoče gospodarske družbe uvedeni insolvenčni postopki. Vendar je pretekla kriza jasno pokazala, da lahko propad pomembne finančne institucije, ki je tesno povezana z drugimi udeleženci na finančnih trgih, povzroči resne težave preostalemu delu finančnega sistema in negativno vpliva na obete za rast v širšem gospodarstvu. Zaradi njihove insolventnosti lahko institucija namreč nenadoma zelo omeji zagotavljanje kritičnih funkcij gospodarstvu, kar povzroči paniko na trgu in širjenje negativnih učinkov, ker so nasprotne stranke in vlagatelji v negotovosti glede svojih sredstev in obveznosti v dolgotrajnih pravnih postopkih. Zaradi te grožnje finančni stabilnosti, ki jo povzroča na primer pomanjkanje zaupanja na trgu, in splošnega javnega interesa so vlade, da bi se temu izognile, pogosto prisiljene reševati finančne institucije z javnim denarjem.

¹ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1–59).

Sanacija in reševanje sta ukrepa, namenjena zaščiti finančne stabilnosti, zagotovitvi kontinuitete kritičnih funkcij in zaščiti davkoplačevalcev v primeru težav ali propada institucije, ki je v finančnih težavah, kadar insolvenčni postopki ne bi zadostovali za doseg tega. Z ukrepoma kot takima naj bi se tako zaščitile ključne kritične funkcije, ne da bi bili davkoplačevalci izpostavljeni izgubam, da bi lahko finančni sistem še naprej financiral gospodarsko rast in da bi se izognili socialno-ekonomskim stroškom finančnega zloma. Sanacijski ukrepi in ukrepi za reševanje so najpomembnejši pri „sistemski“ finančni instituciji, ker bi bilo na primer zaradi njene velikosti, tržnega pomena in medsebojne povezanosti v primeru težav ali neurejenega propada ogroženo normalno delovanje finančnega sistema, kar bi posledično negativno vplivalo na realno gospodarstvo.

Čeprav so CNS že ustrezno regulirane, imajo zanesljiva sredstva za reševanje finančnih težav na podlagi uredbe EMIR ter v preteklosti niso množično zahajale v težave ali propadale, pa vlade, organi in drugi udeleženci na trgu na splošno priznavajo, da njihov vse večji pomen pri obravnavanju vse večjega števila novih vrst tveganj predstavlja izziv. Vse CNS v EU se torej glede na osrednjo in vse pomembnejšo vlogo na finančnih trgih štejejo za sistemske².

Sanacijski ukrepi so ukrepi, ki jih finančna institucija sprejme sama, da bi obnovila svojo sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja. Zagotovitev pravih pogojev za uspešno izvedbo sanacijskih ukrepov je ključni cilj politike v zvezi s CNS, saj bi lahko njihov propad zelo razdiralno vplival na širši finančni sistem. Vendar bi morali imeti organi, ki delujejo v javnem interesu, tudi pooblastila za reševanje CNS, če ti ukrepi spodletijo ali če bi lahko škodovali finančni stabilnosti. Ukrepi za reševanje so izredni ukrepi, ki bi jih lahko organi sprejeli za hitro prestrukturiranje CNS in zagotovitev kontinuitete njihovih funkcij, ki so ključne za gospodarstvo, s čimer bi se ublažila škoda za finančni sistem in širše gospodarstvo, hkrati pa bi bila za preostale dele CNS razglašena insolvenčnost, s čimer bi se zagotovila tržna učinkovitost. Pri tem se stroški in izgube čim bolj prenesejo na lastnike in upnike CNS in ne na davkoplačevalce, v skladu z načinom njihove obravnave, če bi CNS razglasila insolventnost, ter ob popolnem spoštovanju Listine o temeljnih pravicah, zadevne sodne prakse Sodišča Evropske unije in Evropske konvencije o človekovih pravicah. Namen reševanja ni preprečiti propada neučinkovitih institucij, temveč ohraniti kritične funkcije institucije in hkrati omogočiti urejeno prenehanje preostalih delov.

Analiza potrebe po odzivanju na morebitno sanacijo in reševanje drugih finančnih družb, ki niso banke in CNS, ne napreduje enako hitro. Glavni razlog za to je, da spoznanja, pridobljena med finančno krizo, niso pokazala tako nujne potrebe po takih ukrepih. Vendar bodo taki ukrepi glede na razvoj ekonomskega in finančnega tveganja v zadevnih sektorjih morda potrebni v prihodnje.

Poleg tega je tudi posebno in širše mednarodno delo v zvezi z zavarovalnicami na ravni G20 še v razmeroma zgodnjih fazah priporočil in le malo jurisdikcij je v praksi že uvedlo regulativno reformo na tem področju. V EU so do zdaj tri države članice uvedle zakonodajo o sanaciji in reševanju zavarovalnic ali jo trenutno uvajajo. Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) je začel temeljit, primerjalni in obsežen pregled nacionalnih

² V skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/2205 z dne 6. avgusta 2015 in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/592 z dne 1. marca 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za obveznost kliringa morajo centralne nasprotno stranke, ki imajo dovoljenje ali so priznane, od 21. junija 2016 oziroma 9. februarja 2017 opravljati centralni kliring za več razredov obrestnih izvedenih finančnih instrumentov OTC, denominiranih v EUR, GBP, JPY in USD, oziroma več razredov kreditnih izvedenih finančnih instrumentov OTC, denominiranih v EUR.

praks pri sanaciji in reševanju ter razvoja na tem področju ter naj bi poročilo o tej temi predložil v prvi polovici leta 2017. Komisija bo na podlagi navedenega poročila v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom, Svetom in vsemi zadevnimi deležniki razmislila o primernih nadaljnjih korakih.

1.2. Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Za banke in investicijska podjetja je bil že sprejet celovit okvir EU za sanacijo in reševanje³. S predlaganim okvirom za CNS se ta ureditev in zahteve iz uredbe EMIR ne podvajajo, temveč dopolnjujejo. Vsebuje določbe, primerljive s tistimi iz okvira za banke in investicijska podjetja, da se olajšata urejena sanacija in reševanje, vendar jih prilagaja posebnim značilnostim poslovnih modelov CNS in njihovim tveganjem, pri čemer med drugim določa tudi porazdelitev izgub v scenarijih, ko so izčrpana obstoječa predhodno financirana sredstva CNS, zahtevana na podlagi uredbe EMIR.

Širše, na mednarodni ravni so voditelji skupine G20 potrdili pristop, ki ga je razvil Odbor za finančno stabilnost (FSB), da bi se tveganja, ki bi jih lahko propad katere od finančnih institucij (banke, infrastrukture finančnih trgov, zavarovalnice itd.), ki je sistemsko pomembna na svetovni ravni, povzročil za finančni sistem, obravnavala s celovitimi in ustreznimi instrumenti za sanacijo in reševanje⁴. Poleg tega sta Odbor za plačila in tržno infrastrukturo (CPMI) in Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) razvila smernice o načrtih sanacije za infrastrukture finančnih trgov, vključno s CNS, odbor FSB pa je izdal nadaljnje smernice o uporabi njegovega dokumenta z naslovom Ključne lastnosti učinkovitih shem za reševanje (Key Attributes of Effective Resolution Regimes) za infrastrukture finančnih trgov, kot so CNS, in zavarovalnice⁵. V sredini leta 2016 so se te organizacije nadalje posvetovale o ključnih delih teh smernic, med drugim tudi o tem, kdaj bi morali organi za reševanje začeti postopek reševanja CNS, ker sta ogroženi njena sposobnost uspešnega poslovanja in finančna stabilnost, ter katera pooblastila in instrumente bi moral organ pri tem uporabiti, da bi najbolje zagotovil kontinuiteto kritičnih funkcij, čim bolj zmanjšal širjenje negativnih učinkov ter najučinkoviteje porazdelil stroške in izgube⁶. Evropski parlament je decembra 2013 sprejel poročilo na lastno pobudo, v katerem je Komisijo pozval, naj predlaga ustrezne ukrepe EU, s katerimi bi bilo mogoče ublažiti posledice morebitnega propada ključnih finančnih institucij, še zlasti CNS⁷.

1.3. Skladnost z drugimi politikami Unije

Na predlog za vzpostavitev evropskega okvira za sanacijo in reševanje CNS je bilo opozorjeno v delovnem programu Komisije za leto 2015, časovni načrt v zvezi s pobudo pa je

³ Direktiva 2014/59/EU, direktiva o sanaciji in reševanju bank (DSRB), je bila v okviru ukrepov združevanja odgovornosti za nadzor in reševanje bank v bančni uniji dopolnjena z enotnim mehanizmom za reševanje (Uredba (EU) št. 806/2014). Glej http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm, http://ec.europa.eu/internal_market/finances/banking-union/index_en.htm.

⁴ Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, Odbor za finančno stabilnost (november 2011), http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf. Oktobra 2014 posodobljeno s prilogami za posamezne sektorje, http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁵ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d121.pdf>; http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁶ <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/Essential-Aspects-of-CCP-Resolution-Planning.pdf>; <https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD539.pdf>.

⁷ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0533+0+DOC+XML+V0//SL>.

bil objavljen aprila 2015⁸. Da bi se upoštevala nadaljnja izpopolnitev zadevnih mednarodnih smernic, navedenih v prejšnjem oddelku, je bila pobuda prenesena v delovni program za leto 2016. Pobuda spada med prizadevanja Komisije za zagotovitev, da se grožnje za nemoteno delovanje finančnega sistema in davkoplačevalce odpravljajo ter da lahko finančni trgi še naprej prispevajo k trajnostni in dolgoročni rasti, da bi se notranji trg v interesu potrošnikov in podjetij še bolj poglobil.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

2.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga tega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), ki dovoljuje sprejetje ukrepov za približevanje nacionalnih določb, katerih cilj je vzpostavitev in delovanje notranjega trga.

Predlog toliko usklajuje nacionalne zakone o sanaciji in reševanju CNS, kot je to potrebno za zagotovitev, da se za CNS uporabljajo podobni instrumenti in postopki pri obravnavanju njihovih morebitnih težav ali propada. Čeprav CNS z dovoljenjem lahko delujejo in zagotavljajo storitve v vsej EU, je regulativno okolje za obvladovanje morebitnih kriz, ki presega zahteve iz uredbe EMIR, trenutno razdrobljeno. Nekatere države so uzakonile zahteve, da morajo CNS pripraviti krizne načrte za reševanje težav, ali pa so CNS zajete s širšimi shemami za reševanje v finančnem sektorju, ki so bile prvotno namenjene bankam. Še nobena država članica ni razvila popolnoma nacionalne sheme za sanacijo in reševanje CNS, ki bi v celoti ustrezala načelom FSB, ki jih je potrdila skupina G20, med drugim tudi kar zadeva potrebo po učinkovitem usklajevanju in nadzoru za preprečitev čezmejnih učinkov prelivanja⁹. Brez okvira na ravni EU države članice verjetno ne bodo mogle razviti celovitih in skladnih shem. Različni pristopi, s katerimi bi CNS in organi blažili ali reševali težave ali propad CNS, ne bi bili v celoti skladno načrtovani in bi se lahko uporabljali nedosledno. To bi lahko povzročilo čezmejne motnje pri zagotavljanju kritičnih funkcij klirinškim članom in strankam ter širšo finančno nestabilnost. Ukrepanje na ravni EU je zato nujno, da se organom držav članic zagotovijo ustrezni instrumenti in pooblastila, ki bi se izvrševali hitro, skladno in enako v vsej Uniji.

Ukrepanje na ravni EU je upravičeno tudi za CNS, ki imajo manj neposrednih čezmejnih povezav, vendar bi se z uskladitvijo omilili morebitni pomisleki glede enakih pogojev in konkurence, ki jih povzroča morebitno in dejansko nacionalno upravljanje propada CNS. Tako bi nacionalne sheme z različnimi stopnjami morebitnega posredovanja države z javnimi sredstvi povzročile neenake konkurenčne pogoje v korist CNS s sedežem v državah članicah, kjer je podpora verjetnejša. Izkušnje s propadom bank v različnih državah članicah opozarjajo, kako se lahko zaradi težav v sistemskih finančnih institucijah enotni trg razdrobi na nacionalne ekonomske cone. Tržno dožemanje in pristranskosti v korist subjektov s sedežem v jurisdikcijah z razmeroma močnejšo implicitno podporo države lahko povzročijo izkrivljanje konkurence in samovoljno vplivajo na stroške podjetij glede na njihovo geografsko lokacijo in domnevno željo ali potrebo države članice, da sredstva, likvidnost ali kapital vnaprej nameni zmanjšanju čezmejnih izpostavljenosti. Čeprav je tveganje za tovrstno razdrobljenost enotnega trga v primeru CNS manj neposredno, bi se lahko zaradi različnega dožemanja in negotovosti glede zmožnosti držav članic, da prevzamejo nadzor nad propadlo

⁸ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2015_fisma_029_cwp_ccp_resolution_of_non_bank_resolution_en.pdf.

⁹ Glej oddelek 3.2 priložene ocene učinka.

CNS in jo uspešno rešijo, pri udeležencih na trgu krhalo zaupanje v delovanje enotnega trga in s tem v njegovo celovitost. Dejansko se negotovost glede tega, kako bi bilo mogoče propad ključnih tržnih infrastruktur upravljati brez skupnih pravil EU, navaja kot eden od razlogov za počasno povezovanje na kapitalstskih trgih Evrope¹⁰.

Z uskladitvijo zahtev za CNS bi se izboljšali enaki konkurenčni pogoji za gospodarske subjekte in pomagalo spodbuditi povezovanje notranjega trga. Ker bi se vsem zadevnim organom držav članic zagotovili isti minimalni instrumenti za zagotovitev urejene sanacije in reševanja CNS ter olajšalo sodelovanje med organi, da bi se ublažili morebitni čezmejni učinki prelivanja pri obravnavanju njihovih težav ali propada, bi se z usklajenim okvirom okrepila tudi finančna stabilnost na notranjem trgu in preprečilo, da bi bile države članice prisiljene same in neusklajeno ukrepati v zvezi s subjekti, ki imajo sedež v njihovi jurisdikciji.

Zato je člen 114 PDEU ustrezna pravna podlaga.

2.2. Subsidiarnost

V skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU) Unija deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije.

Finančni trgi EU so odprti in povezani. CNS lahko delujejo čezmejno na trgih in področjih, na katerih opravljajo storitve. Pri tem čezmejno povezujejo različne finančne akterje, nasprotno stranke in stranke na celotnem enotnem trgu. Zaradi tega naprednega in večplastnega čezmejnega povezovanja finančnega sektorja je potreben okvir EU za sanacijo in reševanje, pri katerem se upošteva stopnja povezanosti podjetij. Sedanji instrumenti za obravnavanje CNS, ki se srečujejo s krizo, so omejeni na notranje dogovore CNS, če pa so že razviti, so nacionalni. To pomeni, da verjetno obstajajo različni pristopi, s katerimi CNS in organi blažijo ali rešujejo težave v CNS, ki se srečuje s finančnimi težavami ali je na robu propada, kar bi lahko nazadnje povzročilo motnje kritičnih funkcij za gospodarstvo, razdrobljenost notranjega trga in širšo finančno nestabilnost. Propad CNS, ki deluje tudi zunaj nacionalnih meja, kar velja v večini primerov, najverjetneje, in to različno močno, vpliva na stabilnost finančnih trgov v državah članicah, kjer posluje. Samo ukrepanje EU lahko zagotovi, da bo CNS in njihovim klirinškim članom (ki niso nujno v isti državi članici kot CNS) zagotovljeno ustrezno in učinkovito posredovanje za usklajeno in dosledno ublažitev ali rešitev kriznih razmer. Zato je za uresničitev teh ciljev na ravni Unije in na ravni držav članic primerno, da Unija razvije potreben zakonodajni okvir.

2.3. Sorazmernost

V skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne bi smeli presežati tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb. Načeloma bi morali biti za propadlo CNS uvedeni enaki insolvenčni postopki kot za katero koli drugo podjetje. Vendar so CNS osrednje finančne infrastrukture, ki so tesno povezane z nešteto finančnimi akterji in v njihovem imenu osredinjajo tveganje. Če bi bili ti akterji prikrajšani za kritične storitve, ki jih zagotavlja CNS, bi torej to lahko imelo resne posledice za finančno stabilnost in širše gospodarstvo. Za ublažitev tega je upravičeno zahtevati ustrezne krizne načrte za urejeno

¹⁰ Glej oddelek 4 priložene ocene učinka.

sanacijo in reševanje ter organom dodeliti pooblastila za reševanje, da lahko po potrebi hitro prestrukturirajo njihove dejavnosti.

Ker systemskega pomena propada CNS ni mogoče vnaprej določiti s popolno gotovostjo, mora predlagani okvir načeloma veljati za vse CNS, ne glede na njihovo velikost in kompleksnost. Večina CNS s sedežem v EU zagotavlja storitve klirinškim članom in strankam v EU, nekatere pa tudi širše, zato bi lahko imele njihove težave ali propad posledice na svetovni ravni. Načrti sanacije in reševanja bi zato morali biti prilagojeni posebnemu profilu tveganja posamezne CNS. Poleg tega bi morali biti morebitni izredni ukrepi, ki bi jih organ izvedel za ohranitev finančne stabilnosti in zaščito davkoplačevalcev, vedno v celoti upravičeni in sorazmerni, ne bi smeli presežati tistega, kar je potrebno za doseg ciljev, morebitne omejitve lastniške pravice, ki jih lahko povzroči izvajanje predlaganih pooblastil, pa bi morale biti v skladu z Listino o temeljnih pravicah, kot jo razlaga Sodišče Evropske unije. Nazadnje, izvedeni bi bili tako, da prizadeti deležniki ne bi bili obravnavani slabše, kot če CNS ne bi bila rešena, ampak bi bili v zvezi z njo sprejeti nadaljnji mogoči ukrepi na podlagi njenih pravil delovanja za porazdelitev izgub ali pa bi bila razglašena za insolventno.

2.4. Izbira instrumenta

Člen 114 PDEU omogoča sprejetje aktov v obliki uredb ali direktiv. V tem dokumentu je predvideno sprejetje Uredbe, in sicer iz naslednjih razlogov.

Prvič, z Uredbo bi se najbolje dopolnil in nadgradil pristop, vzpostavljen z uredbo EMIR, ki določa zahteve za CNS na področju bonitetne ureditve. Nove zahteve za CNS, da določijo celovito ureditev za sanacijo, temeljijo na ciljih in določbah uredbe EMIR za zagotovitev, da so CNS odporne. Njihova določitev v drugi pravni obliki (in sicer z direktivo) ne bi bila skladna in bi od držav članic zahtevala, da sprejmejo zakone za točno določen del področja, ki ga sicer ureja pravo EU, ki se uporablja neposredno. Določbe o tem, da imajo organi ciljno usmerjena pooblastila in instrumente, da lahko po potrebi izvedejo učinkovito in urejeno reševanje za ohranitev finančne stabilnosti, če zahteve na podlagi uredbe EMIR in ureditve za reševanje niso uspešne, niso več namenjene spodbujanju odpornosti CNS v okviru rednega poslovanja, temveč vključujejo zagotavljanje uspešnega delovanja njihovih kritičnih funkcij, tako da se pri delovanju teh funkcij (v istem pravnem subjektu ali v drugi obliki) še naprej izpolnjujejo zahteve in cilji iz uredbe EMIR. V skladu s tem bi morale imeti določbe o tem, kako to doseči, enako pravno obliko kot uredba EMIR.

Drugič, z Uredbo bi se najbolje zagotovil skupni pristop in enotni pravilnik za organe ter preprečile razlike med nacionalnimi pravili in morebitne pravne negotovosti, ki jih to lahko povzroči zlasti v čezmejnih okoliščinah, kot so opisane zgoraj. Po potrebi bi se olajšala tudi mednarodno sodelovanje in poslovanje z EU in v njej, saj bi bil sistem v EU enoten. Ker bi lahko imel propad CNS v EU posledice za finančni sistem vseh držav članic EU, bi se poleg tega s takim enotnim okvirom zmanjšale morebitne škodljive negotovosti glede pogojev, v katerih bi tak propad obravnavali zadevni organi CNS v različnih državah članicah, in pomagale sprostiti napetosti na trgih.

Tretjič, zaradi poslovnih modelov CNS na splošno velja, da je verjetnost njihovega propada precej manjša kot pri bankah. V nasprotju z bankami, ki imajo različne velikosti in profile tveganja in katerih propad lahko privede do različnih scenarijev, dobi različne razsežnosti in posledično zahteva širši nabor instrumentov za reševanje (in odstopanj), CNS pogosteje propadejo iz vnaprej znanih razlogov (neizpolnitev obveznosti klirinških članov ali hude nepravilnosti v delovanju), ki jih je mogoče obvladati z jasnejšim naborom instrumentov. Zato ta bolj omejena uporaba in potreba po upoštevanju najrazličnejših možnosti pomeni, da

so cilji boljše uresničljivi z Uredbo, čeprav je potrebna določena prilagodljivost, da se lahko organi odzovejo okoliščinam v posameznem primeru.

Nazadnje, v primerjavi z evropskimi bankami je CNS po številu subjektov v EU precej manj, poleg tega pa so korporacijske strukture CNS in način, kako zagotavljajo čezmejne storitve, drugačni kot pri čezmejnih bančnih skupinah. V primeru slednjih se v različnih jurisdikcijah pogosto ustanovijo podrejene družbe in podružnice, ki opravljajo storitve za stranke, pridobivajo sredstva in zagotavljajo financiranje itd., kar upravičuje večjo občutljivost za lokalne zakone pri izvajanju odločitev o reševanju. V primeru CNS se storitve zagotavljajo manj razpršeno, centralno iz ene jurisdikcije v druge in ne prek podrejenih družb ali podružnic. To govori v prid sprejetju Uredbe, da se zagotovi enotno izvajanje odločitev v vseh jurisdikcijah.

3. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

3.1. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Javno posvetovanje o morebitnem okviru za sanacijo in reševanje nebančnih institucij¹¹ je potekalo med 5. oktobrom in 28. decembrom 2012. V okviru posvetovanja so bila postavljena vprašanja glede potrebe po ureditvi sanacije in reševanja predvsem v zvezi s CNS, centralnimi depotnimi družbami in zavarovalnicami. Prispelo je 67 odgovorov¹².

Na splošno je posvetovanje pokazalo, da bi morala biti prednostna naloga razvoj vseevropskega okvira za sanacijo in reševanje CNS. Izvajanje zahteve skupine G20, da se za vse standardizirane izvedene finančne instrumente OTC opravlja centralni kliring, se je štelo za prepričljivo trditev v korist ukrepanju. Sodelujoči so se na splošno strinjali, da bi tako kot DSRB za banke tudi okvir za CNS moral zagotoviti kontinuiteto njihovih kritičnih funkcij, zmanjšati izpostavljenost davkoplačevalcev izgubam zaradi njihovega propada ter izboljšati pravno varnost za njihove klirinške člane in stranke. Skoraj vsi deležniki so se strinjali, da bi morala biti kontinuiteta ključnih dejavnosti CNS prednostna naloga za zaščito finančne stabilnosti. Številni so menili, da je sicer ključno zagotoviti verodostojno in zanesljivo ureditev za sanacijo in reševanje CNS, vendar to ne bi smelo preveč obremeniti članov ali udeležencev, da krijejo morebitne velike obveznosti, ki bi nastale zaradi neizpolnitve obveznosti pomembnega klirinškega člana ali še toliko manj zaradi napak CNS pri notranjem upravljanju tveganj. Deležniki so na splošno opozorili, da je zato treba instrumente DSRB prilagoditi posebnostim poslovnih modelov CNS.

3.2. Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Komisija se je poleg posvetovanja z deležniki udeležila tudi razprav in izmenjav mnenj za pripravo poročila CPMI/IOSCO, ki je zagotovilo smernice za sanacijo infrastruktur finančnih trgov. Komisija je sodelovala tudi pri delu v zvezi z reševanjem drugih nebančnih finančnih institucij, ki ga je opravil odbor FSB, med drugim pri najnovejših razpravah o izpopolnitvi delov teh smernic, da bi organom pomagali pri načrtovanju učinkovitih strategij reševanja. CPMI/IOSCO in FSB so med pripravo poročil, v katerih so predlagali smernice za sanacijo oziroma reševanje, zainteresirane strani pozvali k predložitvi pripomb glede osnutkov svojih

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf.

¹² Povzetek je na voljo na spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/summary-of-replies.pdf.

dokumentov s smernicami in objavili prejete odgovore¹³. Na splošno ta posvetovanja na mednarodni ravni o infrastrukturah finančnih trgov potrjujejo mnenja, izražena med posvetovanjem, ki ga je izvedla Komisija, ter zagotavljajo koristne dodatne povratne informacije o primerljivih prednostih nekaterih predlaganih možnosti politike in instrumentov za reševanje.

Službe Komisije so organizirale tudi štiri srečanja s strokovnjaki držav članic, da bi razpravljali o mednarodnem delu, opravljenem v okviru FSB in CPMI-IOSCO, najspornejših izbirah politike ter obsegu in naravi predloga. Strokovnjaki držav članic so se na splošno strinjali z usmeritvijo politike, ki jo je predlagala Komisija, na podlagi mednarodnih smernic ter uredbe EMIR oziroma DSRB.

3.3. Ocena učinka

Komisija je izvedla oceno učinka ustreznih nadomestnih možnosti politike. Možnosti politike so bile ocenjene glede na ključne cilje zaščite finančne stabilnosti in zaupanja v CNS, zmanjšanja izgub za družbo kot celoto in zlasti davkoplačevalce ter krepitev enotnega trga storitev, ki jih zagotavljajo CNS, ob ohranjanju enakih konkurenčnih pogojev.

Odbor za ocene učinka je oceno učinka odobril 6. maja 2015. Navedel je več priporočil za izboljšave. Ob upoštevanju teh priporočil je bila ocena učinka dodatno izpopolnjena. Zlasti sta bila podrobneje obrazloženi utemeljitev potrebe po ukrepanju na ravni EU ter opredelitev in ocena možnosti. Ocenjene možnosti in sprejete ugotovitve so se primerjale tudi z najnovejšimi smernicami v okviru tekočega mednarodnega dela, ki ga je Komisija pazljivo spremljala. Zakonodajni predlog je v celoti skladen z zadnjimi razpravami in usmeritvami odbora FSB in skupine G20 glede politike¹⁴.

Kar zadeva potrebo po ukrepanju na ravni EU, je bilo v oceni učinka ugotovljeno, da je ukrepanje EU nujno glede na čezmejno poslovanje CNS, ki povezujejo različne finančne akterje, nasprotno stranke in stranke na celotnem enotnem trgu. Instrumenti, ki so trenutno na voljo organom držav članic, niso primerni za obravnavanje CNS, ki doživljajo velike pretese, ki bi lahko ogrozili njihovo sposobnost uspešnega poslovanja. Različni pristopi, s katerimi v državah članicah blažijo ali odpravljajo morebitne resne težave CNS, bi lahko nazadnje povzročili motnje kritičnih funkcij za gospodarstvo in širšo finančno nestabilnost. Ukrepanje na ravni EU je nujno, da se organom držav članic ustrezno zagotovijo instrumenti in pooblastila, ki bi bili izvršljivi v vsej Uniji, za obravnavanje propada CNS s sedežem v njihovih jurisdikcijah in zagotovitev učinkovite komunikacije med vsemi zadevnimi organi v isti državi članici ali v različnih državah članicah.

Ustrezno načrtovanje sanacije in reševanja bi moralo pomagati zagotoviti, da stroškov ne krijejo davkoplačevalci, ampak udeleženci na trgu, ki so povezani s CNS (upniki, klirinški člani, njihove stranke), in to sorazmerno in brez diskriminacije.

V zvezi z vprašanjem, kako se lahko zagotovi pravočasno in zanesljivo reševanje CNS, so bile v oceni učinka proučene možnosti v zvezi z možnimi sprožilci za začetek reševanja in možnosti v zvezi s tem, katere instrumente in pooblastila za reševanje bi morali imeti organi.

¹³ Odzivi javnosti so na voljo na spletnih naslovih: <http://www.bis.org/publ/cpss109/comments.htm> in https://www.financialstabilityboard.org/publications/c_131121.htm.

¹⁴ Glej dokument za razpravo odbora FSB iz avgusta 2016 z naslovom Bistveni vidiki načrtovanja reševanja CNS (Essential Aspects of CCP Resolution Planning), na voljo na spletnem naslovu: <http://www.fsb.org/2016/08/essential-aspects-of-ccp-resolution-planning/>.

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da bi normativni sprožilci reševanja, kot je kršitev posebnih zahtev, okviru reševanja zagotovili preglednost, saj bi bilo vsem deležnikom vnaprej jasno, kdaj se lahko sproži morebitno javno posredovanje. Vendar normativni sprožilci ne bi bili primerni, saj bi bilo težko opredeliti posamezne ali sestavljene kazalnike, s katerimi je mogoče jasno napovedati prihodnje dogodke, ki ogrožajo finančno stabilnost. Normativni sprožilci bi lahko subjektom neupravičeno dopuščali tudi „izigravanje sistema“, tj. sprejemanje ukrepov v zvezi s sprožilci, ki bi ogrozili veljavnost sprožilca, poleg tega pa bi lahko CNS propadle na način, ki morda ne bi izpolnjeval posebnih normativnih pogojev, zato reševanje ne bi bilo na voljo kot ena od možnosti za doseg urejenega prestrukturiranja ali prenehanja. Prilagodljivejši sprožilci, pri katerih je odločitev o začetku reševanja prepuščena organom, preprečujejo te težave in organom zagotavljajo pristojnost za hitro in odločno ukrepanje za rešitev vsake sistemsko pomembne CNS, ki propada ali bo verjetno propadla, še preden postane insolventna. V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da so prilagodljivejši sprožilci prednostna možnost, vendar je bilo poudarjeno, da je treba nujno zagotoviti, da bodo organi instrumente za reševanje uporabili samo, če bo CNS blizu propada ter z drugimi ukrepi ne bo mogoče obnoviti njene sposobnosti uspešnega poslovanja in zagotoviti splošne finančne stabilnosti, in kar je najpomembneje, da bi bil začetek reševanja CNS bolj v javnem interesu kot pa uvedba običajnih postopkov prenehanja ali insolvenčnih postopkov zoper njo.

V zvezi z instrumenti in pooblastili za reševanje je bilo v oceni učinka ugotovljeno, da bi morali organi za reševanje imeti na voljo usklajen, vendar ne izčrpen in normativen nabor instrumentov, ki jim zagotavlja potrebno diskrecijsko pravico za upoštevanje okoliščin morebitne krize. Mogoči načini za reševanje subjekta v različnih scenarijih bi bili določeni v nezavezujočih načrtih reševanja. Druga možnost, da bi organom zagotovili obsežen in izčrpen nabor instrumentov ter določili, v kakšnem vrstnem redu jih morajo uporabiti, je bila zavrnjena, saj bi lahko ogrozila uspešnost reševanja, ker bi organom omejila možnost prožnega odzivanja na posamezne okoliščine spreminjajočih se kriznih razmer. Ni se zdelo verjetno, da bi bilo mogoče za obravnavo vseh mogočih kriznih scenarijev razviti popolnoma usklajene instrumente za reševanje in hierarhijo njihove uporabe, saj bi se lahko zgodilo, da predvideni ukrepi za reševanje ne bi bili ustrezni za obravnavo konkretnih težav.

Kar zadeva posamezne instrumente, je bilo v oceni učinka ugotovljeno, da bi se s tem, ko bi bili instrumenti, določeni na podlagi mednarodnih smernic, v celoti na voljo za sanacijo in reševanje, znižali stroški za davkoplačevalce in najboljše dosegla predhodna tržna disciplina. To bi tudi omogočilo tako porazdelitev izgub med vse deležnike CNS, ki udeležencem na trgu vnaprej daje gotovost in je čim bolj pravična.

Različne možnosti bi lahko različno vplivale na udeležence na trgu, vendar je ključni namen reševanja, da niso v slabšem položaju, kot če CNS ne bi bila rešena, ampak bi bili v zvezi z njimi izvedeni nadaljnji mogoči ukrepi na podlagi pravil delovanja CNS za porazdelitev izgub, ali če bi CNS razglasila insolventnost.

Za nekatere druge instrumente, kot je zahteva, da CNS in klirinški člani pridobijo dodatna predhodno financirana sredstva za kritje izgub in obnovitev sredstev, se ni štelo, da dejansko izboljšujejo tržno disciplino, ali pa se je štelo, da so nesorazmerno dragi glede na majhno verjetnost, da bodo sploh uporabljeni. Na splošno se je torej štelo, da prednostne možnosti pozitivno prispevajo k ohranjanju finančne stabilnosti in zaupanja v širši finančni sistem, ne da bi povzročale neupravičene ali previsoke stroške, ki bi lahko zelo bremenili širšo gospodarsko rast.

3.4. Temeljne pravice

Okvir za CNS je tako kot DSRB pred njim v celoti združljiv z Listino o temeljnih pravicah. Čeprav se lahko zaradi ukrepa za reševanje spremenijo sredstva in pravice lastnikov CNS in klirinških udeležencev, so omejitve nekaterih pravic in svoboščin dovoljene v skladu s členom 52 Listine. Kot se zahteva z Listino, so take omejitve izvajanja teh pravic in svoboščin določene z Uredbo, spoštujejo bistveno vsebino teh pravic in svoboščin in se uporabljajo samo, kadar so dejansko potrebne za izpolnitev ciljev splošnega interesa, ki jih priznava Unija. Zaščito finančne stabilnosti je Sodišče priznalo kot splošni interes, ki upravičuje omejitve temeljnih pravic in svoboščin na podlagi Pogodbe, če so sorazmerne in primerne za dosego zastavljenih ciljev. Prizadeti deležniki se lahko zoper posamezne elemente odločitev o reševanju, ki vplivajo nanje, tudi pritožijo in so upravičeni do nadomestila, če so v slabšem položaju, kot bi bili, če CNS ne bi bila rešena, ampak bi bili v zvezi z njimi izvedeni nadaljnji mogoči ukrepi na podlagi pravil delovanja CNS za porazdelitev izgub, ali če bi CNS razglasila insolventnost.

3.5. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Zgoraj navedene možnosti politike ne bodo imele posledic za proračun Unije.

Trenutni predlog bi od organa ESMA zahteval, naj (i) razvije pet tehničnih standardov in dve smernici ter (ii) sodeluje v kolegijih za reševanje (skupaj z EBA), odloča v primeru nesporazumov in opravlja zavezujoče posredovanje. Tehnični standardi bi morali biti pripravljeni v 12 mesecih po začetku veljavnosti Uredbe. Za predlagane naloge organa ESMA ne bo treba uvesti dodatnih delovnih mest in se lahko izvedejo z obstoječimi sredstvi, večinoma na podlagi dela, ki ga je organ EBA že opravil v okviru izvajanja DSRB. Naloge organa ESMA bi prav tako pripravil novoustanovljeni odbor ESMA za reševanje, kamor bodo zadevni pristojni organi EBA povabljeni k sodelovanju kot opazovalci, s čimer se bodo čim bolj izkoristila obstoječa sredstva.

4. DRUGI ELEMENTI

4.1. Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Po začetku veljavnosti so priprava in razvoj sorazmernih načrtov sanacije in reševanja ter ukrepi, ki jih CNS in organi izvajajo na podlagi teh načrtov, trden srednjeročni kazalnik za nadaljnje spremljanje. Če bi se CNS znašla v težavah, bi bilo treba spremljati še druge kazalnike, in sicer ali, kdaj in kako CNS aktivirajo svoje načrte sanacije ter ali, kdaj in kako nadzorni organi ukrepajo v skladu s pooblastili za zgodnje posredovanje, ki jih zagotavlja okvir. Nazadnje, če bi CNS propadla in bi bili izpolnjeni pogoji za reševanje, bi bilo treba spremljati kazalnike o tem, kdaj organi za reševanje posredujejo, katere instrumente uporabljajo in kako se morebitne izgube porazdelijo med zasebne deležnike. Po treh letih bi se lahko proučilo delovanje posameznih določb in opravil splošnejši pregled. V okviru tega bi se lahko okvir spremljanja in ocenjevanja po potrebi izpopolnil na podlagi konkretnih izkušenj s shemo.

4.2. Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

4.2.1. Področje uporabe in cilji

Področje uporabe zajema vse CNS s sedežem v EU glede na njihovo funkcijo in osrednjo vlogo na finančnih trgih. Zadevna pooblastila in instrumenti, dodeljeni z Uredbo, bi se torej lahko uporabili v zvezi z vsemi CNS ne glede na njihovo velikost, medsebojno povezanost ali druge značilnosti. Sorazmernost bi bila kljub temu zagotovljena, saj morajo biti načrti

sanacije in reševanja specifični za vsako CNS ter ustrezno upoštevati njeno sistemsko pomembnost. Tudi pooblastila za zgodnje posredovanje in reševanje bi morali organi v vseh primerih izvajati sorazmerno in upravičeno.

Cilji so, prvič, prizadevati si za urejeno sanacijo CNS v različnih scenarijih finančnih težav, in sicer z izvajanjem zanesljivih in izčrpnih načrtov sanacije, dogovorjenih med CNS in njenimi klirinškimi člani. Drugič, če to ne bi zadostovalo in bi bili izpolnjeni pogoji za reševanje, bi morali organi s hitrim ukrepanjem zaščititi finančno stabilnost, zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij CNS in čim bolj zaščititi davkoplačevalce. V primeru reševanja bi moralo ukrepanje organa temeljiti na tem, da lastniki, upniki in nasprotni stranke CNS krijejo izgube v skladu s hierarhijo terjatev v primeru insolventnosti ter da se zamenja poslovodstvo, ki je odgovorno za morebitne kršitve na podlagi nacionalnega prava.

Zaradi pravne in korporacijske strukture CNS ni nujno, da so v njihovo uspešno sanacijo in reševanje vključene širše skupine, katerih del je morda CNS. Kadar pa je to primerno za dosego zgoraj navedenih ciljev, se lahko za nadrejene družbe CNS uporabijo določena pooblastila. Taka je na primer možnost, da organi za vsak primer posebej odločijo, da morajo načrti sanacije vključevati nadrejene družbe.

4.2.2. Ustanovitev organov in kolegijev za reševanje

Ustanovijo se organi za reševanje, ki imajo na voljo usklajen sklop pooblastil za sprejemanje vseh ustreznih pripravljanih in reševalnih ukrepov, navedenih v nadaljevanju. Organi so lahko centralne banke, pristojna ministrstva, pristojni organi (tj. nadzorniki) CNS ali drugi javni upravni organi. Če se pooblastila dodelijo obstoječemu organu, je treba uvesti ustrezno operativno neodvisnost funkcij reševanja. Če ima več organov ta pooblastila, morajo biti naloge jasno dodeljene. Imenovani organi morajo imeti zakonsko predpisane naloge, da zagotovijo urejeno reševanje CNS, kadar so izpolnjeni pogoji za reševanje, tako da se zaščitijo finančna stabilnost in davkoplačevalci. Ni izključeno, da lahko ima organ podobne dolžnosti v zvezi z drugimi finančnimi institucijami. Kadar se to zahteva na podlagi nacionalnega prava države članice, lahko odločitev o reševanju CNS odobrijo sodišča, vendar morajo odločati po hitrem postopku.

Ob upoštevanju vloge in precedensa, ki ju uredba EMIR določa za kolegije in njihove naloge, ter morebitnih posledic, ki jih lahko imajo ukrepi za reševanje za klirinške člane in druge deležnike, morajo organi za reševanje CNS za vsako CNS ustanoviti kolegije za reševanje in jim predsedovati. V njih se večinoma kaže sestava kolegijev iz uredbe EMIR. Poleg organa za reševanje CNS bi morali torej biti med člani kolegija tudi pristojni organi klirinških članov, CNS, centralnih depotnih družb in mest trgovanja, ki so zastopani v kolegiju na podlagi uredbe EMIR, ter zadevne centralne banke in organ ESMA. Poleg tega bi morali biti med preostalimi člani tudi organi za reševanje klirinških članov, katerih pristojni organi so člani, če niso isti, zadevni pristojni organ nadrejene družbe, za katero naj bi se uporabili načrti sanacije, ter vsa pristojna ministrstva, ki jim je dodeljena posebna vloga pri reševanju CNS, in organ EBA. Obstoječi kolegiji na podlagi uredbe EMIR in novoustanovljeni kolegiji za reševanje bi morali skupaj izvajati posamezne naloge, ki so jim dodeljene na podlagi te uredbe, kot je opisano v nadaljevanju.

4.2.3. Priprava – načrti sanacije

CNS morajo pripraviti načrte sanacije za odpravo kakršnih koli finančnih težav, ki bi presegale njihova upravljavska sredstva v primeru plačilne nesposobnosti in druge zahteve na podlagi uredbe EMIR. To bi moralo vključevati scenarije, ki vključujejo neizpolnitev

obveznosti klirinških članov (tj. neplačila) ter uresničitev drugih tveganj in izgub (tj. drugih dogodkov (ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti)). Natančne okoliščine, v katerih bi bilo treba sprožiti načrte, ne bi bile določene v zakonodaji, temveč morajo CNS razviti primerne kazalnike, da bi bili klirinški udeleženci in organi obveščeni, kdaj bi se to zgodilo. Načrti se ne bi smeli opirati na izredno javnofinančno pomoč, temveč bi moralo biti v njih opisano, kako bi bilo mogoče potencialno dostopati do posojil centralne banke pod standardnimi pogoji.

V skladu s smernicami CPMI-IOSCO bi morali biti načrti izčrpni, učinkoviti, pregledni in izmerljivi za tiste, na katere bi lahko vplivali, določati bi morali ustrezne spodbude ter imeti čim manj negativnih učinkov na vse deležnike in širše na finančni sistem. V skladu s temi načeli lahko CNS določijo ustrezen nabor možnosti in instrumentov za reševanje. Med njimi so instrumenti za ponovno uskladitev poslovnih knjig CNS z razdrtjem pogodb, tako da se pogodbe prekinejo ter se jasno pokažejo izgube in dobički, vzpostavitev prostovoljnih dogovorov, kot so dražbe, s preostalimi klirinškimi člani, tako da prostovoljno prevzamejo pozicije, ali za zagotovitev dodatnih sredstev, tako da se od klirinških članov zahteva, naj zagotovijo dodatna sredstva do zgornje meje („pozivi k denarnemu plačilu“), in tako da se uporabijo odbitki pri plačilih klirinškemu udeležencem zaradi gospodarske koristi v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih („odbitek gibljivega kritja“). V Uredbi ni niti določeno, katere posamezne možnosti bi morali vsebovati načrti sanacije, niti niso izključene druge možnosti. Zahteva pa se, da načrti pomenijo dogovor med CNS in njihovimi klirinškimi člani, da se okrepi njihova učinkovitost v vseh primerih, s katerim se klirinški člani zavežejo ali obvežejo, da bodo delovali v skladu s predhodno dogovorjenimi pravili delovanja, če bodo načrti aktivirani, ne glede na jurisdikcijo, v kateri imajo sedež. Klirinški člani morajo svoje stranke v celoti seznaniti s tem, kako se bodo nanje prenesli morebitne izgube ali stroški, ki bi nastali, ker bi CNS izvajala instrumente za sanacijo.

Načrte sanacije mora pregledati pristojni organ CNS. Ob upoštevanju posledic, ki jih lahko ima načrt za klirinške člane in druge deležnike, bi moral biti v to vključen kolegij, ustanovljen na podlagi uredbe EMIR. Tako bi morala biti na primer ocena ustreznosti načrta odvisna od skupne odločitve kolegija. Če skupne odločitve ni mogoče doseči, bi lahko zavezujoče posredovanje v skladu s svojim pooblastilom izvedel Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) (člen 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010).

4.2.4. Priprava – načrti reševanja in ocene rešljivosti

Organi za reševanje morajo pripraviti načrte reševanja o tem, kako bi se CNS v primeru njihovega propada prestrukturirale in njihove kritične funkcije ohranile pri življenju. Tako kot v primeru načrtov sanacije bi morali zajemati scenarije v primeru neizpolnitve obveznosti in v drugih primerih (ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti) ter ne bi smeli predpostavljati druge izredne javnofinančne pomoči, razen dostopa do posojil centralne banke pod standardnimi pogoji. V načrtih bi morali biti predstavljeni pooblastila in instrumenti za reševanje, ki bi jih organi uporabili, če bi CNS izpolnjevala pogoje za reševanje, pri čemer se sorazmerno in v celoti upoštevajo poslovni model, tržni delež in sistemska pomembnost CNS v jurisdikciji, kjer ima sedež, ter v drugih državah članicah in tretjih državah. Načrt ni zavezujoč, vendar bi moral organ kakršno koli oddaljitev od njega v fazi reševanja ustrezno utemeljiti.

V okviru načrtovanja reševanja bi morali organi za reševanje oceniti tudi splošno rešljivost CNS in obravnavati morebitne ovire zanjo. Zato bi morali imeti pooblastila, da bi lahko od CNS na primer zahtevali, naj spremeni posamezne poslovne prakse oziroma svojo operativno

ali pravno strukturo, spremeni sporazume znotraj skupine, ki bi lahko ovirali reševanje, ali za vsak primer posebej poveča svoja predhodno financirana sredstva za kritje izgub.

Kot v primeru načrtov sanacije morebitne posledice ukrepov za klirinške člane in deležnike pomenijo, da bi morali biti kolegiji za reševanje vključeni v pripravo načrta reševanja in soglašati z morebitnimi ukrepi za obravnavo rešljivosti. Tako bi se moralo od kolegija za reševanje zahtevati, naj v obeh primerih sprejme skupno odločitev, v nasprotnem primeru pa bi lahko organ ESMA izvedel zavezujoče posredovanje.

4.2.5. Zgodnje posredovanje

Pristojnim organom se dodelijo posebna pooblastila za posredovanje v dejavnostih CNS, kadar je ogrožena njihova sposobnost uspešnega poslovanja, vendar še preden se znajdejo pred propadom, ali kadar bi lahko njihovi ukrepi škodovali splošni finančni stabilnosti. Pooblastila bi dopolnjevala tista iz uredbe EMIR, tako da bi v teh okoliščinah pomenila posamezne nadzorne možnosti. Zlasti bi lahko pristojni organi od CNS zahtevali, naj sprejme posamezne ukrepe iz svojega načrta sanacije ali se takih ukrepov vzdrži.

4.2.6. Sprožilci reševanja

Postopek reševanja CNS bi bilo treba uvesti, kadar ta propada ali bo verjetno propadla, kadar z nobeno drugo možnostjo iz zasebnega sektorja ni mogoče preprečiti propada ter kadar bi njen propad ogrozil javni interes in finančno stabilnost. Poleg tega bi bilo mogoče za CNS začeti postopek reševanja v skladu s smernicami Odbora za finančno stabilnost o ključnih lastnostih učinkovitih shem za reševanje, tudi če niso izpolnjeni vsi ti pogoji, kadar bi lahko CNS z nadaljnjimi sanacijskimi ukrepi preprečila svoj propad, vendar bi lahko pri tem ogrozila finančno stabilnost. Razen v zelo izjemnih okoliščinah bi se za CNS moralo tudi šteti, da propada ali bo verjetno propadla, če zaprosi za izredno javnofinančno pomoč.

Organ za reševanje bi ocenil, ali so izpolnjeni vsi pogoji. Vendar bi morala biti ocena prvega pogoja (ali CNS propada oziroma bo verjetno propadla) glavna odgovornost pristojnega organa. Na splošno velja, da so pristojni organi pogosteje podrobno seznanjeni s finančnim stanjem CNS pred propadom. Vendar lahko navedeno oceno izvede tudi organ za reševanje, če ima vse potrebne podatke in informacije za to.

4.2.7. Instrumenti in pooblastila za reševanje

Ker bi bil ukrep za reševanje vnaprej določen v načrtu reševanja, bi se moral izvesti tako, da ne bi oslabil delovanja preostanka širše skupine, katere del je morda CNS. Vendar bi moral imeti organ za reševanje pravico uveljavljati morebitne neporavnane pogodbene obveznosti finančne pomoči za CNS, kot so jamstva nadrejene družbe, in sicer v skladu z njihovo izterjavo v običajnih insolvenčnih postopkih.

Reševanje bi se moralo izvajati z več instrumenti, ki bi se lahko uporabili ločeno ali skupaj, in sicer s: (i) prodajo vseh ali kritičnih funkcij CNS uspešnemu konkurentu, (ii) ustanovitvijo premostitvene CNS pod državnim nadzorom ter (iii) porazdelitvijo izgub in pozicij med klirinške člane. Uredba ne določa, katere instrumente in pooblastila je treba uporabiti v različnih scenarijih, temveč izbiro prepušča organu, pri čemer je ta odvisna od okoliščin, vendar mora biti izvedljiva v skladu načrtom reševanja, ki ga je odobril kolegij za reševanje.

Različne možnosti porazdelitve izgub in pozicij bi organu za reševanje zagotovile sredstva za ponovno uskladitev poslovnih knjig CNS, zaustavitev nadaljnjih izgub in pridobitev dodatnih sredstev za dokapitalizacijo CNS. Pojavi se lahko prekrivanje med instrumenti za porazdelitev

pozicij in izgub, ki jih ima CNS na voljo v okviru načrta sanacije, in tistimi, ki jih ima organ za reševanje na voljo med reševanjem, kar je odvisno od tega, katere možnosti v okviru načrtov sanacije izbere CNS in odobri kolegij iz uredbe EMIR. Tako bi lahko reševanje potekalo v obliki nadaljnjih dražb neplačnikovih pozicij med preostalimi klirinškimi člani, delnega ali popolnega razdrtja pogodb, nadaljnjih odbitkov pri izplačilih gibljivega kritja, uveljavljanja morebitnih neizpoljenih pozivov k denarnemu plačilu iz načrtov sanacije ali poziva k denarnemu plačilu, ki je organu za reševanje izrecno pridržan v notranjih pravilih (delovanja) CNS, ter odpisa kapitalskih in dolžniških instrumentov, ki jih je izdala CNS, ali drugih nezavarovanih obveznosti in konverzije morebitnih dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti v delnice.

Nazadnje, z Uredbo ni izključena možnost, da organi za reševanje uporabijo druge možnosti v skladu z načeli reševanja, vključno s polnim upoštevanjem hierarhije terjatev, da se izognejo reševanju z javnimi sredstvi in moralnemu tveganju itd., ne glede na zaščitni ukrep, da noben upnik ne bi smel biti v slabšem položaju kot v primeru insolventnosti. Tako lahko vpokličejo dodatna zasebna sredstva, in sicer znotraj CNS (npr. z uporabo jamstvenih skladov za neprizadeta produktna področja) ali od zunanjih strank (npr. s pozivom klirinškim članom, naj prostovoljno sprejmejo nadaljnje dodelitve pozicij). Če te možnosti ne bi bile na voljo ali dokazano ne bi zadostovale za zaščito finančne stabilnosti, bi lahko bila zadnja možnost udeležba države v obliki podpore za lastniški kapital ali začasnega javnega lastništva. Vendar bi morali biti taki ukrepi države v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči, vključno s prestrukturiranjem dejavnosti CNS, in omogočati, da se uporabljena sredstva od CNS sčasoma povrnejo.

Ločeno od tega bi lahko začasna likvidnostna podpora centralne banke, čeprav ni instrument za reševanje, olajšala postopek reševanja. Za tako podporo bi se uporabili scenariji iz načrtov reševanja, v katerih bi se lahko predvidelo, da imajo CNS v postopku reševanja dostop do likvidnostnih sredstev centralnih bank, odvisno od dokončne presoje samih centralnih bank.

4.2.8. Dodatne določbe v zvezi z reševanjem

Za zagotovitev, da se odločitve o reševanju sprejemajo v skladu s ključnimi načeli glede lastninskih pravic, skladnosti z zadevnim pravom vrednostnih papirjev in pravom družb ter nacionalno ustavno ureditvijo, Uredba vsebuje potrebne določbe in korake, ki bi jih morali organi za reševanje upoštevati, preden in ko sprejmejo odločitve o reševanju. To na primer vključuje zagotavljanje točnega vrednotenja bilance stanja CNS, zaščitne ukrepe, ki prizadetim deležnikom zagotavljajo nadomestilo, če se znajdejo v slabšem položaju, kot če CNS ne bi bila rešena, ampak bi bili v zvezi z njimi izvedeni nadaljnji mogoči ukrepi na podlagi notranjih pravil CNS za porazdelitev izgub ali v primeru insolventnosti, ter postopkovna dejanja, s katerimi bi morali organi CNS in druge zadevne organe obvestiti o odločitvah o reševanju.

Za lažje reševanje in izpolnitev cilja zaščite finančne stabilnosti okvir vključuje tudičasni odlog nekaterih obveznosti CNS in zadržanja običajnih pravic nasprotnih strank do odpovedi in predčasnega prenehanja s poboto zoper CNS, ki izhajajo izključno iz izvajanja pooblastil za reševanje v zvezi s CNS. Te korake spremljajo ustrezni zaščitni ukrepi za plačila, dolgovana drugim infrastrukturam finančnih trgov, ter dogovore o zavarovanju in pobotu v skladu s tistimi iz DSRB.

4.2.9. Tretje države

Težave ali propad CNS lahko imajo mednarodne učinke prelivanja, zlasti kadar imajo njeni klirinški člani sedež v drugih jurisdikcijah kot CNS. V dokumentu Odbora za finančno stabilnost o ključnih lastnostih je navedeno, da bi morali organi v različnih jurisdikcijah sodelovati v zadevah v zvezi z reševanjem ter tako priznavati in izvrševati ukrepe drug drugega za reševanje v zvezi z zadevnimi akterji, sredstvi ali obveznostmi na njihovem ozemlju.

Da bi se izboljšala izvršljivost ukrepa organa EU v zvezi s klirinškimi člani v tretjih državah, bi morale CNS zagotoviti, da so ukrepi iz njihovih načrtov sanacije zavezujoči v vseh jurisdikcijah. To pomeni zagotovitev, da se možni načini sanacije štejejo za pogodbene obveznosti po pravu države, v kateri ima CNS sedež, ali da se pristojnim organom in organom za reševanje kako drugače zadovoljivo dokaže, da so določbe načrta izvršljive, na primer po pravu tretje države. To bi organom za reševanje pomagalo pri zagotovitvi izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti iz teh načrtov v primeru reševanja.

Poleg tega bi morali organi sodelovati z organom tretje države, da bi lahko priznali in izvršili njegovo odločitev v zvezi z zadevnimi sredstvi ali pogodbami, ki jih ureja pravo navedene države. Organi za reševanje bi morali z organi v tretjih državah skleniti sporazume o sodelovanju, ki bi določali podrobnosti sodelovanja. Za določeno CNS je lahko več držav članic ali tretjih držav, v katerih bi lahko bili klirinški člani ali katerih pravo bi lahko urejalo zadevna sredstva ali pogodbe. Organ ESMA bi zato moral izdati smernice o ustrezni vsebini navedenih sporazumov z zadevnimi tretjimi državami, da bi se v takih primerih določila skupna uporaba pogojev.

Da bi se organu za reševanje iz tretje države olajšalo izvrševanje ukrepov v zvezi z zadevnimi klirinškimi člani, pogodbami oziroma drugimi sredstvi ali obveznostmi v EU, bi morali biti zadevni nacionalni organi pristojni za priznanje in uveljavitev teh ukrepov ali njuno zavrnitev v določenih okoliščinah. Ukrepi bi se morali priznati, če nimajo negativnega učinka na finančno stabilnost države članice, če so upniki CNS obravnavani enako kot drugi upniki ne glede na lokacijo in če ne bi bilo bistvenih fiskalnih posledic za državo članico.

4.2.10. Spremembe direktiv o pravu družb, DSRB, uredb EMIR in ESMA ter ustanovitev odbora ESMA za reševanje

Direktive Unije na področju prava družb vsebujejo pravila za zaščito delničarjev in upnikov. Nekatera od teh pravil lahko ovirajo hitro ukrepanje organov za reševanje. Ta pravila so bila v zvezi z bankami spremenjena že z Direktivo 2014/59/EU, v predlogu Komisije za spremembo Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852) pa je predlagano, naj se uporaba navedenih sprememb v nacionalnem pravu razširi tudi na CNS¹⁵.

¹⁵ Z drugo direktivo o pravu družb se zahteva, da se o vsakem povečanju kapitala delniških družb dogovori na skupščini delničarjev, medtem ko se z Direktivo 2007/36 (direktiva o pravicah delničarjev) zahteva, da se takšna skupščina skliče 21 dni vnaprej. Hitro izboljšanje finančnega stanja CNS s povečanjem kapitala tako ni mogoče. Predlog zato spreminja direktivo o pravicah delničarjev, da se skupščini delničarjev omogoči vnaprejšnja odločitev, da se za skupščine delničarjev, na katerih se odloča o povečanju kapitala v izrednih razmerah, uporabi krajše obdobje za sklic. Takšno dovoljenje bo del načrta sanacije. To bo omogočalo hitro ukrepanje, pri čemer se ohranijo pooblastila delničarjev za odločanje. Poleg tega se z direktivo o pravu družb zahteva, da se o povečanju ali zmanjšanju kapitala, združitvah in delitvah dogovorijo delničarji, pri čemer se prednostne pravice uveljavljajo, kadar koli se kapital poveča z denarnimi vložki. Poleg tega se z direktivo o ponudbah za prevzem zahtevajo obvezne ponudbe, kadar kateri koli subjekt – tudi država – kupuje takšno število delnic podjetja, ki kotira na

V skladu s predlogom Komisije za spremembo Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852) bodo CNS z dovoljenjem za opravljanje bančnih storitev, za katere se uporablja DSRB, z začetkom veljavnosti te uredbe izvzete s področja uporabe navedene direktive ter bodo zanje veljale izključno ureditve in zahteve iz te uredbe.

Za zagotovitev, da lahko organi naložijo sankcije, če se določbe predlagane uredbe ne upoštevajo, predlog Komisije za spremembo Direktive 2014/59/EU (COM(2016) 852) poleg tega določa, da se področje uporabe naslova VIII Direktive razširi tudi na CNS. Ta razširitev zagotavlja, da so pooblastila za naložitev sankcij v zvezi s sanacijo in reševanjem finančnih institucij skladna.

Uredba EMIR se spremeni zaradi uvedbe možnosti, da se obveznost kliringa v okviru reševanja CNS začasno odloži, če je to potrebno za ohranitev finančne stabilnosti in zaupanja v trg, zlasti za izognitev širjenju negativnih učinkov ter preprečitev visokih in negotovih izpostavljenosti nasprotnih strank in vlagateljev tveganjem do CNS. Vloga odbora za tveganja CNS je prav tako okrepljena, da se CNS spodbudi k skrbnemu upravljanju tveganj.

Organi, pristojni za reševanje, bi morali imeti možnost spremljati pristojni organ na sestanke odbora nadzornikov organa ESMA, ki nima glasovalne pravice, s čimer se jim zagotovi, da lahko prispevajo k delu organa ESMA na podlagi te uredbe. Da bi organ ESMA pripravil odločitve na podlagi te uredbe in zagotovil, da mu člani organa EBA pri tem zagotavljajo vso pomoč, mora v ta namen ustanoviti odbor, kamor bodo nekateri pristojni organi na podlagi Uredbe št. 1093/2010 povabljeni k sodelovanju kot opazovalci.

borzi, da preseže prag za obvladovanje podjetja (navadno 30–50 %). Za obravnavo teh ovir predlog državam članicam dopušča, da odstopajo od teh določb, ki zahtevajo soglasje upnikov ali delničarjev ali drugače ovirajo učinkovito in hitro reševanje.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,¹⁶

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,¹⁷

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,¹⁸

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Finančni trgi so ključni za delovanje sodobnih gospodarstev. Bolj kot so povezani, učinkovitejša je razporeditev gospodarskih virov, kar koristi gospodarski uspešnosti. Vendar je za izboljšanje delovanja enotnega trga finančnih storitev pomembno, da so vzpostavljeni postopki, ki zagotavljajo, da če se finančna institucija ali infrastruktura finančnega trga, ki deluje na tem trgu, srečuje s finančnimi težavami ali je pred propadom, tak dogodek ne destabilizira celotnega finančnega trga in ne škoduje rasti v širšem gospodarstvu.
- (2) Centralne nasprotne stranke (v nadaljnjem besedilu: CNS) so ključne komponente finančnih trgov, ki posredujejo med udeleženci, tako da delujejo kot kupec za vsakega prodajalca in prodajalec za vsakega kupca, ter imajo osrednjo vlogo pri obdelavi finančnih transakcij in upravljanju izpostavljenosti različnim tveganjem, povezanim z navedenimi transakcijami. CNS z enega mesta vodijo obdelavo transakcij in pozicij nasprotnih strank ter poravnavajo obveznosti, ustvarjene s transakcijami, od članov pa prejemajo ustrezno zavarovanje v obliki kritja in prispevkov v jamstvene sklade.
- (3) Povezovanje finančnih trgov Unije je pomenilo, da so se CNS, ki so sprva služile domačim potrebam in trgov, razvile v širša ključna vozlišča na finančnih trgih Unije. CNS z dovoljenjem v Uniji danes opravljajo kliring različnih razredov produktov, od izvedenih finančnih instrumentov in izvedenih finančnih instrumentov na blago, ki kotirajo na borzi ali na prostem trgu (OTC), do delnic, obveznic in drugih produktov,

¹⁶ UL C , , str. .

¹⁷ UL C , , str. .

¹⁸ UL C , , str. .

kot so repo posli. Svoje storitve prek nacionalnih meja zagotavljajo različnim finančnim in drugim institucijam v Uniji. Čeprav nekatere CNS z dovoljenjem v Uniji ostajajo osredotočene na domače trge, so vse sistemsko pomembne vsaj na domačih trgih.

- (4) Ker je precej finančnega tveganja finančnega sistema Unije obravnavanega in skoncentriranega v CNS v imenu klirinških članov in njihovih strank, sta nujna učinkovitejša pravna ureditev in zanesljiv nadzor CNS. V skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, ki je začela veljati avgusta 2012, morajo CNS upoštevati visoke bonitetne, organizacijske in poslovodske standarde. Naloga pristojnih organov je, da izvajajo popoln nadzor nad njihovimi dejavnostmi, pri čemer sodelujejo s kolegiji, v katerih so zadevni organi združeni za posebne naloge, ki so jim dodeljene. V skladu z zavezami, ki so jih voditelji G20 sprejeli od začetka finančne krize, se z Uredbo (EU) št. 648/2012 tudi zahteva, da mora centralni kliring za vse standardizirane izvedene finančne instrumente OTC opraviti CNS. Ko bo začela veljati obveznost centralnega kliringa izvedenih finančnih instrumentov OTC, se bosta obseg in razpon poslovanja CNS verjetno povečala, kar bi lahko prineslo dodatne izzive za strategije upravljanja tveganj CNS.
- (5) Uredba (EU) št. 648/2012 je prispevala k večji odpornosti CNS in širših finančnih trgov na zelo različna tveganja, ki so obravnavana in skoncentrirana v CNS. Vendar z nobenim sistemom pravil in praks ni mogoče preprečiti nezadostnosti obstoječih sredstev pri upravljanju tveganj CNS, vključno z eno ali več neizpolnitvami obveznosti klirinških članov. Za finančne institucije, ki jim grozijo resne težave ali skorajšnji propad, bi se načeloma morali še naprej uporabljati običajni insolvenčni postopki. Kot pa je pokazala finančna kriza, lahko taki postopki, zlasti v obdobju dolgotrajne gospodarske nestabilnosti in negotovosti, zmotijo funkcije, ki so ključne za gospodarstvo, in tako ogrozijo finančno stabilnost. Običajni insolvenčni postopki za podjetja morda ne zagotavljajo vedno dovolj hitrega posredovanja ali ne dajejo ustrezne prednosti kontinuiteti kritičnih funkcij finančnih institucij za ohranitev finančne stabilnosti. Da bi se preprečile te negativne posledice običajnih insolvenčnih postopkov, je treba vzpostaviti poseben okvir reševanja za CNS.
- (6) Kriza je poudarila tudi pomanjkanje ustreznih instrumentov za ohranitev kritičnih funkcij, ki jih zagotavljajo propadajoče finančne institucije. Poleg tega je pokazala pomanjkanje okvirov, ki bi omogočali sodelovanje in usklajevanje med organi, zlasti tistimi v različnih državah članicah ali jurisdikcijah, da se zagotovi hitro in odločno ukrepanje. Brez takih instrumentov ter ob pomanjkanju okvirov za sodelovanje in usklajevanje so bile države članice prisiljene finančne institucije reševati z denarjem davkoplačevalcev, da bi ustavile širjenje negativnih učinkov in zmanjšale paniko. Čeprav CNS niso bile neposredne prejemnice izredne javnofinančne pomoči med krizo, so bile posredne upravičenke ukrepov reševanja, sprejetih v zvezi z bankami, in zaščitene pred učinki, ki bi jih sicer nanje imele banke, ki niso izpolnjevale svojih obveznosti. Zato je potreben okvir za sanacijo in reševanje CNS, da se prepreči odvisnost od denarja davkoplačevalcev v primeru njihovega neurejenega propada.
- (7) Cilj zanesljivega okvira za sanacijo in reševanje je zagotoviti, kolikor je mogoče, da CNS določijo ukrepe za okrevanje po finančnih težavah, ohraniti kritične funkcije

¹⁹ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

CNS, ki propada ali bo verjetno propadla, ob prenehanju preostalih dejavnosti z običajnimi insolvenčnimi postopki ter ohraniti finančno stabilnost in hkrati čim bolj znižati stroške propada CNS za davkopllačevalce. Z okvirom za sanacijo in reševanje se dodatno krepi pripravljenost CNS in organov za blažitev finančnih težav ter zagotovitev dodatnega vpogleda organov v priprave CNS na scenarije izjemnih situacij. Organom zagotavlja tudi pooblastila, da se usklajeno pripravijo na morebitno reševanje CNS in obravnavajo CNS v upadu, s čimer prispeva k nemotenemu delovanju finančnih trgov.

- (8) Trenutno ni usklajenih določb za sanacijo in reševanje CNS v Uniji. Nekatere države članice so že sprejele zakonodajne spremembe, s katerimi se od CNS zahteva, da pripravijo načrte sanacije, in s katerimi so uvedeni mehanizmi za reševanje propadajočih CNS. Poleg tega se zakoni in drugi predpisi, ki urejajo insolventnost CNS, med državami članicami vsebinsko in postopkovno zelo razlikujejo. Odsotnost skupnih pogojev, pooblastil in postopkov za sanacijo in reševanje CNS, verjetno predstavlja oviro za nemoteno delovanje notranjega trga in otežuje sodelovanje med nacionalnimi organi pri obravnavanju propada CNS in uporabi ustreznih mehanizmov za porazdelitev izgub med njene člane v Uniji in na svetovni ravni. To velja zlasti takrat, ko organi zaradi različnih pristopov nimajo enake stopnje obvladovanja ali enake zmožnosti za reševanje CNS. Navedene razlike med shemami za sanacijo in reševanje lahko različno vplivajo na CNS in njihove člane v državah članicah, s čimer lahko povzročajo izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Neobstoj skupnih pravil in instrumentov za obravnavo težav ali propada v CNS lahko pri udeležencih vpliva na njihovo izbiro za opravljanje kliringa, pri CNS pa na izbiro kraja njihovega sedeža, kar CNS preprečuje, da bi v celoti izkoristile svoje temeljne svoboščine na enotnem trgu. To pa bi lahko udeležence odvrčalo od čezmejnega dostopa do CNS na notranjem trgu in oviralo nadaljnje povezovanje na kapitalskih trgih Evrope. Skupna pravila za sanacijo in reševanje v vseh državah članicah so zato nujna za zagotovitev, da CNS pri uveljavljanju svojih svoboščin na notranjem trgu niso omejene s finančno zmogljivostjo držav članic in njihovih organov za upravljanje njihovega propada.
- (9) Pregled regulativnega okvira za banke in druge finančne institucije, ki je potekal zaradi krize, in zlasti povečanje kapitalskih in likvidnostnih rezerv bank, boljši instrumenti za makrobonitetne politike ter izčrpna pravila o sanaciji in reševanju bank so zmanjšali verjetnost prihodnjih kriz ter povečali odpornost vseh finančnih institucij in tržnih infrastruktur, vključno s CNS, proti gospodarskim napetostim, ki so lahko posledica sistemskih motenj ali dogodkov, značilnih za posamezne institucije. Od 1. januarja 2015 se v vseh državah članicah uporablja shema za sanacijo in reševanje bank v skladu z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁰.
- (10) Organi držav članic bi morali graditi na pristopu za sanacijo in reševanje bank ter biti pripravljeni in imeti na voljo ustrezne instrumente za sanacijo in reševanje v razmerah, ki vključujejo propad CNS. Vendar se tveganja, povezana z bankami in CNS, zaradi njihovih različnih funkcij in poslovnih modelov razlikujejo. Zato so potrebni posebni instrumenti in pooblastila za scenarije propada CNS, ki jih povzroči propad klirinških članov CNS ali dogodki, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti.

²⁰ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (11) Uredbo je treba nujno uporabiti, da se dopolni in nadgradi pristop, uveden z Uredbo (EU) št. 648/2012, ki določa enotne bonitetne zahteve za CNS. Določitev zahtev za sanacijo in reševanje v Direktivi bi lahko povzročila nedoslednosti, saj bi se lahko na področju, ki je sicer urejeno s pravom Unije, ki se uporablja neposredno, in na katerem je vse bolj značilno čezmejno zagotavljanje storitev CNS, sprejeli različni nacionalni zakoni. Zato je primerno, da se sprejmejo tudi enotna pravila o sanaciji in reševanju CNS, ki se uporabljajo neposredno.
- (12) Za zagotovitev skladnosti z veljavno zakonodajo Unije na področju finančnih storitev in čimvečje finančne stabilnosti v Uniji bi se morala ureditev za sanacijo in reševanje uporabljati za vse CNS, za katere veljajo bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012, ne glede na to, ali imajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev. Insolventnost CNS v skupini bi lahko hitro vplivala na solventnost celotne skupine in povzročila nadaljnjo finančno nestabilnost. Čeprav ni nujno, da se za skupine, katerih del je morda CNS, uporablja celotna ureditev, bi se morale nekatere določbe uporabljati tudi za nadrejene družbe, kadar bi uporaba navedenih določb na taki ravni spodbudila učinkovitejšo sanacijo in reševanje. Zato bi morali imeti organi ciljno usmerjena sredstva za ukrepanje v zvezi z nadrejenimi družbami, da bi zagotovili učinkovito sanacijo in reševanje CNS ter zmanjšali možnost širjenja negativnih učinkov na druge subjekte v skupini.
- (13) Države članice bi morale za zagotovitev, da se ukrepi za reševanje sprejemajo učinkovito in uspešno ter v skladu s cilji reševanja, imenovati javne upravne organe ali organe s pooblastili na področju javnega upravljanja, ki opravljajo funkcije in naloge, povezane z reševanjem. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da so navedenim organom za reševanje dodeljena ustrezna sredstva. Če država članica določi organ, odgovoren za bonitetni nadzor CNS, kot organ za reševanje, bi bilo treba za ločevanje nadzorne funkcije in funkcije reševanja vzpostaviti ustrezne strukturne ureditve, da bi se preprečila morebitna navzkrižja interesov in tveganje regulativnega popuščanja.
- (14) Glede na posledice, ki jih lahko imajo propad CNS in poznejši ukrepi za finančni sistem in gospodarstvo države članice, in glede na možno skrajno potrebo po uporabi javnih sredstev za reševanje krize bi morala finančna ministrstva ali druga ustrezna ministrstva v državah članicah dovolj zgodaj tesno sodelovati v postopku sanacije in reševanja.
- (15) Ker CNS pogosto zagotavljajo storitve v Uniji, je za učinkovito sanacijo in reševanje potrebno sodelovanje med pristojnimi organi in organi za reševanje znotraj kolegijev za nadzor in reševanje, zlasti v fazah priprave na sanacijo in reševanje. To vključuje oceno načrtov sanacije, ki jih razvije CNS, pripravo in posodabljanje načrtov reševanja ter odpravo morebitnih ovir za rešljivost.
- (16) Pri reševanju CNS bi bilo treba doseči ravnotežje med potrebo po postopkih, ki upoštevajo nujnost situacije in omogočajo učinkovite, poštene in pravočasne rešitve ter potrebo po zaščiti finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer CNS zagotavlja storitve. Organi, na katerih področja pristojnosti bi vplival propad CNS, bi si morali za doseg te ciljev izmenjevati mnenja v kolegiju za reševanje. Podobno bi morali biti za zagotovitev redne izmenjave mnenj in sodelovanja z zadevnimi organi tretjih držav ti povabljeni, da v kolegijih za reševanje po potrebi sodelujejo kot opazovalci. Organi bi morali vedno upoštevati vpliv svojih odločitev na finančno stabilnost v državah članicah, kjer so dejavnosti CNS ključne ali pomembne za lokalne

finančne trge, med drugim tudi tam, kjer so klirinški člani ter kjer so vzpostavljeni povezana mesta trgovanja in infrastrukture finančnih trgov.

- (17) Organ ESMA bi moral za pripravo svojih odločitev v zvezi z nalogami, ki so mu dodeljene, ter zagotovitev celovite vključenosti organa EBA in njegovih članov v njihovo pripravo ustanoviti notranji odbor za reševanje ter zadevne pristojne organe EBA povabiti k sodelovanju v njem kot opazovalci.
- (18) Organi bi morali za učinkovito in sorazmerno obravnavo morebitnega propada CNS pri izvajanju svojih pooblastil za sanacijo in reševanje upoštevati več dejavnikov, kot so narava poslovanja CNS, delniška struktura, pravna oblika, profil tveganja, velikost, pravni status in medsebojna povezanost s finančnim sistemom. Organi bi morali tudi upoštevati, ali bi lahko njen propad in poznejše prenehanje v običajnem insolvenčnem postopku znatno negativno vplivala na finančne trge, druge finančne institucije ali širše gospodarstvo.
- (19) Za učinkovito obravnavo propadajočih CNS bi morali biti organi pooblaščen za uvedbo pripravljanih ukrepov v zvezi s CNS. Določiti bi bilo treba minimalni standard glede vsebine in informacij, ki jih je treba vključiti v načrte sanacije, za zagotovitev, da imajo vse CNS v Uniji dovolj podrobne načrte za sanacijo, če bi se znašle v finančnih težavah. Takšni načrti bi morali temeljiti na realnih predpostavkah, pri čemer bi jih moralo biti mogoče uporabiti pri različno trdnih in neugodnih scenarijih, vključno s poslabšanji, ki so posledica neizpolnitve obveznosti ali dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti. Načrt sanacije bi moral biti del pravil delovanja CNS, ki so pogodbeno dogovorjena s klirinškimi člani. Navedena pravila delovanja bi morala vsebovati tudi določbe za zagotovitev izvršljivosti sanacijskih ukrepov, predstavljenih v načrtu, v vseh scenarijih. Načrti sanacije ne bi smeli predvideti dostopa do izredne javnofinančne pomoči ali izpostaviti davkoplačevalcev tveganju izgube.
- (20) CNS bi morale pripraviti in redno posodabljati svoje načrte sanacije. Priprava načrta sanacije bi se morala zahtevati le, če je to sorazmerno s sistemsko pomembnostjo CNS in njeno medsebojno povezanostjo s finančnim sistemom. V tem primeru bi se morala faza sanacije začeti, ko se bistveno poslabša finančno stanje CNS ali ko se pojavi tveganje za kršitev njenih bonitetnih zahtev na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012. To bi moralo biti navedeno v zvezi z okvirom kvalitativnih ali kvantitativnih kazalnikov, vključenih v načrt sanacije.
- (21) CNS bi morala svoj načrt sanacije predložiti pristojnim organom in nadzornemu kolegiju, ustanovljenemu na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012, v celovito oceno, ki se sprejme s skupno odločitvijo kolegija. V oceni bi moralo biti navedeno, ali je načrt izčrpen in ali tudi v obdobjih resnih finančnih težav omogoča pravočasno obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja CNS.
- (22) Načrti sanacije bi morali izčrpno določati ukrepe, ki bi jih CNS sprejela za obravnavo morebitnih neizravnanih neporavnanih obveznosti, nepokritih izgub, likvidnostnega primanjkljaja ali kapitalske neustreznosti, ter ukrepe za obnovitev morebitnih izčrpanih predhodno namenjenih finančnih sredstev in ureditev v zvezi z likvidnostjo, da CNS obnovi sposobnost uspešnega poslovanja in še naprej izpolnjuje zahteve za pridobitev dovoljenja.

- (23) CNS bi morale zagotoviti, da so načrti nediskriminacijski in uravnoteženi v smislu učinkov in spodbud, ki jih ustvarjajo. Klirinških članov ali strank ne bi smeli nesorazmerno postavljati v slabši položaj. CNS bi morale v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 zlasti zagotoviti, da imajo njihovi klirinški člani omejene izpostavljenosti do CNS. CNS bi morale zagotoviti, da se z vsemi zadevnimi deležniki izvede posvetovanje o načrtu sanacije z njihovo vključitvijo v odbor za tveganja CNS in sodelovanjem pri razvoju načrta sanacije.
- (24) Za zagotovitev, da lahko CNS po potrebi uporabi možne načine sanacije za pogodbe ali sredstva, ki jih ureja pravo tretje države, ali subjekte s sedežem v tretjih državah, bi morala pravila delovanja CNS v ta namen vključevati pogodbene določbe.
- (25) Kadar CNS ne predstavi ustreznega načrta sanacije, bi morali imeti pristojni organi možnost od nje zahtevati, naj sprejme ukrepe, ki so potrebni za odpravo bistvenih pomanjkljivosti v načrtu, da se okrepi poslovanje CNS in da lahko ta obnovi svoj kapital ali uskladi svoje poslovne knjige v primeru propada. Navedeno pooblastilo bi moralo pristojnim organom omogočati sprejetje preventivnih ukrepov, kolikor je to nujno za odpravo morebitnih pomanjkljivosti in torej za izpolnitev ciljev finančne stabilnosti.
- (26) Načrtovanje reševanja je bistven del učinkovitega reševanja. Načrte bi moral pripraviti organ za reševanje CNS in bi jih morali skupaj odobriti ustrezni organi kolegija za reševanje. Organi bi morali imeti na voljo vse informacije, ki so potrebne za opredelitev kritičnih funkcij in zagotovitev njihovega nadaljnjega izvajanja. Vendar bi morala biti vsebina načrta reševanja sorazmerna glede na sistemski pomen CNS in med drugim temeljiti na informacijah, ki jih ta zagotovi.
- (27) Na podlagi ocene rešljivosti bi bilo treba organom za reševanje omogočiti, da neposredno ali posredno prek pristojnega organa zahtevajo spremembe strukture in organizacije CNS, sprejetje potrebnih in sorazmernih ukrepov, da se zmanjšajo ali odpravijo bistvene ovire za uporabo instrumentov za reševanje ter zagotovitev rešljivosti zadevnih subjektov.
- (28) Načrti reševanja in ocene rešljivosti so področja, na katerih nad vsakodnevno potrebno po nadzoru prevlada potreba po pospešitvi in zagotovitvi hitrih ukrepov prestrukturiranja za ohranitev kritičnih funkcij CNS in zaščito finančne stabilnosti. Če različni člani kolegija za reševanje niso soglasni glede odločitev, ki jih je treba sprejeti v zvezi z načrtom reševanja CNS, oceno rešljivosti CNS in odločitvijo za odstranitev morebitnih ovir zanjo, bi moral imeti organ ESMA posredniško vlogo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Kljub temu bi morala obstajati možnost, da tako zavezujoče posredovanje organa ESMA prouči notranji odbor organa ESMA, saj so člani organa ESMA pristojni za zagotavljanje finančne stabilnosti in nadzor klirinških članov v več državah članicah. Nekateri pristojni organi na podlagi uredbe o EBA bi morali biti povabljeni k sodelovanju v navedenem notranjem odboru organa ESMA kot opazovalci, saj taki organi izvajajo podobne naloge na podlagi Direktive 2014/59/EU. Tako zavezujoče posredovanje ne bi smelo preprečevati nezavezujočega posredovanja v skladu s členom 31 Uredbe (EU) št. 1095/2010 v drugih primerih.
- (29) Kadar je to primerno za doseg cilja urejene sanacije in reševanja, bi morali pristojni organi in organi za reševanje opredeliti posebne ukrepe v zvezi z nadrejeno družbo.

Glede na strukturo skupine, ki ji CNS pripada, je lahko nujno, da načrt sanacije CNS določa pogoje za začetek zagotavljanja mogoče finančne pomoči, jamstev ali drugih oblik operativne podpore nadrejene družbe ali drugega subjekta skupine za CNS znotraj iste skupine. Preglednost take ureditve bi zmanjšala tveganja za likvidnost in solventnost subjekta v skupini, ki zagotovi podporo CNS v finančnih težavah. Vsako spremembo take ureditve bi bilo treba šteti za bistveno spremembo zaradi pregleda načrta sanacije.

- (30) Glede na občutljivost informacij, ki jih vsebujejo načrti sanacije in reševanja, bi morale za navedene načrte veljati ustrezne določbe glede zaupnosti.
- (31) Pristojni organi bi morali načrte sanacije in vse njihove spremembe posredovati zadevnim organom za reševanje, slednji pa bi morali načrte reševanja in vse njihove spremembe posredovati pristojnim organom, tako da bi bil vsak zadevni organ v celoti seznanjen z vsem.
- (32) Za ohranitev finančne stabilnosti je nujno, da lahko pristojni organi ustavijo slabšanje finančnega in ekonomskega položaja CNS, preden ta doseže točko, na kateri organi nimajo na voljo druge možnosti, kot da jo rešijo ali ji ukažejo, naj spremeni poslovanje, če bi lahko s svojimi ukrepi škodovala splošni finančni stabilnosti. Zato bi bilo treba pristojnim organom dati pooblastila za zgodnje posredovanje, da se preprečijo ali čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost, ki bi jih lahko CNS povzročila z izvajanjem nekaterih ukrepov. Pristojni organi bi morali poleg pooblastil, ki jih nacionalno pravo držav članic ali Uredba (EU) št. 648/2012 določa za okoliščine, ki se ne štejejo za zgodnje posredovanje, imeti tudi pooblastila za zgodnje posredovanje.
- (33) V fazah sanacije in zgodnjega posredovanja bi morali delničarji v celoti ohraniti svoje pravice. Take pravice pa izgubijo, ko se za CNS začne izvajati reševanje.
- (34) Okvir za reševanje bi moral zagotoviti pravočasen začetek reševanja, preden CNS postane insolventna. Za CNS bi se moralo šteti, da propada ali bo verjetno propadla, kadar krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršila zahteve za nadaljnje dovoljenje, kadar njena sanacija ni uspešna pri obnovitvi njene sposobnosti uspešnega poslovanja, kadar so ali bodo verjetno v bližnji prihodnosti sredstva CNS postala nižja od njenih obveznosti, kadar CNS ni več ali verjetno v bližnji prihodnosti ne bo več sposobna plačevati svojih dolgov do roka zapadlosti ali kadar zaprosi za izredno javnofinančno pomoč. Vendar dejstvo, da CNS ne izpolnjuje vseh zahtev za dovoljenje, samo po sebi ne bi smelo upravičiti začetka reševanja.
- (35) Zagotovitev izredne likvidnostne pomoči centralne banke – če je taka pomoč na voljo – ne bi smela biti pogoj, ki dokazuje, da CNS je ali bo v bližnji prihodnosti postala nesposobna plačevati svoje zapadle obveznosti. Za ohranitev finančne stabilnosti, zlasti v primeru systemskega pomanjkanja likvidnosti, državna jamstva za likvidnostna posojila, ki jih odobrijo centralne banke, ali državna jamstva za novoizdane obveznosti za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice ne bi smele sprožiti okvira za reševanje, če so izpolnjeni nekateri pogoji.
- (36) Kadar CNS izpolnjuje pogoje za reševanje, bi moral imeti njen organ za reševanje na voljo usklajen sklop instrumentov in pooblastil za reševanje. Za njihovo izvajanje bi morali veljati skupni pogoji, cilji in splošna načela. Vendar bi morala biti uporaba

dodatnih instrumentov in pooblastil organov za reševanje skladna z načeli in cilji reševanja. Zlasti uporaba takšnih instrumentov ali pooblastil ne bi smela vplivati na učinkovito reševanje čezmejnih skupin.

- (37) Zato bi morali biti glavni cilji reševanja zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij, preprečevanje negativnih učinkov na finančno stabilnost in zaščita javnih sredstev s čimmanjšo odvisnostjo od izredne javnofinančne pomoči za propadajoče CNS.
- (38) Kritične funkcije propadajoče CNS bi bilo treba ohraniti, po potrebi z njenim prestrukturiranjem in zamenjavo posloводства, kot delujoče podjetje z uporabo instrumentov za reševanje, ki čim bolj uporabljajo zasebna sredstva. To bi bilo mogoče doseči s prodajo ali združitvijo s solventno tretjo osebo, po prestrukturiranju ali odpisu pogodb in obveznosti CNS s porazdelitvijo izgub in pozicij, po odpisu delnic ali po odpisu in konverziji njenega dolga v kapital, da se izvede dokapitalizacija. V skladu s tem ciljem bi moral organ za reševanje pred temi ukrepi razmisliti o zagotovitvi izpolnitve vseh obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti CNS v skladu z njihovo izterjavo v običajnih insolvenčnih postopkih.
- (39) Hitro in odločno ukrepanje je nujno, da se ohrani zaupanje v trg in čim bolj zmanjša širjenje negativnih učinkov. Ko so izpolnjeni pogoji za reševanje, bi moral organ za reševanje CNS takoj sprejeti ustrezen in usklajen ukrep za reševanje v javnem interesu. CNS lahko propade v okoliščinah, ki zahtevajo takojšen odziv ustreznega organa za reševanje. Navedeni organ bi torej moral imeti možnost sprejeti ukrep za reševanje, čeprav CNS izvaja sanacijske ukrepe oziroma ne da bi moral najprej uporabiti pooblastila za zgodnje posredovanje.
- (40) Pri sprejemanju ukrepov za reševanje bi moral organ za reševanje CNS upoštevati ukrepe iz načrtov reševanja, razvitih v kolegiju za reševanje, in jim slediti, razen če ob upoštevanju okoliščin primera meni, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso določeni v načrtih reševanja. Organ za reševanje bi moral kolegij za reševanje nemudoma obvestiti o ukrepih za reševanje, ki jih namerava izvesti, zlasti če taki ukrepi odstopajo od načrta.
- (41) Poseganje v lastninske pravice bi moralo biti sorazmerno s tveganjem za finančno stabilnost. Instrumente za reševanje bi bilo zato treba uporabiti le za tiste CNS, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje, zlasti kadar je treba uresničevati cilj finančne stabilnosti v javnem interesu. Ker lahko instrumenti in pooblastila za reševanje posegajo v pravice delničarjev, klirinških udeležencev in upnikov, bi se morali ukrepi za reševanje sprejeti le, če je to potrebno zaradi javnega interesa, pri čemer bi moralo biti vsako poseganje v navedene pravice skladno z Listino. Zlasti kadar se upniki istega razreda v okviru ukrepov za reševanje obravnavajo različno, bi morale biti takšne razlike utemeljene z javnim interesom in sorazmerne z obravnavanimi tveganji ter ne bi smele biti niti neposredno niti posredno diskriminacijske na podlagi državljanstva.
- (42) Prizadeti delničarji, klirinški udeleženci in upniki ne bi smeli utrpeti večjih izgub, kot bi jih, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi z CNS, ampak bi bili namesto tega odvisni od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi ureditvami iz njenih pravil delovanja oziroma bi CNS prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka. V primeru delnega prenosa sredstev CNS v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno CNS bi

moral preostali del CNS v postopku reševanja prenehati po običajnih insolvenčnih postopkih.

- (43) Za zaščito pravic delničarjev, nasprotnih strank in upnikov bi bilo treba določiti jasne obveznosti glede vrednotenja sredstev in obveznosti CNS ter vrednotenja obravnave delničarjev in upnikov, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje. Vrednotenje bi moralo biti mogoče začeti že v fazi sanacije. Preden se sprejme kakršen koli ukrep za reševanje, bi bilo treba opraviti pošteno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti CNS. Pritožba zoper takšno vrednotenje bi morala biti dopustna le skupaj s pritožbo zoper odločitve o reševanju. Poleg tega bi bilo treba v nekaterih primerih po uporabi instrumentov za reševanje izvesti naknadno primerjavo med dejansko obravnavo delničarjev in upnikov ter njihovo obravnavo, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi z CNS, ampak bi bili namesto tega odvisni od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi ureditvami v njenih pravilih delovanja oziroma v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Kadar delničarji in upniki pri poplačilu ali nadomestilu svojih terjatev prejmejo manj, kot bi prejeli, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi z CNS, ampak bi bili namesto tega odvisni od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi ureditvami v njenih pravilih delovanja oziroma v okviru običajnega insolvenčnega postopka, bi morali biti v nekaterih primerih upravičeni do izplačila razlike. V nasprotju z vrednotenjem pred ukrepi za reševanje bi bilo treba omogočiti ugovarjanje tej primerjavi ločeno od odločitve o reševanju. Odločitev o tem, kako bo delničarjem in upnikom izplačana ugotovljena razlika v obravnavi, bi morala biti prepuščena državam članicam.
- (44) Za zagotovitev učinkovitega reševanja bi bilo treba v postopku vrednotenja čim natančneje določiti morebitne izgube, ki se porazdelijo, da lahko CNS ponovno uskladi poslovne knjige neporavnanih pozicij in poravna tekoče plačilne obveznosti. Vrednotenje sredstev in obveznosti propadajoče CNS bi moralo temeljiti na poštenih, preudarnih in realnih predpostavkah v trenutku uporabe instrumentov za reševanje. Pri vrednotenju pa finančno stanje CNS ne bi smelo vplivati na vrednost obveznosti. Če je nujno, bi bilo treba organom za reševanje omogočiti hitro vrednotenje sredstev ali obveznosti propadajoče CNS. To vrednotenje bi moralo biti začasno in bi se moralo uporabljati do izvedbe neodvisnega vrednotenja.
- (45) Ob začetku reševanja bi morale biti vse neporavnane pogodbene obveznosti, določene v pravilih delovanja CNS, vključno z neizvedenimi sanacijskimi ukrepi, izpolnjene, razen če je izvajanje drugega pooblastila ali instrumenta za reševanje ustrežnejše za pravočasno izognitev negativnim učinkom na finančno stabilnost ali ohranitev kritičnih funkcij CNS. Izgube bi se morale nato pokriti z instrumenti regulatornega kapitala in bi jih bilo treba razdeliti med delničarje do njihove zmogljivosti, in sicer z razveljavitvijo, prenosom lastniških instrumentov ali veliko razvodenitvijo. Če navedeni mehanizmi ne zadostujejo, bi morali biti organi za reševanje pooblaščen za odpis podrejenega nezavarovanega dolga in nadrejenih nezavarovanih obveznosti, kolikor je to potrebno, ne da bi bila ogrožena širša finančna stabilnost, v skladu z njihovo razvrstitvijo na podlagi veljavnega nacionalnega insolvenčnega prava.
- (46) Če CNS z izvajanjem sanacijskih ukrepov ne uspe pokriti izgub, znova vzpostaviti ravnotežja, tako da ima usklajene poslovne knjige neporavnanih pozicij ali da celovito obnovi predhodno financirana sredstva, ali če organ za reševanje ugotovi, da bi CNS z

izvajanjem teh ukrepov škodovala finančni stabilnosti, bi moral organ z izvajanjem pooblastil za porazdelitev izgub in pozicij porazdeliti nepokrite izgube, zagotoviti ponovno vzpostavitev ravnotežja CNS in obnoviti potrebna predhodno financirana sredstva, in sicer z neprekinjenim izvajanjem instrumentov iz pravil delovanja CNS ali z drugimi ukrepi.

- (47) Organi za reševanje bi morali tudi zagotoviti, da so stroški reševanja CNS čim nižji in da se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno. Kadar se upniki istega razreda v zvezi z ukrepi za reševanje obravnavajo različno, bi morale biti takšne razlike upravičene na podlagi javnega interesa in ne bi smele biti niti neposredno niti posredno diskriminacijske na podlagi državljanstva ali kateri koli drugi podlagi.
- (48) Pred kakršno koli kapitalsko injekcijo javnega sektorja ali enakovredno izredno javnofinančno pomočjo CNS bi bilo treba čim bolj izkoristiti instrumente za reševanje. Pri uporabi javnofinančne pomoči za pomoč pri reševanju propadajočih institucij bi bilo treba upoštevati ustrezne določbe o državni pomoči.
- (49) Z učinkovito ureditvijo reševanja bi bilo treba čim bolj znižati stroške reševanja propadajoče CNS, ki jih krijejo davkoplačevalci. Prav tako bi morala zagotoviti, da je mogoče rešiti CNS, ne da bi bila pri tem ogrožena finančna stabilnost. To se doseže z instrumenti za porazdelitev izgub in pozicij, ki zagotavljajo, da delničarji in nasprotne stranke, ki so med upniki propadajoče CNS, prevzamejo ustrezen del izgube in zadevnih stroškov, ki nastanejo zaradi propada CNS. Instrumenti za porazdelitev izgub in pozicij tako delničarje in nasprotne stranke CNS bolj spodbudijo k spremljanju zdravja CNS v običajnih razmerah v skladu s priporočili Odbora za finančno stabilnost²¹.
- (50) Organom za reševanje bi bilo treba za potrebno prilagodljivost pri porazdelitvi izgub in pozicij med nasprotne stranke v različnih okoliščinah omogočiti, da uporabijo instrumente za porazdelitev izgub in pozicij, kadar je cilj ohraniti dejavnosti propadajoče CNS ter kadar se kritične storitve prenesejo na premostitveno CNS ali tretjo osebo, preostali del CNS pa neha poslovati in preneha.
- (51) Kadar se instrumenti za porazdelitev izgub in pozicij uporabijo za obnovo sposobnosti uspešnega poslovanja propadajoče CNS, da se omogoči nadaljevanje njenega poslovanja, bi morala reševanje spremljati menjava poslovodstva, razen kadar je njegova ohranitev ustrezna in potrebna za uresničitev ciljev reševanja, ter poznejše prestrukturiranje CNS in njenih dejavnosti, tako da se odpravijo razlogi za njen propad. To prestrukturiranje bi bilo treba doseči z izvedbo načrta reorganizacije poslovanja, ki bi moral biti v skladu z načrtom prestrukturiranja, katerega predložitev se od CNS morda zahteva v skladu z okvirom za državne pomoči.
- (52) Instrumente za porazdelitev izgub in pozicij bi bilo treba izvajati s ciljem ponovne uskladitve poslovnih knjig CNS, zaustavitve nadaljnjih izgub ter pridobitve dodatnih sredstev za lažjo dokapitalizacijo CNS in obnovo njenih predhodno financiranih sredstev. Za zagotovitev, da so učinkoviti in dosegajo želeni cilj, bi jih moralo biti mogoče uporabiti za čim različnejše pogodbe, iz katerih izhajajo nezavarovane obveznosti ali ki povzročajo neusklajenost poslovnih knjig propadajoče CNS. Omogočati bi morali dražbo neplačnikovih pozicij med preostalimi klirinškimi člani,

²¹ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

njihovo prisilno porazdelitev, kolikor prostovoljni dogovori, vzpostavljeni v okviru načrta sanacije, ob začetku reševanja niso izčrpani, delno ali popolno razdrtje pogodb klirinških članov, ki ne izpolnijo obveznosti, produktnih področij in CNS, nadaljnji odbitek pri izplačilih gibljivega kritja, uveljavljanje morebitnih neizpolnjenih pozivov k denarnemu plačilu iz načrtov sanacije, uveljavljanje dodatnih pozivov k denarnemu plačilu, ki so izrecno namenjeni organu za reševanje, ter odpis kapitalskih in dolžniških instrumentov, ki jih je izdala CNS, ali drugih nezavarovanih obveznosti in konverzijo morebitnih dolžniških instrumentov v delnice.

- (53) Organi za reševanje bi morali imeti v več primerih možnost, da nekatere pogodbe izključijo ali delno izključijo iz porazdelitve izgub in pozicij. Kadar se uporabijo navedene izključitve, se lahko zaradi njihovega upoštevanja poveča raven izgub ali izpostavljenosti za druge pogodbe, pri čemer je treba upoštevati načelo, da „noben upnik ni na slabšem“.
- (54) Kadar se instrumenti za reševanje uporabijo za prenos kritičnih funkcij ali uspešnih poslovnih dejavnosti CNS na stabilen subjekt, kot je zasebni kupec ali premostitvena CNS, bi bilo treba preostali del CNS likvidirati v ustreznem časovnem okviru ter pri tem upoštevati, ali mora propadajoča CNS zagotavljati storitve ali podporo kupcu ali premostitveni CNS za nadaljnje izvajanje dejavnosti ali opravljanje storitev, pridobljenih z navedenim prenosom.
- (55) Instrument prodaje poslovanja bi moral organom omogočati prodajo CNS ali dela njenega poslovanja enemu ali več kupcem brez soglasja delničarjev. Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja bi se morali organi dogovoriti za odprto, pregledno in nediskriminacijsko trženje te CNS ali dela njenega poslovanja, pri čemer bi si morali prizadevati za čimvišjo prodajno ceno.
- (56) Vse neto prihodke iz prenosa sredstev ali obveznosti CNS v postopku reševanja pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja bi moral dobiti preostali del subjekta v postopku prenehanja. Vse neto prihodke iz prenosa lastniških instrumentov, ki jih izda CNS v postopku reševanja pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja, bi morali dobiti delničarji. Prihodke bi bilo treba zmanjšati za stroške, ki nastanejo zaradi propada CNS in postopka reševanja.
- (57) Da bi bila prodaja poslovanja izvedena pravočasno in bi se zaščitila finančna stabilnost, bi bilo treba pravočasno oceniti kupca kvalificiranega deleža, tako da se uporaba instrumenta prodaje poslovanja ne zavleče.
- (58) Informacije o trženju propadajoče CNS in pogajanja s potencialnimi prevzemniki pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja bodo verjetno sistemsko pomembni. Zaradi zagotovitve finančne stabilnosti je pomembno, da je mogoče razkritje takšnih informacij javnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²² odložiti do roka, ko je treba pripraviti načrt za reševanje CNS in strukturo tega reševanja, pri čemer bi bilo treba upoštevati dovoljene odloge iz ureditve v zvezi z zlorabo trga.

²² Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Sveta in Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

- (59) Glavni namen premostitvene CNS kot CNS, ki je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov ali ki jo nadzira organ za reševanje, bi moral biti nadaljnje zagotavljanje bistvenih finančnih storitev klirinškim članom in strankam CNS, ki je v postopku reševanja, in nadaljnje izvajanje bistvenih finančnih dejavnosti. Premostitvena CNS bi morala poslovati kot uspešno delujoč subjekt in bi se morala ponovno vključiti na trg, ko so pogoji za to ustrezni, ali prenehati, če ni več sposobna uspešno poslovati.
- (60) Če vse druge možnosti v praksi ne bi bile na voljo ali dokazano ne bi zadostovale za zaščito finančne stabilnosti, bi morala biti dovoljena udeležba države v obliki podpore za lastniški kapital ali začasnega javnega lastništva, v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči, vključno s prestrukturiranjem dejavnosti CNS, ki bi morala omogočati, da se uporabljena sredstva sčasoma povrnejo od CNS. Državni instrumenti za stabilizacijo se uporabljajo ne glede na vlogo centralnih bank pri zagotavljanju likvidnosti finančnemu sistemu tudi v obdobju težav.
- (61) Da bi lahko organ Unije uporabil instrumente za porazdelitev izgub in pozicij za pogodbe s subjekti s sedežem v tretjih državah, bi morala biti ta možnost priznana v pravilih delovanja CNS.
- (62) Organi za reševanje bi morali imeti vsa potrebna pravna pooblastila, ki jih je mogoče v različnih kombinacijah izvajati pri uporabi instrumentov za reševanje. Ta pooblastila bi morala vključevati pooblastilo za prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti propadajoče CNS na drug subjekt, kot je druga CNS ali premostitvena CNS, pooblastilo za odpis ali razveljavitev lastniških instrumentov ali odpis ali konverzijo obveznosti propadajoče CNS, pooblastilo za odpis gibljivega kritja, pooblastilo za zagotovitev izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti tretjih oseb do CNS, vključno s pozivi k denarnemu plačilu in porazdelitvami pozicij, pooblastilo za delno in popolno razdrtje pogodb CNS, pooblastilo za zamenjavo posloводства in pooblastilo za uvedbo začasnega odloga na plačilo terjatev. CNS ter člani njenega odbora in višje vodstvo bi morali v skladu s pravom države članice ohraniti kazensko in civilno odgovornost za propad CNS.
- (63) Okvir za reševanje bi moral vključevati postopkovne zahteve, da se zagotovita ustrezno obveščanje o ukrepih za reševanje in njihova javna objava. Ker pa so lahko informacije, ki jih organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, občutljive, bi morala zanje pred javno objavo odločitve o reševanju veljati učinkovita ureditev zaupnosti. Upoštevati je treba dejstvo, da imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov sanacije in reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti na zadevno podjetje. Za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Že samo informacije o tem, da organ za reševanje proučuje določeno CNS, bi lahko povzročile negativne posledice za to CNS. Zato je treba zagotoviti, da obstajajo ustrezni mehanizmi za ohranjanje zaupnosti informacij, kot so vsebina in podrobnosti načrtov za sanacijo in reševanje, ter morebitnih ocen, ki se opravijo v zvezi s tem.
- (64) Organi za reševanje bi morali imeti dodatna pooblastila za zagotovitev učinkovitosti prenosa lastniških ali dolžniških instrumentov ter sredstev, pravic in obveznosti. Ta pooblastila bi morala v skladu z zaščitnimi ukrepi vključevati pooblastilo za

izključitev pravic tretjih oseb iz prenesenih instrumentov ali sredstev ter pooblastilo za izvrševanje pogodb in zagotovitev nadaljnjega izvajanja dogovorov v zvezi s prejemnikom prenesenih sredstev in lastniških instrumentov. Vendar to ne bi smelo vplivati na pravice delojemalcev, da odpovejo pogodbo o zaposlitvi. Poleg tega to ne bi smelo vplivati na pravico stranke, da odpove pogodbo s CNS v postopku reševanja ali z njenim subjektom v skupini iz drugih razlogov, kot je zgolj reševanje propadajoče CNS. Organi za reševanje bi morali imeti dodatno pooblastilo, da od preostale CNS, ki je v postopku prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih, zahtevajo opravljanje storitev, ki so nujne za poslovanje CNS, na katero so bila z instrumentom prodaje poslovanja ali instrumentom premostitvene CNS prenesena sredstva, pogodbe ali lastniški instrumenti.

- (65) Zadevne strani imajo v skladu s členom 47 Listine pravico do poštenega sojenja in učinkovitega pravnega sredstva zoper ukrepe, ki jih zadevajo. Zato bi morala biti zoper odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje, dopustna pritožba.
- (66) Ukrepi za reševanje, ki jih sprejmejo nacionalni organi za reševanje, lahko zahtevajo gospodarske ocene in široko diskrecijsko pravico. Nacionalni organi za reševanje imajo na voljo strokovno znanje, potrebno za opravljanje teh ocen in določanje ustrezne uporabe diskrecijske pravice. Zato je pomembno zagotoviti, da nacionalna sodišča gospodarske ocene, ki jih v tem okviru opravijo nacionalni organi za reševanje, uporabljajo kot podlago za pregledovanje zadevnih ukrepov kriznega upravljanja.
- (67) Da bi se zajele izjemno nujne situacije in ker bi lahko odložitev katere koli odločitve organov za reševanje ovirala kontinuiteto kritičnih funkcij, je treba zagotoviti, da vložitev pritožbe ne bi smela povzročiti samodejne odložitve učinkov izpodbijane odločitve in da bi morala biti odločitev organa za reševanje izvršljiva takoj.
- (68) Poleg tega pravica do pritožbe, če je to potrebno za zaščito tretjih oseb, ki so sredstva, pogodbe, pravice in obveznosti CNS v postopku reševanja pridobile v dobri veri z izvrševanjem pooblastil organov za reševanje in za zagotavljanje stabilnosti finančnih trgov, ne bi smela vplivati na morebiten poznejši upravni akt ali transakcijo, sklenjeno na podlagi razveljavljenega sklepa. V takšnih primerih bi bilo zato treba omejiti ukrepe za odpravo nezakonite odločitve na dodelitev nadomestila za škodo, ki so jo utrpele udeležene osebe.
- (69) Glede na možnost, da bi bilo treba zaradi resnega tveganja za finančno stabilnost nujno sprejeti ukrepe za reševanje, bi moral biti postopek na podlagi nacionalnega prava v zvezi z zahtevkom za predhodno sodno odobritev ukrepa kriznega upravljanja in proučitvijo takšnega zahtevka s strani sodišča hiter. To ne posega v morebitno pravico zainteresiranih strani, da sodišče zaprosijo, da za omejen čas po tem, ko je organ za reševanje sprejel ukrep kriznega upravljanja, odloži odločitev.
- (70) Da bi bilo reševanje učinkovito in da bi se izognili sporom o jurisdikciji, se med tem, ko organ za reševanje izvaja pooblastila za reševanje ali uporablja instrumente za reševanje, ne začnejo ali nadaljujejo običajni insolvenčni postopki za propadajočo CNS, razen na pobudo organa za reševanje ali z njegovim soglasjem. Koristno in priporočljivo je za omejeno obdobje odložiti nekatere pogodbene obveznosti, da ima organ za reševanje dovolj časa za uporabo instrumentov za reševanje. Vendar to ne bi smelo veljati za obveznosti propadajoče CNS do sistemov, določenih v

Direktivi 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta²³, drugih centralnih nasprotnih strank in centralnih bank. Direktiva 98/26/ES zmanjšuje tveganje, povezano s sodelovanjem v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti z zmanjšanjem motenj v primeru insolventnosti udeleženca v tem sistemu. Da bi zagotovili ustrezno uporabo teh zaščit v kriznih razmerah, pri tem pa ohranili ustrezno varnost upravljavcev plačilnih sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev ter drugih udeležencev na trgu, ukrepa za preprečevanje krize ali ukrepa za reševanje ne bi smeli škodovati za insolvenčni postopek v okviru pomena iz Direktive 98/26/ES, če se bistvene obveznosti iz pogodbe še naprej izpolnjujejo. Kljub temu pa ne bi smelo biti ogroženo delovanje sistema iz Direktive 98/26/ES ali pravica do dodatnega jamstva, ki je zagotovljena v navedeni direktivi.

- (71) Da se organom za reševanje pri prenosu sredstev in obveznosti na zasebnega kupca ali premostitveno CNS zagotovi dovolj časa za določitev pogodb, ki jih je treba prenesti, je primerno določiti sorazmerne omejitve pravic nasprotnih strank do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do takojšnje zapadlosti ali druge odpovedi finančnih pogodb pred prenosom. Takšna omejitev bi bila potrebna, da lahko organi ugotovijo, kakšna je dejanska bilanca stanja propadajoče CNS, pri tem pa se vrednost in obseg ne spremenita, kot bi se v primeru obsežnega uveljavljanja pravic do odpovedi. Da bi bil poseg v pogodbene pravice nasprotnih strank čimmanjši, bi bilo treba omejitev pravic do odpovedi uporabiti le v zvezi z ukrepom za preprečevanje krize ali ukrepom za reševanje, vključno s kakršnim koli dejanjem, ki je neposredno povezano z izvajanjem takšnega ukrepa, pri čemer bi morale pravice do odpovedi zaradi kakršne koli druge neizpolnitve obveznosti, vključno z neplačilom ali nezagotovitvijo kritja, veljati še naprej.
- (72) Za ohranitev zakonitih ureditev kapitalskega trga v primeru prenosa dela sredstev, pogodb, pravic in obveznosti propadajoče CNS je primerno vključiti zaščitne ukrepe, ki preprečujejo razdelitev povezanih obveznosti, pravic in pogodb, kot je ustrezno. Takšna omejitev izbranih praks v zvezi s povezanimi pogodbami in povezanim zavarovanjem bi morala vključevati pogodbe z isto nasprotno stranko, ki so krite z dogovori o jamstvu, dogovori o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovori o poravnavi, sporazumi o predčasnem prenehanju s pobotom in strukturiranimi finančnimi dogovori. Pri uporabi zaščitnega ukrepa bi si morali organi za reševanje prizadevati prenesti vse povezane pogodbe v okvir zavarovanega dogovora ali vse takšne pogodbe pustiti preostali propadajoči CNS. S temi zaščitnimi ukrepi bi bilo treba zagotoviti čimmanjši vpliv na zakonsko kapitalsko obravnavo terjatev, ki za namene Direktive 2013/36/EU spadajo pod sporazum o pobotu.
- (73) CNS iz EU zagotavljajo storitve klirinškimi članom in strankam v tretjih državah, CNS iz tretjih držav pa zagotavljajo storitve klirinškimi članom in strankam v EU. Za učinkovito reševanje mednarodno dejavnih CNS je potrebno sodelovanje med organi držav članic in tretjih držav. V ta namen bi moral organ ESMA zagotoviti smernice o ustrezni vsebini sporazumov o sodelovanju, ki se sklenejo z organi tretjih držav. Navedeni sporazumi o sodelovanju bi morali zagotavljati učinkovito načrtovanje, odločanje in usklajevanje mednarodno dejavnih CNS. Nacionalni organi za reševanje bi morali v nekaterih okoliščinah priznati in izvršiti postopek tretje države za

²³ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11. 6. 1998, str. 45).

reševanje. Sodelovanje bi moralo potekati tudi za podrejene družbe CNS iz Unije ali tretjih držav ter njihove klirinške člane in stranke.

- (74) Za zagotovitev dosledne uskladitve in ustrezne zaščite udeležencev na trgu v Uniji bi morala Komisija osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi organ ESMA, sprejeti v delegiranih aktih v skladu s členom 290 PDEU in členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010, da bi določila vsebino pisnih dogovorov in postopke za delovanje kolegijev za reševanje, vsebino načrtov reševanja in elemente, ki so pomembni za izvedbo vrednotenj.
- (75) Komisija bi morala imeti možnost, da obveznost kliringa, določeno v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 648/2012, na podlagi zahteve organa za reševanje CNS, ki je v postopku reševanja, ali pristojnega organa klirinškega člana CNS, ki je v postopku reševanja, in na podlagi nezavezujočega mnenja organa ESMA odloži za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, katerih kliring opravlja CNS, ki je v postopku reševanja. Odločitev o odložitvi bi bilo treba sprejeti samo, če je to nujno za ohranitev finančne stabilnosti in zaupanja v trg, zlasti za preprečitev širjenja negativnih učinkov ter visoke in negotove izpostavljenosti nasprotnih strank in vlagateljev tveganjem do CNS. Komisija bi morala pri sprejemanju odločitve upoštevati cilje reševanja in merila iz Uredbe (EU) št. 648/2012, na podlagi katerih za izvedene finančne instrumente OTC velja obveznost kliringa v zvezi s tistimi izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, za katere se zahteva odložitev. Odložitev bi morala biti začasna z možnostjo podaljšanja. Tudi vloga odbora za tveganja CNS, kot je določen v členu 28 Uredbe (EU) št. 648/2012, bi morala biti okrepljena, da bi bila CNS še bolj spodbujena k skrbnemu upravljanju tveganj in izboljšanju svoje odpornosti. Člani odbora za tveganje bi morali imeti možnost obvestiti pristojni organ, če CNS ne upošteva nasvetov odbora za tveganja, predstavniki klirinških članov in strank v odboru za tveganja pa bi morali imeti možnost, da prejete informacije v skladu z varovanjem zaupnosti uporabijo za spremljanje svoje izpostavljenosti do CNS. Nazadnje, organi za reševanje CNS bi morali imeti tudi dostop do vseh potrebnih informacij v repozitorijih sklenjenih poslov. Uredbo (EU) št. 648/2012 in Uredbo (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴ bi bilo treba zato ustrezno spremeniti.
- (76) Za zagotavljanje, da so organi za reševanje CNS zastopani v vseh ustreznih forumih in da ima organ ESMA vse potrebno strokovno znanje za izvajanje nalog, povezanih s sanacijo in reševanjem CNS, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 1095/2010 spremeniti tako, da bi pojem pristojnih organov, ustanovljenih z navedeno uredbo, vključeval nacionalne organe za reševanje CNS.
- (77) Organ ESMA bi moral za pripravo svojih odločitev v zvezi z nalogami, ki so mu dodeljene, kar vključuje razvoj osnutka tehničnih standardov o predhodnem in naknadnem vrednotenju, kolegijih in načrtih za reševanje ter smernic o pogojih za reševanje, ter za zagotovitev celovite vključenosti organa EBA in njegovih članov v pripravo teh odločitev ustanoviti notranji odbor za reševanje, kamor bodo pristojni organi EBA povabljeni k sodelovanju kot opazovalci.

²⁴ Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

- (78) S to uredbo se spoštujejo temeljne pravice ter upoštevajo pravice, svoboščine in načela, ki jih priznava zlasti Listina, še posebej lastninska pravica, pravica do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja ter pravica do obrambe.
- (79) Pristojni organi in organi za reševanje bi morali pri sprejemanju odločitev ali ukrepov na podlagi te uredbe vedno ustrezno upoštevati vpliv svojih odločitev in ukrepov na finančno stabilnost v drugih državah članicah in na njihove gospodarske razmere, prav tako pa bi morali upoštevati pomen katerega koli klirinškega člana za finančni sektor in gospodarstvo države članice, v kateri ima takšen klirinški član sedež.
- (80) Ker cilja te uredbe, in sicer uskladitve predpisov in postopkov za reševanje CNS, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi posledic propada katere koli CNS za celotno Unijo lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (81) Da bi se izognili neskladnostim med določbami o sanaciji in reševanju CNS ter pravnim okvirom, ki ureja sanacijo in reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, je primerno, da se uporaba te uredbe odloži do datuma, od katerega morajo države članice izvajati ukrepe za prenos [UP: *vstavite sklic na direktivo o spremembi Direktive 2014/59/EU*] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1 *Predmet urejanja*

Ta uredba določa pravila in postopke v zvezi s sanacijo in reševanjem centralnih nasprotnih strank (v nadaljnjem besedilu: CNS), ki imajo dovoljenje v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012, ter pravila v zvezi z dogovori s tretjimi državami na področju sanacije in reševanja CNS.

Člen 2 *Opredelitev pojmov*

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „CNS“ pomeni CNS, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (2) „kolegij za reševanje“ pomeni kolegij, ustanovljen v skladu s členom 4;
- (3) „organ za reševanje“ pomeni organ, ki ga v skladu s členom 3 določi država članica;
- (4) „instrument za reševanje“ pomeni instrument za reševanje iz člena 27(1);
- (5) „pooblastilo za reševanje“ pomeni pooblastilo iz člena 48;
- (6) „cilji reševanja“ pomeni cilje reševanja iz člena 21;
- (7) „pristojni organ“ pomeni organ, ki ga v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 648/2012 določi država članica;
- (8) „načrt reševanja“ pomeni načrt reševanja CNS, ki je pripravljen v skladu s členom 13;
- (9) „ukrep za reševanje“ pomeni odločitev, da se CNS začne reševati v skladu s členom 22, uporabo instrumenta za reševanje ali izvajanje enega ali več pooblastil za reševanje;
- (10) „klirinški član“ pomeni klirinškega člana, kot je opredeljen v točki 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (11) „nadrejena družba“ pomeni nadrejeno družbo, kot je opredeljena v točki 15(a) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (12) „CNS iz tretje države“ pomeni CNS, katere glavni sedež je v tretji državi;
- (13) „dogovor o poravnavi“ pomeni dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta CNS v postopku reševanja in nasprotna stranka, med seboj poravna;
- (14) „infrastruktura finančnega trga“ pomeni centralno nasprotno stranko, centralno depotno družbo, repozitorij sklenjenih poslov, plačilni sistem ali drug sistem, ki ga država članica opredeli in določi na podlagi člena 2(a) Direktive 98/26/ES;
- (15) „stranka“ pomeni stranko, kot je opredeljena v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

- (16) „povezana CNS“ pomeni CNS, s katero je bil na podlagi naslova V Uredbe (EU) št. 648/2012 sklenjen dogovor o interoperabilnosti;
- (17) „klirinški udeleženci“ pomenijo klirinške člane in stranke;
- (18) „načrt sanacije“ pomeni načrt sanacije, ki ga v skladu s členom 9 pripravi in posodablja CNS;
- (19) „odbor“ pomeni upravni ali nadzorni odbor ali oboje, ustanovljen po nacionalnem pravu družb v skladu členom 27(2) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (20) „kolegij“ pomeni kolegij iz člena 18(1) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (21) „kapital“ pomeni vpisani kapital v smislu člena 22 Direktive Sveta 86/635/EGS²⁵, vključno z lastniškimi instrumenti, če je bil vplačan, vključno s povezanim vplačanim presežkom kapitala, in če v celoti pokriva izgube v času rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vsemi drugimi terjatvami;
- (22) „kaskadni pristop k neplačilom“ pomeni kaskadni pristop k neplačilom v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (23) „kritične funkcije“ pomenijo aktivnosti, storitve ali dejavnosti, zagotovljene tretjim osebam, ki niso del CNS, in katerih prenehanje bo verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo v eni ali več državah članicah zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti CNS ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
- (24) „skupina“ pomeni nadrejeno družbo in njene podrejene družbe;
- (25) „povezana infrastruktura finančnega trga“ pomeni povezano CNS ali drugo infrastrukturo finančnega trga, s katero ima CNS sklenjene pogodbene dogovore;
- (26) „izredna javnofinančna pomoč“ pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU ali drugo javno finančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti CNS ali skupine, katere del je takšna CNS;
- (27) „finančne pogodbe“ pomenijo pogodbe in sporazume, kot so določeni v točki 100 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;
- (28) „običajni insolvenčni postopki“ pomenijo skupne insolvenčne postopke, katerih posledica je delna ali popolna prodaja dolžnikovega premoženja in imenovanje likvidacijskega upravitelja ali upravitelja, ki se običajno uporabljajo za CNS v skladu z nacionalnim pravom, pri čemer so lahko specifični za te institucije ali pa se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo;
- (29) „lastniški instrumenti“ pomenijo delnice, druge instrumente, s katerimi se prenese lastništvo, instrumente, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumente, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
- (30) „imenovani nacionalni makrobonitetni organ“ pomeni organ, pristojen za makrobonitetno politiko iz priporočila B1 Priporočila Evropskega odbora za

²⁵ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

sistemska tveganja (ESRB) o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov z dne 22. decembra 2011 (ESRB/2011/3);

- (31) „jamstveni sklad“ pomeni jamstveni sklad, ki ga vzdržuje CNS, v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (32) „predhodno financirana sredstva“ pomenijo sredstva, ki jih vzdržuje in z njimi prosto razpolaga zadevna pravna oseba;
- (33) „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko vodijo poslovanje CNS, in izvršnega člana ali članice odbora;
- (34) „repozitorij sklenjenih poslov“ pomeni repozitorij, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 oziroma v točki 1 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶;
- (35) „okvir Unije za državne pomoči“ pomeni okvir, vzpostavljen s členi 107, 108 in 109 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ter vse akte Unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s členom 108(4) ali členom 109 PDEU;
- (36) „dolžniški instrument“ pomeni obveznice ali druge oblike nezavarovanega prenosljivega dolga, instrumente, ki ustvarjajo ali priznavajo dolg, in instrumente, ki dajejo pravice do pridobivanja dolžniških instrumentov;
- (37) „poziv k denarnemu plačilu za reševanje“ pomeni zahtevo za denarna sredstva, ki naj bi jih klirinški člani CNS poleg predhodno financiranih sredstev zagotovili na podlagi zakonskih pooblastil, ki jih ima organ za reševanje v skladu s členom 31;
- (38) „pozivi k denarnemu plačilu“ pomenijo zahteve za denarna sredstva, ki naj bi jih klirinški člani CNS poleg predhodno financiranih sredstev zagotovili na podlagi pogodbenih dogovorov, določenih v pravilih delovanja CNS;
- (39) „pooblastila za prenos“ pomenijo pooblastila iz člena 48(1)(c) ali (d) za prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, dolžniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti ali katere koli kombinacije teh elementov iz CNS v postopku reševanja na prejemnika;
- (40) „izvedeni finančni instrument“ pomeni izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v točki 5 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (41) „dogovor o pobotu“ pomeni dogovor, po katerem se lahko več terjatev ali obveznosti konvertira v enotno neto terjatev, vključno z dogovori o pobotu zaradi predčasnega prenehanja, v skladu s katerimi se obveznosti strank ob nastopu (kakor koli in kjer koli določenega) dogodka izvršitve pospešijo tako, da takoj zapadejo v plačilo ali prenehajo, in se vsekakor konvertirajo v enotno neto terjatev ali pa se z njo nadomestijo, vključno z „določili o realizirani neto izravnavi“, kot so opredeljena v členu 2(1)(n)(i) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, in „medsebojnim poračunavanjem“, kot je opredeljeno v členu 2(k) Direktive 98/26/ES;

²⁶ Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

²⁷ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

- (42) „ukrep za preprečevanje krize“ pomeni izvajanje pooblastil, s katerimi se od CNS zahteva sprejetje ukrepov za odpravo pomanjkljivosti v njenem načrtu sanacije v skladu s členom 10(8) in (9), izvajanje pooblastil za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členom 17 ali uporabo ukrepa za zgodnje posredovanje v skladu s členom 19;
- (43) „pravica do odpovedi“ pomeni pravico do odpovedi pogodbe, pravico do takojšnje zapadlosti, predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, poravnave ali pobota obveznosti ali katero koli podobno določbo, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določbo, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;
- (44) „dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju“ pomeni dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju, kot je opredeljen v členu 2(1)(b) Direktive 2002/47/ES;
- (45) „krita obveznica“ pomeni instrument iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁸;
- (46) „postopek tretje države za reševanje“ pomeni ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se upravlja propad CNS iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s to uredbo;
- (47) „zadevni nacionalni organi“ pomenijo organe za reševanje, pristojne organe ali pristojna ministrstva, določene v skladu s to uredbo ali v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, ali druge organe v državah članicah, pooblašcene v zvezi s sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi CNS iz tretjih držav, ki opravljajo klirinške storitve v njihovi jurisdikciji;
- (48) „zadevni organ tretje države“ pomeni organ tretje države, ki je odgovoren za izvajanje funkcij, primerljivih s funkcijami organov za reševanje ali pristojnih organov v skladu s to uredbo.

²⁸ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

NASLOV II

ORGANI, KOLEGIJI ZA REŠEVANJE IN POSTOPKI

ODDELEK I

ORGANI ZA REŠEVANJE, KOLEGIJI ZA REŠEVANJE IN VKLJUČENOST EVROPSKIH NADZORNIH ORGANOV

Člen 3

Določitev organov za reševanje in pristojnih ministrstev

1. Vsaka država članica določi enega ali več organov za reševanje, ki so pristojni za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so določeni v tej uredbi.

Organi za reševanje so nacionalne centralne banke, pristojna ministrstva ali javni upravni organi ali drugi organi s pooblastili na področju javnega upravljanja.
2. Organi za reševanje imajo strokovno znanje, vire in operativno zmogljivost za uporabo ukrepov za reševanje ter izvajanje svojih pooblastil s hitrostjo in prilagodljivostjo, ki sta potrebni za doseganje ciljev reševanja.
3. Kadar so organu za reševanje, določenemu v skladu z odstavkom 1, dodeljene druge naloge, država članica zagotovi operativno neodvisnost tega organa za reševanje in vse potrebno, da prepreči navzkrižje interesov med nalogami, ki so organu za reševanje dodeljene v skladu s to uredbo, in vsemi drugimi nalogami, ki so mu dodeljene.
4. Osebe, ki je vključeno v izvajanje nalog, dodeljenih organu za reševanje na podlagi te uredbe, je strukturno ločeno od osebja, ki izvaja druge naloge navedenega organa, in zanj velja druga pot poročanja.

Organ za reševanje sprejme in javno objavi notranja pravila, ki zagotavljajo strukturno ločenost iz prvega pododstavka, vključno s pravili o poslovni skrivnosti in izmenjavi informacij med različnimi področji nalog.
5. Vsaka država članica določi eno ministrstvo, ki je odgovorno za izvajanje nalog, ki so pristojnemu ministrstvu dodeljene v skladu s to uredbo.
6. Če v državi članici organ za reševanje ni pristojno ministrstvo, organ za reševanje pristojno ministrstvo obvešča o odločitvah, sprejetih v skladu s to uredbo.
7. Kadar imajo odločitve iz odstavka 6 neposredne finančne učinke ali sistemske posledice, organ za reševanje pred izvajanjem odločitev pridobi odobritev pristojnega ministrstva, razen če nacionalno pravo določa drugače.
8. Države članice o organih za reševanje, določenih v skladu z odstavkom 1, obvestijo Komisijo in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).
9. Kadar država članica v skladu z odstavkom 1 določi več kot en organ za reševanje, obvestilo iz odstavka 8 vključuje naslednje:
 - (a) razloge, ki upravičujejo tako določitev več organov;
 - (b) porazdelitev nalog in odgovornosti med navedene organe;

- (c) način zagotavljanja usklajenosti med njimi;
 - (d) organ za reševanje, ki je določen kot kontaktni organ za sodelovanje in usklajevanje z ustreznimi organi drugih držav članic.
10. Organ ESMA objavi seznam organov za reševanje in kontaktnih organov, o katerih je obveščen v skladu z odstavkom 8.

Člen 4
Kolegiji za reševanje

1. Organ za reševanje ustanovi kolegij za reševanje, ki ga tudi upravlja in mu predseduje, za opravljanje nalog iz členov 13, 16 in 17 ter za zagotovitev sodelovanja in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.

Kolegiji za reševanje organom za reševanje in drugim zadevnim organom zagotovijo okvir, v katerem ti izvajajo naslednje naloge:

- (a) si izmenjujejo informacije, ki so pomembne za pripravo načrtov reševanja, za izvajanje pripravljanih in preventivnih ukrepov ter za reševanje;
 - (b) pripravljajo načrte reševanja v skladu s členom 13;
 - (c) ocenjujejo rešljivost CNS v skladu s členom 16;
 - (d) ugotavljajo, obravnavajo in odpravljajo ovire za rešljivost CNS v skladu s členom 17;
 - (e) usklajujejo obveščanje javnosti o strategijah in shemah reševanja.
2. Člani kolegija za reševanje so:
- (a) organ za reševanje CNS;
 - (b) pristojni organ CNS;
 - (c) pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov iz člena 18(2)(c) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (d) pristojni organi iz člena 18(2)(d) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (e) pristojni organi in organi za reševanje CNS iz člena 18(2)(e) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (f) pristojni organi iz člena 18(2)(f) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (g) člani ESCB iz člena 18(2)(g) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (h) centralne banke iz člena 18(2)(h) Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (i) pristojni organ nadrejene družbe, če se uporablja člen 8(4);
 - (j) pristojno ministrstvo, če organ za reševanje iz točke (a) ni pristojno ministrstvo;

- (k) organ ESMA;
 - (l) Evropski bančni organ (EBA).
3. Organa ESMA in EBA nimata glasovalnih pravic v kolegijih za reševanje.
4. Pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov s sedežem v tretjih državah ter pristojni organi in organi za reševanje CNS iz tretjih držav, s katerimi je CNS vzpostavila dogovore o interoperabilnosti, so lahko povabljeni k sodelovanju v kolegiju za reševanje kot opazovalci. Pogoj za njihovo udeležbo je, da za navedene organe veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju predsednika kolegija enakovredne tistim iz člena 71.

Sodelovanje organov tretjih držav v kolegiju za reševanje je omejeno na razpravo o vprašanih čezmejnega izvrševanja, vključno z:

- (a) učinkovitim in usklajenim izvrševanjem ukrepov za reševanje, zlasti v skladu s členoma 53 in 75;
 - (b) ugotavljanjem in odpravljanjem morebitnih ovir za učinkovit ukrep za reševanje, ki lahko izhajajo iz razlik med zakoni, ki urejajo dogovore o zavarovanju, poravnavi in pobotu, ter različnih pooblastil in strategij za sanacijo in reševanje;
 - (c) ugotavljanjem in usklajevanjem morebitne potrebe po novih zahtevah za pridobitev licenc, priznanje ali dovoljenje, ob upoštevanju potrebe po pravočasnem izvajanju ukrepov za reševanje;
 - (d) morebitno odložitvijo obveznosti kliringa za zadevne razrede finančnih instrumentov, na katere vpliva reševanje CNS, v skladu s členom 6a Uredbe (EU) št. 648/2012 ali katero koli enakovredno določbo na podlagi nacionalnega prava zadevne tretje države;
 - (e) morebitnim vplivom različnih časovnih pasov na veljavni zaključek trgovanja.
5. Predsednik kolegija za reševanje je odgovoren za naslednje naloge:
- (a) po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
 - (b) usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
 - (c) sklicuje vse seje kolegija za reševanje in jim predseduje;
 - (d) vse člane kolegija za reševanje vnaprej v celoti obvešča o organizaciji sej, obravnavanih glavnih vprašanih na teh sejah in točkah za razpravo;
 - (e) odloča o tem, ali in kateri organi tretjih držav so vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje v skladu z odstavkom 4;
 - (f) usklajuje pravočasno izmenjavo vseh pomembnih informacij med člani kolegija za reševanje;

- (g) vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih teh sej.
6. Organ ESMA za zagotovitev doslednega in skladnega delovanja kolegijev za reševanje v vsej Uniji pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo vsebina pisnih dogovorov in postopki za delovanje kolegijev za reševanje iz odstavka 1.

Organ ESMA za pripravo regulativnih standardov iz prvega pododstavka upošteva zadevne določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 876/2013²⁹, oddelka 1 poglavja 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) –/2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 88(7) Direktive 2014/59/EU³⁰.

Organ ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 6 v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 5

Odbor organa ESMA za reševanje

1. Organ ESMA ustanovi odbor za reševanje v skladu s členom 41 Uredbe (EU) št. 1095/2010 za pripravo odločitev, ki so v tej uredbi zaupane organu ESMA, razen odločitev, ki se sprejmejo v skladu s členom 12 te uredbe.
Odbor za reševanje spodbuja oblikovanje in usklajevanje načrtov reševanja in razvija metode za reševanje propadajočih CNS.
2. Odbor za reševanje sestavljajo organi, določeni v skladu s členom 3(1) te uredbe.
Organi iz člena 4(2)(i) in (iv) Uredbe (EU) št. 1093/2010 so povabljeni k sodelovanju v odboru za reševanje kot opazovalci.
3. Organ ESMA za namene te uredbe sodeluje z Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) in organom EBA v okviru Skupnega odbora evropskih nadzornih organov, ki je bil ustanovljen s členom 54 Uredbe (EU) št. 1093/2010, členom 54 Uredbe (EU) št. 1094/2010 in členom 54 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
4. Za namene te uredbe organ ESMA zagotovi, da so odbor za reševanje in druge funkcije, na katere se nanaša Uredba (EU) št. 1095/2010, strukturno ločeni.

²⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 876/2013 z dne 28. maja 2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o kolegijih za centralne nasprotne stranke (UL L 244, 13.9.2013, str. 19).

³⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) ... z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje, C(2016) 1691 final [Opomba Uradu za publikacije – vstavite številko delegirane uredbe].

Člen 6
Sodelovanje med organi

1. Pristojni organi in organi za reševanje tesno sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.
2. Pristojni organi in organi za reševanje za namene te uredbe sodelujejo z organom ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

Pristojni organi in organi za reševanje v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010 organu ESMA takoj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.

ODDELEK II
ODLOČANJE IN POSTOPKI

Člen 7
Splošna načela v zvezi z odločanjem

Pristojni organi, organi za reševanje in organ ESMA pri odločanju in ukrepanju v skladu s to uredbo upoštevajo vsa naslednja načela:

- (a) da je zagotovljena sorazmernost vsake odločitve ali ukrepa v zvezi s posamezno CNS ob upoštevanju vsaj naslednjih dejavnikov:
 - (i) pravne oblike CNS;
 - (ii) narave, velikosti in kompleksnosti poslovanja CNS;
 - (iii) strukture klirinškega članstva CNS;
 - (iv) delniške strukture CNS;
 - (v) medsebojne povezanosti CNS z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, drugimi finančnimi institucijami in finančnim sistemom na splošno;
 - (vi) dejanskih ali možnih posledic kršitev iz členov 19(1) in 22(2);
- (b) da se upošteva obveznost učinkovitega odločanja in ohranjanja čimnižjih stroškov reševanja pri sprejemanju ukrepov za zgodnje posredovanje ali reševanje;
- (c) da so odločitve sprejete in ukrepi izvedeni pravočasno in brez odlašanja, ko je to potrebno;
- (d) da organi za reševanje, pristojni organi in drugi organi medsebojno sodelujejo, s čimer zagotovijo, da so odločitve sprejete in ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;
- (e) da so jasno opredeljene vloge in odgovornosti ustreznih organov v vsaki državi članici;
- (f) da se ustrezno upoštevajo interesi držav članic, v katerih CNS zagotavlja storitve in v katerih imajo sedež njeni klirinški člani, njihove stranke in

morebitne povezane CNS, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost ali fiskalne vire navedenih držav članic in Unije kot celote;

- (g) da se ustrezno upoštevajo cilji uravnoteženja interesov različnih klirinških udeležencev, prizadetih upnikov in prizadetih imetnikov v državah članicah ter izogibanja neupravičenemu oškodovanju ali neupravičeni zaščiti interesov posameznih akterjev v nekaterih državah članicah, vključno z izogibanjem neupravičenemu razporejanju bremena po državah članicah;
- (h) da katera koli obveznost na podlagi te uredbe, da se je treba pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetovati z organom, pomeni najmanj obveznost, da se je treba posvetovati o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki:
 - (i) vplivajo ali bodo verjetno vplivali na klirinške člane, stranke ali povezane infrastrukture finančnih trgov;
 - (ii) imajo ali bodo verjetno imeli posledice za finančno stabilnost države članice, v kateri imajo klirinški člani, stranke ali povezane infrastrukture finančnih trgov sedež ali v kateri so;
- (i) da se upoštevajo načrti reševanja iz člena 13, razen če je odstopanje od teh načrtov nujno za boljše doseganje ciljev reševanja;
- (j) da je zagotovljena preglednost, kadar je verjetno, da bo imela predlagana odločitev ali ukrep posledice za finančno stabilnost ali fiskalne vire katere od zadevnih držav članic,
- (k) da se čim tesneje usklajujejo in sodelujejo, tudi s ciljem znižanja skupnih stroškov reševanja;
- (l) da se blažijo negativni gospodarski in socialni učinki odločitev v vseh državah članicah in tretjih državah, kjer CNS zagotavlja storitve, vključno z negativnimi posledicami za finančno stabilnost.

Člen 8

Izmenjava informacij

1. Organi za reševanje in pristojni organi si na zahtevo izmenjujejo vse informacije, ki so pomembne za izvajanje njihovih nalog na podlagi te uredbe.
2. Organi za reševanje razkrijejo zaupne informacije, ki jih zagotovi organ tretje države, samo če je navedeni organ za to dal predhodno soglasje.

Organi za reševanje pristojnemu ministrstvu zagotovijo vse informacije v zvezi z odločitvami ali ukrepi, o katerih je treba obvestiti navedeno ministrstvo, se z njim posvetovati ali dobiti njegovo soglasje.

NASLOV III PRIPRAVA

POGLAVJE I

Načrtovanje sanacije in reševanja

ODDELEK 1

NAČRTOVANJE SANACIJE

Člen 9

Načrti sanacije

1. CNS pripravijo in posodablajo načrt sanacije, ki določa ukrepe, ki jih je treba sprejeti za povrnitev njihovega finančnega položaja zaradi znatnega poslabšanja njihovega finančnega stanja ali tveganja, da bodo kršene njihove bonitetne zahteve na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012.
2. Načrt sanacije vključuje okvir kazalnikov, s katerimi se opredelijo okoliščine, v katerih se sprejmejo ukrepi iz načrta sanacije. Kazalniki lahko kvalitativno ali kvantitativno kažejo finančni položaj CNS.
CNS vzpostavijo ustrezne mehanizme za redno spremljanje kazalnikov.
3. CNS se lahko odločijo za naslednje, kadar je to ustrezno utemeljeno:
 - (a) da sprejmejo ukrepe iz svojega načrta sanacije, tudi če niso izpolnjeni ustrezni kazalniki;
 - (b) da ne sprejmejo ukrepov iz svojega načrta sanacije, tudi če so izpolnjeni ustrezni kazalniki.
4. O vseh odločitvah, sprejetih v skladu z odstavkom 3, se nemudoma obvesti pristojni organ. Kadar CNS namerava sprožiti svoj načrt sanacije, pristojni organ obvesti o naravi in razsežnosti težav, ki jih je ugotovila, tako da opiše vse pomembne okoliščine in navede sanacijske ali druge ukrepe, ki jih namerava sprejeti za rešitev položaja.
Kadar pristojni organ meni, da bi lahko imel sanacijski ukrep, ki ga CNS namerava sprejeti, znatne škodljive učinke na finančni sistem, lahko od CNS zahteva, naj navedenega ukrepa ne sprejme.
5. Pristojni organ takoj obvesti organ za reševanje o vseh obvestilih, prejetih v skladu s prvim pododstavkom odstavka 4, in vseh naknadnih navodilih pristojnega organa v skladu z drugim pododstavkom odstavka 4.
6. CNS svoje načrte sanacije posodobijo vsaj enkrat letno ter po spremembi svoje pravne ali organizacijske strukture, poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na navedene načrte ali kako drugače zahtevala njihovo spremembo. Pristojni organi lahko od CNS zahtevajo, naj svoje načrte sanacije posodablajo pogosteje.
7. Načrti sanacije se pripravijo v skladu z oddelkom A Priloge. Pristojni organi lahko od CNS zahtevajo, naj v svoje načrte sanacije vključijo dodatne informacije.

8. Odbor CNS ob upoštevanju nasvetov odbora za tveganja v skladu s členom 28(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 oceni in odobri načrt sanacije, preden ga predloži pristojnemu organu.
9. Načrti sanacije se štejejo za del pravil delovanja CNS, pri čemer CNS zagotovijo, da so ukrepi, določeni v načrtih sanacije, izvršljivi kadar koli.

Člen 10

Ocena načrtov sanacije

1. CNS ali, kadar se uporablja člen 11, njihove nadrejene družbe predložijo svoje načrte sanacije v odobritev pristojnemu organu.
2. Pristojni organ vsak načrt brez nepotrebne odlašanja pošlje kolegiju in organu za reševanje.

Pristojni organ v šestih mesecih po predložitvi posameznega načrta in ob uskladitvi s kolegijem v skladu s postopkom iz člena 12 pregleda načrt sanacije in oceni, v kolikšnem obsegu izpolnjuje zahteve iz člena 9.
3. Pri ocenjevanju načrta sanacije pristojni organ upošteva kapitalsko strukturo CNS, njen kaskadni pristop k neplačilom, raven kompleksnosti organizacijske strukture in profil tveganja CNS ter posledice, ki bi jih izvajanje načrta sanacije imelo za klirinške člane, njihove stranke, finančne trge, na katerih CNS opravlja storitve, in finančni sistem kot celoto.
4. Organ za reševanje prouči načrt sanacije, da bi v njem odkril morebitne ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na rešljivost CNS. V zvezi s tem oblikuje priporočila pristojnemu organu.
5. Kadar se pristojni organ odloči, da ne bo upošteval priporočil organa za reševanje v skladu z odstavkom 4, mu to odločitev v celoti utemelji.
6. Kadar se pristojni organ strinja s priporočili organa za reševanje ali kako drugače meni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo izvajanje, obvesti CNS ali njeno nadrejeno družbo in CNS omogoči, da predloži svoje mnenje.
7. Pristojni organ lahko ob upoštevanju mnenja CNS od CNS ali nadrejene družbe zahteva, naj v dveh mesecih, ki se lahko z odobritvijo pristojnega organa podaljšata za en mesec, predloži spremenjen načrt, v katerem je prikazano, kako so navedene pomanjkljivosti ali ovire odpravljene. Spremenjeni načrt se oceni v skladu z drugim pododstavkom odstavka 2.
8. Kadar pristojni organ meni, da spremenjeni načrt pomanjkljivosti in ovir ne odpravlja ustrežno, ali kadar CNS ali nadrejena družba ne predloži spremenjenega načrta, od CNS ali nadrejene družbe zahteva, naj izvede določene spremembe načrta.
9. Kadar pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče ustrežno odpraviti z določenimi spremembami načrta, pristojni organ od CNS ali nadrejene družbe zahteva, naj v razumnem roku določi spremembe, ki jih je treba izvesti pri poslovanju, da bi odpravila pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije.

Kadar CNS ali nadrejena družba v roku, ki ga določi pristojni organ, ne določi teh sprememb ali kadar pristojni organ meni, da pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije s predlaganimi ukrepi ne bi bile ustrezno odpravljene, od CNS ali nadrejene družbe zahteva, naj sprejme katerega od naslednjih ukrepov, pri čemer upošteva resnost pomanjkljivosti in ovir ter učinek ukrepov na poslovanje CNS:

- (a) zmanjša profil tveganja CNS;
 - (b) poveča možnosti za pravočasno dokapitalizacijo CNS, da lahko izpolni svoje bonitetne zahteve;
 - (c) pregleda strategijo in strukturo CNS;
 - (d) spremeni kaskadni pristop k neplačilom, sanacijske ukrepe in druge ureditve za porazdelitev izgub, da se izboljšata rešljivost in odpornost kritičnih funkcij;
 - (e) spremeni strukturo upravljanja CNS.
10. Zahteva iz drugega pododstavka odstavka 9 se obrazloži in pisno sporoči CNS.

Člen 11

Načrti sanacije CNS, ki so del skupine

1. Kadar je nadrejena družba skupine, katere del je CNS, institucija, kot je opredeljena v točki 23 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, ali subjekt iz člena 1(1)(c) ali (d) navedene direktive, pristojni organ iz točke 21 člena 2(1) navedene direktive od nadrejene družbe zahteva, naj v skladu z navedeno direktivo predloži načrt sanacije skupine. Navedeni pristojni organ predloži načrt sanacije skupine pristojnemu organu CNS.

Kadar nadrejena družba skupine, katere del je CNS, ni institucija ali subjekt iz prvega pododstavka in kadar je to primerno za izpolnitev meril iz oddelka A Priloge, lahko pristojni organi po posvetovanju s kolegijem in v skladu s postopkom iz člena 10 te uredbe od nadrejene družbe zahtevajo, naj predloži načrt sanacije CNS kot del načrta sanacije skupine. Navedena zahteva se obrazloži ter pisno sporoči CNS in njeni nadrejeni družbi.

2. Kadar nadrejena družba predloži načrt sanacije v skladu z odstavkom 1, določbe o sanaciji CNS sestavljajo ločen del navedenega načrta sanacije in izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, pri čemer se od CNS ne zahteva priprava individualnega načrta sanacije.
3. Pristojni organ CNS v skladu s členom 10 oceni določbe o sanaciji CNS in se po potrebi posvetuje s pristojnim organom skupine.

Člen 12

Usklajevalni postopek za načrte sanacije

1. Kolegij sprejme skupno odločitev o vseh naslednjih zadevah:
 - (a) pregledu in oceni načrta sanacije;
 - (b) uporabi ukrepov iz člena 9(6), (7), (8) in (9);
 - (c) tem, ali morajo nadrejene družbe pripraviti načrt sanacije v skladu s členom 11(1).
2. Kolegij sprejme skupno odločitev o zadevah iz točk (a) in (b) v štirih mesecih od datuma, ko pristojni organ pošlje načrt sanacije.

Kolegij sprejme skupno odločitev o zadevi iz točke (c) v štirih mesecih od datuma, ko se pristojni organ odloči, da bo od nadrejene družbe zahteval pripravo načrta za skupino.

Organ ESMA lahko na zaprosilo pristojnega organa znotraj kolegija v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1095/2010 kolegiju pomaga sprejeti skupno odločitev.

3. Kadar kolegiju v štirih mesecih po datumu pošiljanja načrta sanacije ne uspe sprejeti skupne odločitve o zadevah iz odstavka 1(a) in (b), pristojni organ CNS sprejme svojo odločitev.

Pristojni organ CNS sprejme odločitev iz prvega pododstavka ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija izrazili v štirimesečnem obdobju. Pristojni organ CNS navedeno odločitev pisno sporoči CNS, njeni nadrejeni družbi, če je primerno, in drugim članom kolegija.

4. Če je kateri koli član kolegija do konca zadevnega štirimesečnega obdobja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 organu ESMA predložil zadevo v zvezi z ocenjevanjem načrtov sanacije in izvajanjem ukrepov v skladu s členom 10(9)(a), (b) in (d) te uredbe, pristojni organ CNS počaka na odločitev, ki jo organ ESMA sprejme v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010, nato pa odloči v skladu z odločitvijo organa ESMA.
5. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. Organ ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti organu ESMA. Če organ ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev pristojnega organa CNS.

ODDELEK 2

NAČRTOVANJE REŠEVANJA

Člen 13

Načrti reševanja

1. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom in ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s postopkom iz člena 15 pripravi načrt reševanja za vsako CNS.
2. V načrtu reševanja so določeni ukrepi za reševanje, ki jih lahko sprejme organ za reševanje, če CNS izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 22.
3. Pri načrtu reševanja se upošteva vsaj naslednje:
 - (a) propad CNS zaradi:
 - i. neizpolnjevanja obveznosti enega ali več njenih članov;
 - ii. drugih razlogov, vključno z izgubami iz njenih naložbenih dejavnosti ali operativnimi težavami;
 - iii. splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema;

- (b) vpliv, ki bi ga izvajanje načrta reševanja imelo na klirinške člane in njihove stranke, tudi kadar se bodo za klirinške člane verjetno uporabili sanacijski ukrepi ali ukrepi za reševanje v skladu z Direktivo 2014/59/EU, na katero od povezanih infrastruktur finančnih trgov, na finančne trge, na katerih CNS opravlja storitve, in na finančni sistem kot celoto;
 - (c) način in okoliščine, v katerih lahko CNS zaprosi za posojilo centralne banke, ter določitev sredstev, ki bi bila verjetno primerna za zavarovanje s premoženjem.
4. Načrt reševanja ne predvideva ničesar od naslednjega:
- (a) izredne javnofinančne pomoči;
 - (b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;
 - (c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.
5. Organi za reševanje načrte reševanja pregledajo in po potrebi posodobijo vsaj enkrat letno, vsekakor pa po spremembah pravne ali organizacijske strukture CNS, njenega poslovanja ali finančnega položaja ali kateri koli drugi spremembi, ki bistveno vpliva na učinkovitost načrta.
- CNS in pristojni organi o vseh takih spremembah takoj obvestijo organe za reševanje.
6. V načrtu reševanja se določijo okoliščine in različni scenariji, v katerih se uporabijo instrumenti za reševanje in izvajajo pooblastila za reševanje. Načrt reševanja vključuje naslednje elemente, skupaj s kvantitativno opredelitvijo, kjer je to ustrezno in mogoče:
- (a) povzetek ključnih elementov načrta;
 - (b) povzetek bistvenih sprememb CNS, ki so se zgodile po zadnji posodobitvi načrta reševanja;
 - (c) prikaz, kako bi bile lahko kritične funkcije CNS pravno in ekonomsko ločene od njenih drugih funkcij v zadostnem obsegu, da bi se zagotovilo njihovo nadaljnje izvajanje v primeru propada CNS;
 - (d) oceno časovnega okvira za izvršitev vseh bistvenih vidikov načrta;
 - (e) podroben opis ocene rešljivosti, izvedene v skladu s členom 16;
 - (f) opis vseh ukrepov, ki so v skladu s členom 17 potrebni za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost, opredeljenih na podlagi ocene, pripravljene v skladu s členom 16;
 - (g) opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti kritičnih funkcij in sredstev CNS;
 - (h) podroben opis ureditev, s katerimi se zagotovi, da so informacije, zahtevane v skladu s členom 14, posodobljene in da so vedno na voljo organom za reševanje;
 - (i) obrazložitev, kako bi se lahko financirali ukrepi za reševanje, ne da bi se pri tem predvideli elementi iz odstavka 4;

- (j) podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile v skladu z različnimi mogočimi scenariji, in z njimi povezanih časovnih okvirov;
- (k) opis kritičnih odvisnosti med CNS in drugimi udeleženci na trgu;
- (l) opis različnih možnosti za zagotovitev:
 - i. dostopa do plačil in klirinških storitev ter druge infrastrukture;
 - ii. pravočasne poravnave obveznosti do klirinških udeležencev in morebitnih povezanih infrastruktur finančnih trgov;
 - iii. dostopa klirinških udeležencev do računov vrednostnih papirjev ali gotovinskih računov, ki jih zagotavlja CNS, in zavarovanja z vrednostnimi papirji ali gotovinskega zavarovanja, ki je bilo dano CNS in ga ta vzdržuje ter je dolgovano takim udeležencem;
 - iv. nadaljnjega delovanja povezav med CNS in drugimi infrastrukturami finančnih trgov;
 - v. prenosljivosti pozicij klirinških udeležencev;
 - vi. ohranitve licenc, dovoljenj, priznanj in pravnih opredelitev CNS, ki so nujni za nadaljnje izvajanje kritičnih funkcij CNS, vključno z njenim priznanjem zaradi uporabe ustreznih pravil o dokončnosti poravnave in sodelovanja v drugih infrastrukturah finančnih trgov ali povezav z njimi;
- (m) analizo vpliva načrta na zaposlene v CNS, vključno z oceno vseh povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z uslužbenci med procesom reševanja, pri čemer se upoštevajo morebitna nacionalna pravila in sistemi za dialog s socialnimi partnerji;
- (n) načrt za obveščanje medijev in javnosti;
- (o) opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov CNS.

Informacije iz odstavka 6(a) se razkrijejo zadevni CNS. CNS lahko organu za reševanje predloži pisno mnenje o načrtu reševanja. Navedeno mnenje se vključi v načrt.

7. Organi za reševanje lahko od CNS zahtevajo, naj jim zagotovijo podrobne evidence pogodb iz člena 29 Uredbe (EU) št. 648/2012, ki so jih sklenile. Organi za reševanje lahko določijo rok za zagotovitev navedenih evidenc, pri čemer lahko določijo različne roke za različne vrste pogodb.
8. Organ ESMA po posvetovanju z ESRB in ob upoštevanju zadevnih določb Delegirane uredbe Komisije (EU) –/2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 10(9) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli vsebino načrta reševanja v skladu z odstavkom 6.

Organ ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum: 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 14
Dolžnost CNS, da sodelujejo in zagotovijo informacije

CNS po potrebi sodelujejo pri pripravi načrtov reševanja ter organom za reševanje neposredno ali prek pristojnega organa predložijo vse informacije, potrebne za pripravo in izvajanje navedenih načrtov, vključno z informacijami in analizo iz oddelka B Priloge.

Pristojni organi organom za reševanje zagotovijo informacije iz prvega pododstavka, ki jih že imajo.

Člen 15
Usklajevalni postopek za načrte reševanja

1. Kolegij za reševanje sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja in njegovih morebitnih spremembah v štirih mesecih od datuma, ko organ za reševanje pošlje navedeni načrt, kot je določeno v odstavku 2.
2. Organ za reševanje kolegiju za reševanje pošlje osnutek načrta reševanja, informacije, zagotovljene v skladu s členom 14, in vse dodatne informacije, ki jih ta kolegij potrebuje.

Organ za reševanje zagotovi, da se organu ESMA zagotovijo vse informacije, ki jih potrebuje glede na njegovo vlogo v skladu s tem členom.

3. Organ za reševanje se lahko odloči, da v pripravo in pregled načrta reševanja vključi organe tretjih držav, če izpolnjujejo zahteve v zvezi z zaupnostjo iz člena 71 in so iz jurisdikcij, v katerih ima sedež kateri od naslednjih subjektov:
 - i. nadrejena družba CNS, kadar je primerno;
 - ii. pomembni klirinški člani CNS;
 - iii. podrejene družbe CNS, kadar je primerno;
 - iv. drugi ponudniki kritičnih storitev za CNS.

4. Organ ESMA lahko v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1095/2010 kolegiju za reševanje na zahtevo organa za reševanje pomaga sprejeti skupno odločitev.
5. Kadar kolegiju v štirih mesecih po datumu pošiljanja načrta reševanja ne uspe sprejeti skupne odločitve, organ za reševanje odločitev o načrtu reševanja sprejme sam. Organ za reševanje sprejme odločitev ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija izrazili v štirimesečnem obdobju. Pristojni organ odločitev pisno sporoči CNS, njeni nadrejeni družbi, če je primerno, in drugim članom kolegija.
6. Če je kateri koli od članov kolegija za reševanje do konca štirimesečnega obdobja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 organu ESMA predložil zadevo v zvezi z načrtom reševanja, organ za reševanje CNS počaka na odločitev, ki jo organ ESMA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo organa ESMA.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. Organ ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti organu ESMA. Če organ ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev organa za reševanje.

7. Kadar se na podlagi odstavka 1 sprejme skupna odločitev in kateri koli organ za reševanje na podlagi odstavka 6 meni, da vsebina zadeve, v zvezi s katero obstaja nestrinjanje, vpliva na fiskalno odgovornost njegove države članice, organ za reševanje CNS ponovno oceni načrt reševanja.

POGLAVJE II

Rešljivost

Člen 16

Ocena rešljivosti

1. Organ za reševanje v sodelovanju s kolegijem za reševanje v skladu s členom 17 oceni, v kolikšnem obsegu je CNS rešljiva, če ni predvideno nič od naslednjega:
 - (a) izredne javnofinančne pomoči;
 - (b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;
 - (c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.
2. CNS velja za rešljivo, če organ za reševanje meni, da je izvedljivo in verjetno, da se bodisi likvidira v okviru običajnih insolvenčnih postopkov bodisi reši z uporabo različnih instrumentov in izvajanjem pooblastil za reševanje, pri čemer se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij CNS in čim bolj prepreči kakršen koli resnejši negativni učinek na finančni sistem.

Negativni učinki iz prvega pododstavka vključujejo širšo finančno nestabilnost ali dogodke na ravni celotnega sistema v kateri koli državi članici.

Če organ za reševanje meni, da CNS ni rešljiva, o tem pravočasno obvesti organ ESMA.

3. CNS na zahtevo organa za reševanje dokaže, da:
 - (a) ni ovir za znižanje vrednosti lastniških instrumentov na podlagi izvajanja pooblastil za reševanje, ne glede na to, ali so bili neizpolnjeni pogodbeni dogovori ali drugi ukrepi iz načrta sanacije CNS v celoti izčrpani;
 - (b) pogodbe CNS s klirinškimi člani ali tretjimi osebami tem klirinškim članom ali tretjim osebam ne omogočajo, da bi uspešno ugovarjali izvajanju pooblastil organa za reševanje ali se kako drugače izognili temu, da bi se navedena pooblastila uporabila zoper njih.
4. Zaradi ocene rešljivosti iz odstavka 1 organ za reševanje po potrebi prouči zadeve iz oddelka C Priloge.
5. Organ za reševanje pripravi oceno rešljivosti hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja v skladu s členom 13.

Člen 17

Obravnavanje ali odprava ovir za rešljivost

1. Kadar organ za reševanje in kolegij za reševanje na podlagi ocene iz člena 16 ugotovita, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost CNS, organ za reševanje v

sodelovanju s pristojnim organom pripravi poročilo ter ga predloži CNS in kolegiju za reševanje.

V poročilu iz prvega pododstavka se analizirajo bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s CNS, obravnava njihov vpliv na poslovni model CNS ter priporočijo ciljno usmerjeni ukrepi za odpravo navedenih ovir.

2. Zahteva iz člena 15, da morajo kolegiji za reševanje sprejeti skupno odločitev o načrtih reševanja, se po predložitvi poročila iz odstavka 1 začasno odloži, dokler organ za reševanje na podlagi odstavka 3 tega člena ne odobri ukrepov za odpravo bistvenih ovir za rešljivost ali dokler niso na podlagi odstavka 4 tega člena določeni nadomestni ukrepi.
3. CNS v štirih mesecih od dneva prejema poročila, predloženega v skladu z odstavkom 1, organu za reševanje predlaga možne ukrepe za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, navedenih v poročilu. Organ za reševanje vse ukrepe, ki jih predlaga CNS, sporoči kolegiju za reševanje. Organ za reševanje in kolegij za reševanje v skladu s členom 18(1)(b) ocenita, ali se s temi ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo navedene ovire.
4. Kadar organ za reševanje in kolegij za reševanje ugotovita, da se z ukrepi, ki jih CNS predlaga v skladu z odstavkom 3, ne bi učinkovito zmanjšale ali odpravile ovire, opredeljene v poročilu, organ za reševanje opredeli nadomestne ukrepe, ki jih sporoči kolegiju za reševanje za sprejetje skupne odločitve v skladu s členom 18.

Pri nadomestnih ukrepih iz prvega pododstavka se upošteva naslednje:

- (a) ogrožanje finančne stabilnosti zaradi navedenih ovir za rešljivost CNS;
- (b) učinek nadomestnih ukrepov na posamezno CNS, njene klirinške člane in njihove stranke, morebitne povezane infrastrukture finančnih trgov in notranji trg.

Za namene točke (b) drugega pododstavka se organ za reševanje posvetuje s pristojnim organom in kolegijem za reševanje ter po potrebi z imenovanim nacionalnim makrobonitetnim organom.

5. Organ za reševanje v skladu s členom 18 CNS neposredno ali posredno prek pristojnega organa pisno sporoči nadomestne ukrepe, ki jih je treba sprejeti za doseg cilja odprave ovir za rešljivost. Organ za reševanje utemelji, zakaj z ukrepi, ki jih je predlagala CNS, ne bi bilo mogoče odpraviti ovir za rešljivost in kako bi bili nadomestni ukrepi pri tem učinkoviti.
6. CNS v enem mesecu predlaga načrt za uskladitev z nadomestnimi ukrepi.
7. Za namene odstavka 4 lahko organ za reševanje:
 - (a) od CNS zahteva, naj spremeni ali pripravi sporazume o opravljanju storitev, znotraj skupine ali s tretjimi osebami, tako da obsegajo zagotavljanje kritičnih funkcij;
 - (b) od CNS zahteva, naj omeji svoje največje izpostavljenosti na posamični in skupni ravni;
 - (c) od CNS zahteva, naj spremeni način pobiranja in vzdrževanja kritja v skladu s členom 41 Uredbe (EU) št. 648/2012;

- (d) od CNS zahteva, naj spremeni sestavo in število svojih jamstvenih skladov iz člena 42 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (e) za CNS uvede zahteve glede zagotavljanja specifičnih ali rednih dodatnih informacij;
- (f) zahteva, naj CNS proda določeno premoženje;
- (g) zahteva, naj CNS omeji ali preneha opravljati posamezne obstoječe ali predlagane dejavnosti;
- (h) zahteva, naj CNS spremeni svoj načrt sanacije;
- (i) omeji ali prepreči razvoj novih ali obstoječih poslovnih področij ali zagotavljanje novih ali obstoječih storitev;
- (j) zahteva spremembe pravnih ali operativnih struktur CNS ali katerega koli subjekta v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njenim nadzorom, da bi se zagotovila možnost pravne in operativne ločenosti kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
- (k) zahteva, naj CNS ustanovi nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni finančni holding v Uniji;
- (l) zahteva, naj CNS ali kateri koli subjekt v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njenim nadzorom in ji zagotavlja finančno pomoč, izda obveznosti, ki se lahko odpišejo in konvertirajo, ali rezervira druga sredstva za povečanje sposobnosti za kritje izgub, dokapitalizacijo in obnovitev predhodno financiranih sredstev;
- (m) zahteva, naj CNS ali kateri koli subjekt v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njenim nadzorom in ji zagotavlja finančno pomoč, sprejme druge ukrepe, ki omogočajo, da se s kapitalom, drugimi obveznostmi in pogodbami pokrijejo izgube, dokapitalizira CNS ali obnovijo predhodno financirana sredstva, zlasti da se poskusi ponovno pogajati glede obveznosti, ki jih je izdala, ali da se pregledajo pogodbeni pogoji, s čimer se zagotovi, da je vsaka odločitev organa za reševanje o odpisu, konverziji ali prestrukturiranju navedene obveznosti, instrumenta ali pogodbe v skladu s pravom jurisdikcije, ki ureja to obveznost ali instrument;
- (n) kadar je CNS podrejena družba, ob uskladitvi z zadevnimi organi od nadrejene družbe zahteva, naj ustanovi ločen finančni holding za nadzor nad CNS, če je navedeni ukrep potreben, da se omogoči reševanje CNS ter preprečijo negativni učinki, ki bi jih lahko uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje imela na druge subjekte skupine.

Člen 18

Usklajevalni postopek za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost

1. Kolegij za reševanje sprejme skupno odločitev o:
 - (a) opredelitvi bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 16(1);
 - (b) oceni ukrepov, ki jih predlaga CNS, v skladu s členom 17(3), če je to potrebno;
 - (c) nadomestnih ukrepov, ki se zahtevajo v skladu s členom 17(4).

2. Skupna odločitev o opredelitvi bistvenih ovir za rešljivost iz odstavka 1(a) se sprejme v štirih mesecih po predložitvi poročila iz člena 17(1) kolegiju za reševanje. Skupna odločitev iz odstavka 1(b) in (c) se sprejme v štirih mesecih po predložitvi predlaganih ukrepov CNS za odpravo ovir za rešljivost.

Skupne odločitve iz odstavka 1 se obrazložijo, organ za reševanje pa jih pisno sporoči CNS in, kadar je primerno, njeni nadrejeni družbi.

Organ ESMA lahko v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1095/2010 kolegiju za reševanje na zahtevo organa za reševanje pomaga sprejeti skupno odločitev.

3. Kadar kolegij v štirih mesecih po datumu pošiljanja poročila iz člena 17(1) ne uspe sprejeti skupne odločitve, organ za reševanje sam sprejme odločitev o ustreznih ukrepih, ki se sprejmejo v skladu s členom 17(5). Organ za reševanje sprejme odločitev ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija izrazili v štirimesečnem obdobju.

Organ za reševanje pisno sporoči odločitev CNS, njeni nadrejeni družbi, kadar je primerno, in drugim članom kolegija.

4. Če je kateri koli član kolegija za reševanje do konca štirimesečnega obdobja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010 organu ESMA predložil zadevo iz člena 17(7)(j), (k) ali (n), organ za reševanje CNS svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo organ ESMA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe. Organ za reševanje v takem primeru odločitev sprejme v skladu z odločitvijo organa ESMA.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. Organ ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti organu ESMA. Če organ ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev organa za reševanje.

NASLOV IV

ZGODNJE POSREDOVANJE

Člen 19

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. Kadar CNS krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršila bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012 ali kadar pristojni organ ugotovi, da obstajajo drugi znaki nastajajočih kriznih razmer, ki bi lahko vplivale na dejavnosti CNS, lahko pristojni organi:
 - (a) zahtevajo, naj CNS posodobi načrt sanacije v skladu s členom 9(6), če se okoliščine, v katerih je bilo potrebno zgodnje posredovanje, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije;
 - (b) zahtevajo, naj CNS v določenem roku izvede eno ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije. Če se načrt posodobi v skladu s točko (a), navedene sheme ali ukrepi vključujejo morebitne posodobljene sheme ali ukrepe;
 - (c) zahtevajo, naj CNS opredeli vzroke za kršitev ali verjetno kršitev iz odstavka 1 ter pripravi program ukrepanja, vključno s primernimi ukrepi in časovnimi okviri;
 - (d) zahtevajo, naj CNS skliče skupščino svojih delničarjev, ali pa skupščino skličejo sami, če CNS navedene zahteve ne izpolni. Pristojni organ v obeh primerih določi dnevni red, vključno z odločitvami, katerih sprejetje naj bi proučili delničarji;
 - (e) zahtevajo, naj se odstavi ali zamenja en ali več članov odbora ali višjega vodstva, če se na podlagi člena 27 Uredbe (EU) št. 648/2012 ugotovi, da niso primerni za opravljanje svojih nalog;
 - (f) zahtevajo spremembe poslovne strategije CNS;
 - (g) zahtevajo spremembe pravnih ali operativnih struktur CNS;
 - (h) organu za reševanje predložijo vse potrebne informacije za posodobitev načrta reševanja, ki ga sestavi CNS, da se pripravita morebitno reševanje CNS ter vrednotenje njenih sredstev in obveznosti v skladu s členom 24, vključno z morebitnimi informacijami, ki se zahtevajo z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem;
 - (i) po potrebi in v skladu z odstavkom 4 zahtevajo izvajanje ukrepov za reševanje CNS;
 - (j) zahtevajo, naj CNS ne izvede nekaterih ukrepov za reševanje, če pristojni organ ugotovi, da bi lahko njihovo izvajanje negativno vplivalo na finančno stabilnost;
 - (k) zahtevajo, naj CNS pravočasno obnovi svoja finančna sredstva.
2. Pristojni organ za vsakega od navedenih ukrepov določi ustrezen rok in oceni učinkovitost navedenih ukrepov, ko so sprejeti.
3. Pristojni organ lahko ukrepe iz odstavka 1(a) do (k) uporabi šele po tem, ko upošteva vpliv navedenih ukrepov v drugih državah članicah, kjer CNS deluje ali zagotavlja

storitve, zlasti tam, kjer so dejavnosti CNS ključne ali pomembne za lokalne finančne trge, med drugim v krajih, kjer imajo sedež klirinški člani ter so vzpostavljena povezana mesta trgovanja in infrastrukture finančnih trgov.

4. Pristojni organ lahko ukrep iz odstavka 1(i) uporabi samo, če je navedeni ukrep v javnem interesu in nujen za doseg katerega koli od naslednjih ciljev:
 - (a) ohranitev finančne stabilnosti Unije;
 - (b) ohranitev kontinuitete kritičnih storitev CNS;
 - (c) ohranitev in okrepitev finančne odpornosti CNS.

Pristojni organ ne uporabi ukrepa iz odstavka 1(i) v zvezi z ukrepi, ki vključujejo prenos premoženja, pravic ali obveznosti druge CNS.

5. Kadar CNS začne uporabljati kaskadni pristop k neplačilom v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, brez nepotrebne odlašanja o tem obvesti pristojni organ in pojasni, ali je zadevni dogodek odraz njenih pomanjkljivosti ali težav.
6. Če so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, pristojni organ o tem obvesti organ ESMA in organ za reševanje ter se posvetuje s kolegijem.

Pristojni organ po navedenih obvestilih in posvetovanju s kolegijem odloči, ali bo uporabil katerega od ukrepov iz odstavka 1. Pristojni organ o odločitvi v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti, obvesti kolegij, organ za reševanje in organ ESMA.
7. Organ za reševanje lahko po obvestilu iz prvega pododstavka odstavka 6 od CNS zahteva, naj ob upoštevanju pogojev iz člena 41 in določb glede zaupnosti iz člena 71 naveže stik s potencialnimi kupci, da bi pripravili njeno reševanje.

Člen 20

Odstavitev višjega vodstva in odbora

Če se finančno stanje CNS znatno poslabša ali če CNS krši svoje pravne zahteve, vključno s svojimi pravili delovanja, pri čemer drugi ukrepi, sprejeti v skladu s členom 19, ne zadostujejo za izboljšanje stanja, lahko pristojni organi zahtevajo odstavitev celotnega ali dela višjega vodstva ali odbora CNS.

Novo višje vodstvo ali odbor se imenujeta v skladu s členom 27 Uredbe (EU) št. 648/2012, odobri ali potrdi pa ju pristojni organ.

NASLOV V REŠEVANJE

POGLAVJE I Cilji, pogoji in splošna načela

Člen 21 Cilji reševanja

1. Organ za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje upošteva vse naslednje cilje reševanja ter jih ustrezno usklajuje glede na naravo in okoliščine posameznega primera:
 - (a) zagotoviti kontinuiteto izvajanja kritičnih funkcij CNS, kot so opredeljene v njenem načrtu sanacije, zlasti:
 - (i) pravočasne poravnave obveznosti CNS do njenih klirinških članov;
 - (ii) nemotenega dostopa klirinških članov do računov vrednostnih papirjev ali gotovinskih računov, ki jih zagotavlja CNS, in zavarovanja z vrednostnimi papirji ali gotovinskega zavarovanja, ki ga CNS vzdržuje v imenu navedenih klirinških članov;
 - (b) zagotoviti kontinuiteto povezav z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, katerih prekinitve bi bistveno negativno vplivala na finančno stabilnost ali pravočasno dokončanje funkcij plačevanja, kliringa, poravnave in evidentiranja;
 - (c) izogniti se resnejšim negativnim učinkom na finančni sistem, zlasti s preprečevanjem širjenja negativnih učinkov finančnih težav med finančnimi institucijami in ohranjanjem tržne discipline;
 - (d) zaščititi javna sredstva s čimvečjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore;
 - (e) čim bolj znižati stroške reševanja za vse prizadete deležnike in preprečiti uničenje vrednosti CNS.
2. Odbor in višje vodstvo CNS v postopku reševanja organu za reševanje zagotavljata vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja.

Člen 22 Pogoji za reševanje

1. Organ za reševanje sprejme ukrep za reševanje v zvezi s CNS, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) CNS propada ali bo verjetno propadla, kar ugotovi kateri koli od naslednjih:
 - (i) pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje;
 - (ii) organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom, če ima organ za reševanje potrebne instrumente za tako sklepanje;

- (b) ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi nadomestni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, vključno z zgodnjim posredovanjem, preprečili propad CNS v razumnem obdobju;
- (c) ukrep za reševanje je nujen v javnem interesu, da se dosežejo cilji reševanja, če s prenehanjem CNS v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enakem obsegu.

Za namene točke (a)(ii) pristojni organ brez nepotrebne odlašanja predloži vse pomembne informacije, ki jih organ za reševanje zahteva za to, da opravi svojo oceno.

2. Za namene odstavka 1(a) se šteje, da CNS propada ali bo verjetno propadla, če velja ena ali več naslednjih okoliščin:

- (a) CNS krši ali bo verjetno kršila svoje zahteve za pridobitev dovoljenja na način, ki bi upravičil preklic njenega dovoljenja v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (b) CNS ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna zagotavljati kritične funkcije;
- (c) CNS z izvajanjem ukrepov za reševanje ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna ponovno vzpostaviti uspešnega poslovanja;
- (d) CNS ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti do njihove zapadlosti;
- (e) CNS zaprosi za izredno javnofinančno pomoč.

Za namene točke (e) izredna javnofinančna pomoč ne vključuje javnofinančne pomoči, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (i) ima obliko državnega jamstva za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih je centralna banka zagotovila v skladu s svojimi pogoji, ali obliko državnega jamstva za novoizdane obveznosti;
- (ii) državna jamstva iz točke (i) so omejena na solventne CNS, zanje je potrebna končna odobritev v skladu z okvirom Unije za državne pomoči, so previdnostna in začasna, sorazmerna glede na odpravo posledic resne motnje in se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo v prihodnosti verjetno ustvarila CNS;
- (iii) državna jamstva iz točke (i) so potrebna za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in ohranitev finančne stabilnosti.

3. Organ za reševanje lahko sprejme ukrep za reševanje tudi, če meni, da CNS izvaja ali namerava izvesti sanacijske ukrepe, s katerimi bi se lahko preprečil njen propad, vendar povzročajo znatne negativne učinke na finančni sistem.

4. Organ ESMA izda smernice za spodbujanje zbliževanja nadzornih in reševalnih praks v zvezi z uporabo okoliščin, v katerih se šteje, da CNS propada ali bo verjetno propadla [*UP, vstavite datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe*].

Organ ESMA pri izdaji navedenih smernic upošteva smernice, izdane v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU.

Člen 23

Splošna načela v zvezi z reševanjem

Organ za reševanje sprejme vse primerne ukrepe za uporabo instrumentov za reševanje iz člena 27 in izvajanje pooblastil za reševanje iz člena 48 v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) deloma ali v celoti se zagotovi izpolnitev vseh pogodbenih obveznosti in drugih dogovorov iz načrta sanacije CNS, če niso bili izčrpani pred začetkom reševanja, razen če organ za reševanje ugotovi, da je za pravočasno doseganje ciljev reševanja primernejše uporabiti instrumente za reševanje ali izvesti pooblastila za reševanje;
- (b) delničarji CNS v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube po zagotovitvi izpolnitve vseh obveznosti in dogovorov iz točke (a) v skladu z navedeno točko;
- (c) po delničarjih CNS v postopku reševanja prevzamejo izgube upniki, in sicer glede na prednost njihovih terjatev v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, razen če je v tej uredbi izrecno določeno drugače;
- (d) upniki CNS istega razreda se obravnavajo enakovredno;
- (e) nobeden od upnikov CNS ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v katerem od naslednjih primerov:
 - (i) organ za reševanje po neizpolnitvi obveznosti enega ali več klirinških članov ni sprejel nobenega ukrepa za reševanje v skladu s členom 21, ampak je moral upnik izpolniti morebitne neporavnane obveznosti v skladu s pravili delovanja CNS;
 - (ii) CNS je prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, pri čemer so vsi klirinški člani izpolnili svoje obveznosti;
- (f) odbor in višje vodstvo CNS v postopku reševanja se zamenjata, razen če organ za reševanje meni, da je treba za uresničitev ciljev reševanja odbor in višje vodstvo v celoti ali delno ohraniti;
- (g) organi za reševanje obveščajo predstavnike zaposlenih in se z njimi posvetujejo v skladu z njihovimi nacionalnimi zakonodajami ali prakso;
- (h) če je CNS del skupine, organi za reševanje upoštevajo vpliv na druge subjekte v skupini in na skupino kot celoto.

POGLAVJE II

Vrednotenje

Člen 24

Cilji vrednotenja

1. Organi za reševanje zagotovijo, da se vsi ukrepi za reševanje sprejmejo na podlagi vrednotenja, ki zagotavlja pošteno, preudarno in realno oceno sredstev, obveznosti, pravic in obvez CNS.
2. Preden organ za reševanje začne postopek reševanja CNS, zagotovi izvedbo prvega vrednotenja, da se ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje na podlagi člena 22(1).
3. Po tem, ko se organ za reševanje odloči začeti postopek reševanja CNS, zagotovi izvedbo drugega vrednotenja, s katerim se:
 - (a) prispeva k odločitvi o ustreznem ukrepu za reševanje, ki ga je treba sprejeti;

- (b) zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi in pravicami CNS v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje;
- (c) prispeva k odločitvi o obsegu razveljavitve ali razvodenitve lastniških instrumentov ter odločitvi o vrednosti in številu lastniških instrumentov, izdanih ali prenesenih zaradi izvajanja pooblastil za reševanje;
- (d) prispeva k odločitvi o obsegu odpisa ali konverzije vseh nezavarovanih obveznosti, vključno z dolžniškimi instrumenti;
- (e) v primeru uporabe instrumentov za porazdelitev izgub in pozicij prispeva k odločitvi o obsegu izgub, ki jih je treba uporabiti za terjatve prizadetih upnikov, neporavnane obveznosti ali pozicije v zvezi s CNS;
- (f) v primeru uporabe instrumenta premostitvene CNS prispeva k odločitvi o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na premostitveno CNS, in k odločitvi o znesku morebitnega nadomestila, ki se lahko plača CNS v postopku reševanja ali, kadar je ustrezno, imetnikom lastniških instrumentov;
- (g) v primeru uporabe instrumenta prodaje poslovanja prispeva k odločitvi o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na tretjega kupca, in k temu, kako organi za reševanje razumejo tržne pogoje za namene člena 40.

Za namene točke (d) se pri vrednotenju upoštevajo morebitne izgube, ki bi se pokrile z zagotovitvijo izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti klirinških članov ali drugih tretjih oseb do CNS, in raven konverzije, ki se uporabi za dolžniške instrumente.

4. Zoper vrednotenji iz odstavkov 2 in 3 je pritožba v skladu s členom 72 dopustna samo skupaj z odločitvijo o uporabi instrumenta za reševanje ali izvedbi pooblastila za reševanje.

Člen 25 *Zahteve za vrednotenje*

1. Organ za reševanje zagotovi, da vrednotenja iz člena 24 opravi:
 - (a) oseba, neodvisna od vseh javnih organov in CNS;
 - (b) organ za reševanje, če jih ne more opraviti oseba iz točke (a).
2. Vrednotenja iz člena 24 se štejejo za dokončna, če jih opravi oseba iz odstavka 1(a) in so izpolnjene vse zahteve iz tega člena.
3. Dokončno vrednotenje se brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči, če je ustrezno, pripravi na podlagi preudarnih predpostavk in od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje, ne predvideva morebitne prihodnje odobritve izredne javnofinančne pomoči ali izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere, CNS. Pri vrednotenju se upošteva tudi morebitna izterjava vseh razumnih izdatkov, ki jih je CNS v postopku reševanja imela v skladu s členom 27(9).
4. Dokončno vrednotenje se dopolni z naslednjimi informacijam, ki jih hrani CNS:

- (a) posodobljeno bilanco stanja in poročilom o finančnem položaju CNS, vključno s preostalimi razpoložljivimi predhodno financiranimi sredstvi in neporavnanimi finančnimi obveznostmi;
 - (b) evidencami o pogodbah, pri katerih je bil opravljen kliring, iz člena 29 Uredbe (ES) št. 648/2012;
 - (c) vsemi informacijami o trgu ter knjigovodskih vrednostih njenih sredstev, obveznosti in pozicij, vključno z zadevnimi terjatvami in neporavnanimi obveznostmi, dolgovanimi CNS.
5. Dokončno vrednotenje kaže nadaljnjo delitev upnikov na razrede glede na njihove prednostne razvrstitve v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom. Vključuje tudi oceno obravnave, ki bi bila posameznemu razredu delničarjev in upnikov predvidoma zagotovljena ob uporabi načela iz člena 23(e).

Ocena iz prvega pododstavka ne vpliva na vrednotenje iz člena 61.

6. Organ ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, oblikovanih v skladu s členom 36(14) in (15) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi:
- (a) okoliščine, v katerih se za namene odstavka 1 tega člena šteje, da je oseba neodvisna od organa za reševanje in CNS;
 - (b) metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti CNS;
 - (c) ločitev vrednotenij iz členov 24 in 61.

Organ ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [UP: vstavite datum: v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 26

Začasno vrednotenje

1. Vrednotenja iz člena 24, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 25(2), se štejejo za začasna vrednotenja.
- Začasna vrednotenja vključujejo blažilnik za dodatne izgube in njegovo ustrezno utemeljitev.
2. Kadar organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje na podlagi začasnega vrednotenja, zagotovijo, da se dokončno vrednotenje opravi takoj, ko je to mogoče.
- Organ za reševanje zagotovi, da dokončno vrednotenje iz prvega pododstavka:
- (a) omogoča polno pripoznanje morebitnih izgub CNS v njenih poslovnih knjigah;
 - (b) prispeva k odločitvi o zvišanju vrednosti terjatev upnikov ali plačanega nadomestila v skladu z odstavkom 3.
3. Če je ocena neto vrednosti sredstev CNS pri dokončnem vrednotenju višja kot pri začasnem vrednotenju te vrednosti, lahko organ za reševanje:

- (a) zviša vrednost terjatev prizadetih upnikov, ki so bile znižane ali prestrukturirane;
 - (b) od premostitvene CNS zahteva, naj CNS v postopku reševanja plača dodatno nadomestilo v zvezi s sredstvi, obveznostmi, pravicami in obvezami oziroma lastnikom lastniških instrumentov v zvezi z navedenimi instrumenti.
4. Organ ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, oblikovanih v skladu s členom 36(15) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 1 tega člena določi metodologijo za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključi v začasna vrednotenja.

Organ ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [UP: *vstavite datum: v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE III

Instrumenti za reševanje

ODDELEK 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 27

Splošne določbe o instrumentih za reševanje

1. Organi za reševanje sprejmejo ukrepe za reševanje iz člena 21, tako da posamično ali v kombinaciji uporabijo naslednje instrumente za reševanje:
 - (a) instrumente za porazdelitev pozicij in izgub;
 - (b) instrument za odpis in konverzijo;
 - (c) instrument prodaje poslovanja;
 - (d) instrument premostitvene CNS;
 - (e) kateri koli drug instrument za reševanje v skladu s členoma 21 in 23.
2. V primeru sistemske krize lahko organ za reševanje zagotovi tudi izredno javnofinančno pomoč, pri čemer uporabi državne instrumente za stabilizacijo v skladu s členi 45, 46 in 47, ob predhodni in končni odobritvi v skladu z okvirom Unije za državne pomoči.
3. Organ za reševanje pred uporabo instrumentov iz odstavka 1 zagotovi izpolnitev:
 - (a) vseh obstoječih in neuveljavljenih pravic CNS, vključno s pogodbenimi obveznostmi klirinških članov, da izpolnijo pozive k denarnemu plačilu, zagotovijo dodatna sredstva CNS ali prevzamejo pozicije klirinških članov, ki so v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, in sicer z dražbo ali drugimi sredstvi, dogovorjenimi v pravilih delovanja CNS;
 - (b) vseh obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti, s katerimi so stranke, ki niso klirinški člani, zavezane kakršni koli obliki finančne pomoči.

Organ za reševanje lahko zagotovi delno izpolnitev pogodbenih obveznosti iz točk (a) in (b), če jih ni mogoče v celoti izpolniti v razumnem roku.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 se lahko organ za reševanje deloma ali v celoti odreče izpolnitvi zadevnih obstoječih in neporavnanih obveznosti, da prepreči znatne negativne učinke na finančni sistem ali obsežno širjenje negativnih učinkov ali če je uporaba instrumentov iz odstavka 1 ustrežnejša za pravočasno doseganje ciljev reševanja.
5. Organ za reševanje od CNS zahteva izdajo lastniških instrumentov, ki jih vpišejo vsi klirinški člani, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če so se zanje z odstopanjem od pravil delovanja CNS uporabili instrumenti za porazdelitev izgub in pozicij, zaradi česar je klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, utrpel finančno izgubo. Število lastniških instrumentov, izdanih vsakemu prizadetemu klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, je sorazmerno z njegovo izgubo in upošteva morebitne neporavnane pogodbene obveznosti klirinških članov do CNS.
Število lastniških instrumentov, ki jih vpišejo klirinški člani, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ali na katere se prenesejo, temelji na vrednotenju, opravljenem v skladu s členom 24(3).
6. Če uporaba instrumenta za reševanje, razen instrumenta za odpis in konverzijo, povzroči izgube, ki jih krijejo klirinški člani, organ za reševanje uporabi pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti tik pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njo.
7. Če se uporabijo samo instrumenti za reševanje iz odstavka 1(c) in (d) in se v skladu s členoma 40 in 42 prenese samo del sredstev, pravic, obveznosti ali obvez CNS v postopku reševanja, preostali del CNS preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki.
8. Predpisi nacionalnega insolvenčnega prava glede izpodbojnosti ali neizvršljivosti pravnih aktov, ki so v škodo upnikov, se ne uporabljajo za prenos sredstev, pravic, obvez ali obveznosti s CNS, v zvezi s katero se uporabljajo instrumenti za reševanje ali državni instrumenti za finančno stabilizacijo.
9. Organ za reševanje lahko vse razumne izdatke, ki so nastali v zvezi z uporabo instrumentov ali pooblastil za reševanje ali državnih instrumentov za finančno stabilizacijo, izterja na naslednje načine:
 - (a) kot prednostni upnik od CNS v postopku reševanja;
 - (b) od nadomestila, ki ga plača kupec, če se uporabi instrument prodaje poslovanja;
 - (c) kot prednostni upnik od morebitnih prihodkov, ustvarjenih s prenehanjem premostitvene CNS.
10. Organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje na podlagi vrednotenja v skladu s členom 25 zagotovijo polno porazdelitev izgub, obnovitev predhodno financiranih sredstev CNS ali premostitvene CNS in dokapitalizacijo CNS ali premostitvene CNS.

ODDELEK 2 INSTRUMENTI ZA PORAZDELITEV POZICIJ IN IZGUB

Člen 28

Cilj in področje uporabe instrumentov za porazdelitev pozicij in izgub

1. Organi za reševanje uporabljajo instrument za porazdelitev pozicij v skladu s členom 29, instrumente za porazdelitev izgub pa v skladu s členoma 30 in 31.
2. Instrumenti iz odstavka 1 se uporabljajo v zvezi z vsemi pogodbami, ki se nanašajo na klirinške storitve in zavarovanje v zvezi z navedenimi storitvami, dano CNS.
3. Organi za reševanje uporabijo instrument za porazdelitev pozicij iz člena 29 za ponovno uskladitev poslovnih knjig CNS ali premostitvene CNS, kakor je primerno.
Organi za reševanje uporabijo instrumente za porazdelitev izgub iz členov 30 in 31 za katerega od naslednjih namenov:
 - (a) kritje izgub CNS, ocenjenih v skladu s členom 27(10);
 - (b) ponovno vzpostavitev zmožnosti CNS, da poravnava plačilne obveznosti ob njihovi zapadlosti;
 - (c) zadostno dokapitalizacijo CNS in obnovitev njenih predhodno financiranih sredstev, da se ponovno vzpostavi njena zmožnost izpolnjevanja pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnega izvajanja kritičnih funkcij;
 - (d) dosego cilja iz točk (a), (b) in (c) v zvezi s premostitveno CNS;
 - (e) podporo prenosu poslovanja CNS na solventno tretjo osebo, tako da se uporabi instrument prodaje poslovanja.

Člen 29

Odpoved pogodb – delna ali celotna

1. Organ za reševanje lahko odpove nekatere ali vse naslednje pogodbe:
 - (a) pogodbe klirinškega člana, ki ne izpolnjuje obveznosti;
 - (b) pogodbe zadevne klirinške storitve ali razreda finančnih instrumentov;
 - (c) pogodbe CNS v postopku reševanja.
2. Organ za reševanje lahko pogodbe iz odstavka 1(a) odpove samo, če sredstva in pozicije na podlagi navedenih pogodb niso bili preneseni v smislu člena 48(5) in (6) Uredbe (EU) št. 648/2012.
3. Organ za reševanje vse zadevne klirinške člane obvesti o datumu odpovedi pogodbe iz odstavka 1.
4. Organ za reševanje pred odpovedjo katere od pogodb iz odstavka 1 izvede naslednje ukrepe:
 - (a) od CNS zahteva, naj ovrednoti vsako pogodbo in posodobi stanje na računu vsakega klirinškega člana;
 - (b) določi neto znesek, ki ga vsak klirinški član plača oziroma se mu izplača, ob upoštevanju morebitnega dolgovanega, vendar neplačanega gibljivega kritja, vključno z gibljivim kritjem, dolgovanim na podlagi vrednotenja pogodb iz točke (a);

- (c) vsakega klirinškega člana obvesti o določenih neto zneskih in pobere ustrezne zneske.
5. Če klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ne more plačati neto zneska, določenega v skladu z odstavkom 4, lahko organ za reševanje od CNS zahteva, naj v zvezi s klirinškim članom, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, začne postopek v primeru neplačil ter uporabi njegovo začetno kritje in prispevek v jamstveni sklad v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012.
6. Če organ za reševanje odpove eno ali več pogodb take vrste, kot so navedene v odstavku 1(a), (b) in (c), CNS prepreči opravljanje kliringa nove pogodbe iste vrste, kot je bila odpovedana.
- Organ za reševanje lahko CNS dovoli, da ponovno začne opravljati kliring navedenih vrst pogodb, vendar samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) CNS izpolnjuje zahteve iz Uredbe (ES) št. 648/2012;
- (b) organ za reševanje v ta namen izda in objavi obvestilo, pri čemer uporabi sredstva iz člena 70(3).

Člen 30

Znižanje vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti

1. Organ za reševanje lahko zniža vrednost plačilnih obveznosti CNS do klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če te obveznosti izhajajo iz dobičkov, dolgovanih v skladu s postopki CNS za plačilo gibljivega kritja ali ekonomsko enakovrednega plačila.
2. Organ za reševanje pri izračunu morebitnega znižanja plačilnih obveznosti iz odstavka 1 uporabi mehanizem pravične porazdelitve, določen pri vrednotenju v skladu s členom 24(3) in sporočen klirinškim članom takoj, ko se uporabi instrument za reševanje. Skupni znesek neto dobičkov, ki se zmanjšajo za vsakega klirinškega člana, je sorazmeren z zneski, ki jih dolguje CNS.
3. Znižanje vrednosti izplačljivih dobičkov začne veljati ter je za CNS in prizadete klirinške člane zavezujoče takoj, ko organ za reševanje sprejme ukrep za reševanje.
4. Klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, v poznejših postopkih nima terjatev do CNS ali subjekta, ki je njen naslednik, ki bi izhajale iz znižanja plačilnih obveznosti iz odstavka 1.
5. Če organ za reševanje samo deloma zniža vrednost izplačljivih dobičkov, se preostali neporavnani znesek za izplačilo še vedno dolguje klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.

Člen 31

Poziv k denarnemu plačilu v okviru reševanja

1. Organ za reševanje lahko od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahteva, naj CNS zagotovijo denarni prispevek do zneska, ki je enakovreden njihovemu prispevku v jamstveni sklad CNS.

Če CNS upravlja več jamstvenih skladov, znesek denarnega prispevka iz prvega pododstavka pomeni prispevek klirinškega člana v jamstveni sklad ali sklade prizadete klirinške storitve ali razreda finančnih instrumentov.

Organ za reševanje lahko uporabi poziv k denarnemu plačilu v okviru reševanja ne glede na to, ali so bile izčrpane vse pogodbene obveznosti, s katerimi se od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahtevajo denarni prispevki.

Organ za reševanje določi znesek denarnega prispevka vsakega klirinškega člana, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, sorazmerno z njegovim prispevkom v jamstveni sklad.

2. Če klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ne plača zahtevanega zneska, lahko organ za reševanje od CNS zahteva, naj v zvezi z navedenim klirinškim članom začne postopek v primeru neplačil ter uporabi njegovo začetno kritje in prispevek v jamstveni sklad v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012.

ODDELEK 3

ODPIS IN KONVERZIJA LASTNIŠKIH IN DOLŽNIŠKIH INSTRUMENTOV ALI DRUGIH NEZAVAROVANIH OBVEZNOSTI

Člen 32

Zahteva za odpis in konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti

1. Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo v skladu s členom 33 v zvezi z lastniškimi in dolžniškimi instrumenti, ki jih izda CNS v postopku reševanja, ali drugimi nezavarovanimi obveznostmi za kritje izgub, dokapitalizacijo navedene CNS ali premostitvene CNS oziroma za podporo pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja.

Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo v skladu s členom 33 tudi v zvezi z lastniškimi in dolžniškimi instrumenti, ki jih izda nadrejena družba CNS v postopku reševanja, če se lastniški instrumenti, ki jih izda nadrejena družba, uporabijo za izpolnitev kapitalskih zahtev CNS v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 648/2012 oziroma če se navedeni lastniški ali dolžniški instrumenti izdajo za financiranje CNS in se z njimi v celoti pokrijejo izgube ali če pomenijo podrejene terjatve v običajnih insolvenčnih postopkih.
2. Organ za reševanje na podlagi vrednotenja, opravljenega v skladu s členom 24(3), določi naslednje:
 - (a) znesek, za katerega je treba odpisati lastniške in dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti, ob upoštevanju morebitnih izgub, ki naj bi se pokrile z zagotovitvijo izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti klirinških članov ali drugih tretjih oseb do CNS;
 - (b) znesek, za katerega je treba dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti konvertirati v lastniške instrumente, da se obnovijo bonitetne zahteve CNS ali premostitvene CNS.

Člen 33

Določbe, ki urejajo odpis ali konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti

1. Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo v skladu s prednostno razvrstitvijo terjatev v okviru običajnih insolvenčnih postopkov.
2. Organ za reševanje pred zmanjšanjem ali konverzijo glavnice dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti zniža nominalni znesek lastniških instrumentov sorazmerno z izgubami in po potrebi do njihove polne vrednosti.
Če CNS v skladu z vrednotenjem, opravljenim v skladu s členom 24(3), ohrani pozitivno neto vrednost po znižanju vrednosti lastniških instrumentov, organ za reševanje navedene lastniške instrumente razveljavi ali razvedeni.
3. Organ za reševanje glavnico dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti zmanjša in/ali konvertira v obsegu, ki je potreben za doseg ciljev reševanja, in po potrebi do polne vrednosti navedenih instrumentov ali obveznosti.
4. Organ za reševanje instrumentov za odpis in konverzijo ne uporabi v zvezi z naslednjimi obveznostmi:
 - (a) obveznostmi do delojemalcev v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestila, ki ga ne ureja zakon ali kolektivna pogodba;
 - (b) obveznostmi do komercialnih ali trgovinskih upnikov, ki izhajajo iz dobave blaga ali zagotavljanja storitev CNS, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje njenih dejavnosti, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;
 - (c) obveznostmi do davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom;
 - (d) obveznostmi do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES.
5. Kadar se nominalni znesek lastniškega instrumenta ali glavnica dolžniškega instrumenta ali drugih nezavarovanih obveznosti zniža, veljajo naslednji pogoji:
 - (a) navedeno znižanje je trajno;
 - (b) imetnik instrumenta nima nobenih terjatev v zvezi z navedenim znižanjem, razen že zapadlih obveznosti in obveznosti za odškodnine, ki lahko nastanejo zaradi pritožbe, s katero se izpodbija zakonitost navedenega znižanja, in morebitnih terjatev na podlagi lastniških instrumentov, izdanih ali prenesenih v skladu z odstavkom 6;
 - (c) kadar je znižanje samo delno, se sporazum, ki je ustvaril prvotno obveznost, še naprej uporablja v zvezi s preostalim zneskom, ob upoštevanju potrebnih sprememb pogojev navedenega sporazuma zaradi znižanja.

Točka (a) organom za reševanje ne preprečuje uporabe mehanizma za zvišanje vrednosti, da se imetnikom dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti in nato imetnikom lastniških instrumentov povrnejo sredstva, če se ugotovi, da stopnja odpisa na podlagi začasnega vrednotenja presega zahtevane zneske v primerjavi z dokončnim vrednotenjem iz člena 26(2).

6. Organ za reševanje lahko pri konverziji dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti v skladu z odstavkom 3 od CNS ali njihovih nadrejenih družb zahteva, naj izdajo lastniške instrumente ali jih prenesejo na imetnike dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti.
7. Organ za reševanje konvertira dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti v skladu z odstavkom 3 samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) organ za reševanje je pridobil soglasje pristojnega organa nadrejene družbe, če mora nadrejena družba izdati lastniške instrumente;
 - (b) lastniški instrumenti se izdajo, preden CNS izda lastniške instrumente, da zagotovi lastna sredstva s strani države ali javnega subjekta;
 - (c) menjalno razmerje je ustrezno nadomestilo prizadetim imetnikom dolga v skladu z njihovo obravnavo v običajnih insolvenčnih postopkih.Po konverziji dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti v lastniške instrumente se slednji vpišejo ali prenesejo takoj po konverziji.
8. Za namene odstavka 7 organ za reševanje v okviru priprave in posodabljanja načrta reševanja CNS ter v okviru pooblastil za odpravo ovir za rešljivost CNS zagotovi, da lahko CNS kadar koli izda potrebno število lastniških instrumentov.

Člen 34

Učinek odpisa in konverzije

Organ za reševanje dokonča vsa upravna in postopkovna opravila, potrebna za začetek učinkovanja instrumenta za odpis in konverzijo, ali zahteva njihovo dokončanje, pri čemer ta opravila vključujejo tudi:

- (a) spremembo vseh ustreznih registrov;
- (b) umik ali izločitev lastniških ali dolžniških instrumentov iz trgovanja;
- (c) uvrstitev ali sprejem novih lastniških instrumentov v trgovanje;
- (d) ponovno uvrstitev ali ponovni sprejem vseh odpisanih dolžniških instrumentov, ne da bi bila potrebna objava prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹.

Člen 35

Odprava postopkovnih ovir za odpis in konverzijo

Kadar se uporabi drugi pododstavek člena 32(1), pristojni organ od CNS ali njihovih nadrejenih družb zahteva, naj imajo vedno dovolj lastniških instrumentov, da lahko navedene CNS ali njihove nadrejene družbe izdajo zadostno količino novih lastniških instrumentov in da se dejansko omogoči izdaja lastniških instrumentov ali konverzija v te instrumente.

Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo ne glede na morebitne določbe v ustanovitvenih aktih ali statutih CNS, vključno v zvezi s predkupnimi pravicami za delničarje ali zahtevami za soglasje delničarjev k povečanju kapitala.

³¹ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

Člen 36

Predložitev načrta reorganizacije poslovanja

1. CNS v enem mesecu po uporabi instrumentov iz člena 32 pripravijo in organu za reševanje predložijo načrt reorganizacije poslovanja v skladu s členom 37. Če se uporablja okvir Unije za državne pomoči, je tak načrt skladen z načrtom prestrukturiranja, ki ga mora CNS v skladu s tem okvirom predložiti Komisiji.
Če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, lahko organ za reševanje podaljša obdobje iz prvega pododstavka na največ dva meseca.
2. Če je treba načrt prestrukturiranja priglasiti v okviru Unije za državne pomoči, predložitev načrta reorganizacije poslovanja ne vpliva na rok, ki je v okviru Unije za državne pomoči določen za predložitev navedenega načrta prestrukturiranja.
3. Organ za reševanje predloži načrt reorganizacije poslovanja in njegove morebitne spremembe v skladu s členom 38 pristojnemu organu in kolegiju za reševanje.

Člen 37

Vsebina načrta reorganizacije poslovanja

1. V načrtu reorganizacije poslovanja iz člena 36 se določijo ukrepi, namenjeni obnovitvi sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS ali dela njenih dejavnosti v razumnem roku. Ti ukrepi temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo poslovala CNS.
Načrt reorganizacije poslovanja upošteva trenutne in možne razmere na finančnih trgih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov za opredelitev glavnih šibkih točk CNS. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.
2. Načrt reorganizacije poslovanja vključuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) natančno analizo dejavnikov in okoliščin, ki so povzročili, da je CNS propadla ali bo verjetno propadla;
 - (b) opis ukrepov, ki jih je treba sprejeti za obnovitev sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS;
 - (c) časovni raspored za izvajanje navedenih ukrepov.
3. Ukrepi, namenjeni obnovitvi sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS, lahko vključujejo:
 - (a) reorganizacijo in prestrukturiranje dejavnosti CNS;
 - (b) spremembe operativnih sistemov in infrastrukture CNS;
 - (c) prodajo sredstev ali poslovnih področij.

Člen 38

Ocena in sprejetje načrta reorganizacije poslovanja

1. Organ za reševanje in pristojni organ v enem mesecu po tem, ko CNS predloži načrt reorganizacije poslovanja v skladu s členom 36(1), ocenita, ali bi se z ukrepi, predvidenimi v navedenem načrtu, zanesljivo obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS.

Organ za reševanje načrt odobri, če tako kot pristojni organ meni, da se bo z njim obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS.

2. Če organ za reševanje in pristojni organ nista prepričana, da se bo z ukrepi, predvidenimi v načrtu, obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS, organ za reševanje CNS obvesti o njihovih pomislekih in zahteva, naj v dveh tednih od obvestila ponovno predloži spremenjen načrt, v katerem bodo ti pomisleki obravnavani.
3. Organ za reševanje in pristojni organ ocenita ponovno predloženi načrt in CNS v enem tednu po njegovem prejemu obvestita, ali so pomisleki ustrezno obravnavani oziroma ali so potrebne nadaljnje spremembe.

Člen 39

Izvajanje in spremljanje načrta reorganizacije poslovanja

1. CNS izvaja načrt reorganizacije poslovanja ter organu za reševanje in pristojnemu organu, kot se zahteva in vsaj vsakih šest mesecev, predloži poročilo o svojem napredku pri izvajanju načrta.
2. Organ za reševanje lahko od CNS v dogovoru s pristojnim organom zahteva, naj spremeni načrt, če je to potrebno za doseganje cilja iz člena 37(1).
CNS v skladu s členom 38(3) organu za reševanje v oceno predloži spremembo iz prvega pododstavka.

ODDELEK 4

INSTRUMENT PRODAJE POSLOVANJA

Člen 40

Instrument prodaje poslovanja

1. Organ za reševanje lahko na kupca, ki ni premostitvena CNS, prenese naslednje:
 - (a) lastniške instrumente, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
 - (b) katera koli sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja.Prenos iz prvega pododstavka se opravi, ne da bi bilo treba pridobiti soglasje delničarjev CNS ali katere koli tretje osebe razen kupca ter ne da bi bilo treba izpolnjevati kakršne koli postopkovne zahteve v skladu s pravom o gospodarskih družbah ali vrednostnih papirjih, ki niso določene v členu 41.
2. Prenos v skladu z odstavkom 1 se opravi pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju okoliščin in v skladu z okvirom Unije za državne pomoči.
Organ za reševanje za namene prvega pododstavka sprejme vse razumne ukrepe, da bi zagotovil tržne pogoje, ki so skladni z vrednotenjem, opravljenim v skladu s členom 24(3).
3. Če v tej uredbi ni določeno drugače, se vsakršno nadomestilo, ki ga plača kupec, pripiše:

- (a) lastnikom lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom lastniških instrumentov, ki jih izda CNS, z imetnikov zadevnih instrumentov na kupca;
- (b) CNS, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom nekaterih ali vseh sredstev ali obveznosti CNS na kupca;
- (c) klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti in so utrpeli izgube pred reševanjem.

Morebitno nadomestilo, ki ga plača kupec, se dodeli v skladu s kaskadnim pristopom k neplačilom CNS, kot je določen v členih 43 in 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, in glede na prednostno razvrstitev terjatev v okviru običajnih insolvenčnih postopkov.

- 4. Organ za reševanje lahko pooblastilo za prenos iz odstavka 1 uporabi več kot enkrat, da bi zagotovil dodatne prenose lastniških instrumentov, ki jih izda CNS, oziroma sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS.
- 5. Organ za reševanje lahko sredstva, pravice, obveze ali obveznosti, ki so bili preneseni na kupca, z njegovim soglasjem prenese nazaj na CNS oziroma lastniške instrumente nazaj na njihove prvotne lastnike.

Če organ za reševanje uporabi pooblastilo za prenos iz prvega pododstavka, CNS ali prvotni lastniki ponovno prevzamejo taka sredstva, pravice, obveze ali obveznosti oziroma lastniške instrumente.

- 6. Vsak prenos v skladu z odstavkom 1 se izvede ne glede na to, ali ima kupec dovoljenje za opravljanje storitev in izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz pridobitve.

Če kupec nima dovoljenja za opravljanje storitev in izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz pridobitve, organ za reševanje ob posvetovanju s pristojnim organom opravi ustrezen skrbni pregled kupca ter zagotovi, da kupec vloži vlogo za dovoljenje takoj, ko je to mogoče, in najpozneje v enem mesecu po uporabi instrumenta prodaje poslovanja. Pristojni organ zagotovi, da se vsaka taka vloga za dovoljenje obravnava po hitrem postopku.

- 7. Če se zaradi prenosa lastniških instrumentov iz odstavka 1 pridobi ali poveča kvalificirani delež iz člena 31(2) Uredbe (EU) št. 648/2012, pristojni organ opravi oceno iz navedenega člena v ustreznem roku, da se uporaba instrumenta prodaje poslovanja ne zavleče in da se ne prepreči, da ukrep za reševanje ne bi dosegel ustreznih ciljev reševanja.

- 8. Če pristojni organ ocene iz odstavka 7 ne zaključi do datuma, ko začne veljati prenos lastniških instrumentov, velja naslednje:

- (a) prenos lastniških instrumentov ima takojšen pravni učinek od datuma njihovega prenosa;
- (b) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja, ki ga določa točka (f), se glasovalne pravice kupca v zvezi z navedenimi lastniškimi instrumenti začasno odzamejo in prenesejo izključno na organ za reševanje, ki jih ni obvezan izvajati in ni odgovoren za njihovo izvajanje ali neizvajanje;
- (c) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja, ki ga določa točka (f), se za navedeni prenos ne uporabljajo kazni ali ukrepi, ki so v členu 12 Uredbe (EU) št. 648/2012 predvideni za kršitve zahtev glede pridobitve ali prodaje kvalificiranih deležev;

- (d) pristojni organ takoj, ko konča oceno, organ za reševanje in kupca pisno obvesti o njenih rezultatih v skladu s členom 32 Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (e) če pristojni organ ne nasprotuje prenosu, se šteje, da se glasovalne pravice v zvezi z navedenimi lastniškimi instrumenti po obvestilu iz točke (d) v celoti prenesejo na kupca;
 - (f) če pristojni organ nasprotuje prenosu lastniških instrumentov, se točka (b) uporablja še naprej in organ za reševanje lahko ob upoštevanju tržnih razmer določi obdobje prodaje premoženja, v katerem kupec take lastniške instrumente proda.
9. Zaradi uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 se kupec šteje za pravnega naslednika CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.
10. Kupec iz odstavka 1 lahko še naprej uveljavlja pravice CNS do članstva ter dostopa do plačilnih in poravnalnih sistemov ali katere koli druge infrastrukture finančnih trgov, če izpolnjuje merila za članstvo ali sodelovanje v navedenih sistemih ali infrastrukturah.
- Če kupec ne izpolnjuje meril iz prvega pododstavka, lahko še naprej uveljavlja pravice CNS do članstva ter dostopa do navedenih sistemov in infrastruktur v obdobju, ki ga določi organ za reševanje. Navedeno obdobje ne sme presegati 12 mesecev.
11. Kupcu se ne zavrne dostop do plačilnih in poravnalnih sistemov ali katere koli druge infrastrukture finančnih trgov na podlagi dejstva, da nima ocene bonitetne agencije ali da je ta ocena nižja od stopenj, ki se zahtevajo za dostop do navedenih sistemov ali infrastruktur.
12. Če v tej uredbi ni določeno drugače, delničarji, upniki, klirinški člani in stranke CNS v postopku reševanja ter druge tretje osebe, katerih sredstva, pravice, obveze ali obveznosti niso prenesene, nimajo nobenih pravic nad prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi ali v zvezi njimi.

Člen 41

Instrument prodaje poslovanja: postopkovne zahteve

1. Organ za reševanje pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s CNS oglašuje razpoložljivost ali uredi trženje sredstev, pravic, obvez, obveznosti ali lastniških instrumentov, ki naj bi se prenesli. Paketi pravic, sredstev, obvez in obveznosti se lahko tržijo ločeno.
2. Brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči se, če je ustrezno, trženje iz odstavka 1 izvaja v skladu z naslednjimi merili:
 - (a) je čim bolj pregledno in ne prikazuje napačno sredstev, pravic, obvez, obveznosti ali lastniških instrumentov CNS, ob upoštevanju okoliščin in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
 - (b) morebitni kupci niso neupravičeno favorizirani ali diskriminirani;
 - (c) ni v nobenem navzkrižju interesov;
 - (d) upošteva potrebo po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;

- (e) njegov cilj je iztržiti čimvišjo prodajno ceno zadevnih lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti.

Načela iz prvega pododstavka organom za reševanje ne preprečujejo privabljanja natančno določenih morebitnih kupcev.

- 3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko organ za reševanje trži sredstva, pravice, obveze, obveznosti ali lastniške instrumente brez upoštevanja meril iz odstavka 2, kadar bi se z njihovim upoštevanjem verjetno ogrozila izpolnitev enega ali več ciljev reševanja.

ODDELEK 5

INSTRUMENT PREMOSITIVNE CNS

Člen 42

Instrument premostitvene CNS

- 1. Organ za reševanje lahko na premostitveno CNS prenese naslednje:
 - (a) lastniške instrumente, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
 - (b) katera koli sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja.

Prenos iz prvega pododstavka se lahko opravi, ne da bi bilo treba pridobiti soglasje delničarjev CNS v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe razen premostitvene CNS ter ne da bi bilo treba izpolnjevati kakršne koli postopkovne zahteve v skladu s pravom o gospodarskih družbah ali vrednostnih papirjih, ki niso določene v členu 43.
- 2. Premositvena CNS je pravna oseba, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) je pod nadzorom organa za reševanje in v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, kar lahko vključuje tudi organ za reševanje;
 - (b) ustanovljena je za prejemanje in hrambo nekaterih ali vseh lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja, oziroma nekaterih ali vseh sredstev, pravic, obvez in obveznosti CNS, da bi se ohranile kritične funkcije CNS in zagotovila njena poznejša prodaja.
- 3. Pri uporabi instrumenta premostitvene CNS organ za reševanje zagotovi, da skupna vrednost obveznosti in obvez, prenesenih na premostitveno CNS, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki so bila prenesena s CNS v postopku reševanja.
- 4. Če v tej uredbi ni določeno drugače, se vsakršno nadomestilo, ki ga plača premostitvena CNS, pripiše:
 - (a) lastnikom lastniških instrumentov, če je bil prenos na premostitveno CNS izveden s prenosom lastniških instrumentov, ki jih izda CNS v postopku reševanja, z imetnikov zadevnih instrumentov na premostitveno CNS;
 - (b) CNS v postopku reševanja, če je bil prenos na premostitveno CNS izveden s prenosom nekaterih ali vseh sredstev ali obveznosti navedene CNS na premostitveno CNS.
- 5. Organ za reševanje lahko pooblastilo za prenos iz odstavka 1 uporabi več kot enkrat, da bi zagotovil dodatne prenose lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS, oziroma njenih sredstev, pravic, obvez ali obveznosti.
- 6. Organ za reševanje lahko pravice, obveze, sredstva ali obveznosti, ki so bili preneseni na premostitveno CNS, prenese nazaj na CNS v postopku reševanja

oziroma lastniške instrumente nazaj na njihove prvotne lastnike, kadar je tak prenos izrecno predviden v instrumentu, s katerim se izvede prenos iz odstavka 1.

Če organ za reševanje uporabi pooblastilo za prenos iz prvega pododstavka, morajo CNS v postopku reševanja ali prvotni lastniki ponovno prevzeti taka sredstva, pravice, obveze ali obveznosti oziroma lastniške instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz prvega pododstavka tega odstavka ali iz odstavka 7.

7. Če posamezni lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti ne spadajo v razrede lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti, navedene v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos, ali ne izpolnjujejo pogojev za njihov prenos iz navedenega instrumenta, jih lahko organ za reševanje s premostitvene CNS ponovno prenese na CNS v postopku reševanja ali prvotne lastnike.
8. Prenos iz odstavkov 6 in 7 se lahko izvede kadar koli in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so navedeni v instrumentu, s katerim je bil prenos izveden za zadevni namen.
9. Organ za reševanje lahko lastniške instrumente oziroma sredstva, pravice, obveze ali obveznosti prenese s premostitvene CNS na tretjo osebo.
10. Premostitvena CNS se zaradi uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 šteje za pravno naslednico CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.
Organi za reševanje lahko za katere koli druge namene zahtevajo, naj se premostitvena CNS šteje za pravno naslednico CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.
11. Premostitvena CNS lahko še naprej uveljavlja pravice do članstva ter dostopa do plačilnih in poravnalnih sistemov ali drugih infrastruktur finančnih trgov CNS v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo ter sodelovanje v teh sistemih in infrastrukturah.
Kadar premostitvena CNS ne izpolnjuje meril iz prvega pododstavka, lahko pravice CNS do članstva ter dostopa do navedenih sistemov in infrastruktur še naprej uveljavlja v obdobju, ki ga določi organ za reševanje. Navedeno obdobje ne sme presegati 12 mesecev.
12. Premostitveni CNS se ne zavrne dostop do plačilnih in poravnalnih sistemov ali katere koli druge infrastrukture finančnih trgov na podlagi dejstva, da nima ocene bonitetne agencije ali da je ta ocena nižja od stopenj, ki se zahtevajo za dostop do navedenih sistemov ali infrastruktur.
13. Delničarji ali upniki CNS v postopku reševanja in druge tretje osebe, katerih sredstva, pravice, obveze ali obveznosti niso prenesene na premostitveno CNS, nimajo nobenih terjatev na sredstvih, pravicah, obvezah ali obveznostih, prenesenih na premostitveno CNS, ali v zvezi njimi oziroma do njenega odbora ali višjega vodstva.
14. Premostitvena CNS nima nobene obveznosti ali odgovornosti do delničarjev ali upnikov CNS v postopku reševanja, odbor ali višje vodstvo premostitvene CNS pa tem delničarjem ali upnikom ne odgovarja za dejanja in opustitve dejanj pri

opravljanju svojih funkcij, razen če je dejanje ali opustitev dejanja posledica hude malomarnosti ali resne kršitve v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

Člen 43

Premostitvena CNS: postopkovne zahteve

1. Premostitvena CNS izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) premostitvena CNS zaprosi organ za reševanje za odobritev v zvezi z vsem naslednjim:
 - (i) pravilnikom o ustanovitvi premostitvene CNS;
 - (ii) člani odbora premostitvene CNS, če teh članov ne imenuje neposredno organ za reševanje;
 - (ii) odgovornostmi in plačilom članov odbora premostitvene CNS, če plačila in odgovornosti ne določi organ za reševanje;
 - (iv) strategijo in profilom tveganja premostitvene CNS;
 - (b) premostitveni CNS se dovoli opravljanje storitev ali izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz prenosa iz člena 42(1), v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012.

Kadar premostitvena CNS nima dovoljenja, kot se zahteva v skladu z odstavkom 1(b), organ za reševanje zaprosi pristojni organ za odobritev izvedbe prenosa iz člena 42(1). Kadar pristojni organ odobri navedeni prenos, navede obdobje, v katerem premostitveni CNS ni treba izpolnjevati zahtev iz Uredbe (EU) št. 648/2012. Navedeno obdobje ni daljše od 12 mesecev.
2. Ob upoštevanju morebitnih omejitev, določenih v skladu s pravili Unije ali nacionalnimi pravili o konkurenci, uprava premostitvene CNS slednjo upravlja za ohranitev dostopa zainteresiranih strani do kritičnih funkcij premostitvene CNS in prodajo premostitvene CNS ali katerih koli njenih sredstev, pravic, obvez in obveznosti enemu ali več zasebnim kupcem. Navedena prodaja poteka v ustreznih tržnih razmerah in v obdobju iz odstavkov 5 in, če je primerno, 6 tega člena.
3. Organ za reševanje zaključi delovanje premostitvene CNS v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) cilji reševanja so izpolnjeni;
 - (b) premostitvena CNS se združi z drugim subjektom;
 - (c) premostitvena CNS ne izpolnjuje več zahtev iz člena 42(2);
 - (d) premostitvena CNS oziroma praktično vsa njena sredstva, pravice, obveze ali obveznosti so prodani v skladu z odstavkom 4;
 - (e) poteče obdobje iz odstavka 5;
 - (f) pogodbe, za katere je kliring opravila premostitvena CNS, so izpolnjene, so se iztekle ali so bile odpovedane, tako da so pravice in obveznosti CNS v zvezi s temi pogodbami v celoti izpolnjene.
4. Organ za reševanje pred prodajo premostitvene CNS oziroma njenih sredstev, pravic, obvez ali obveznosti oglašuje razpoložljivost elementov, namenjenih prodaji, ter zagotovi, da so odprto in pregledno dani na trg ter da se ne prikazujejo napačno.

Organ za reševanje izvede prodajo iz prvega pododstavka pod tržnimi pogoji in pri tem neupravičeno ne favorizira ali diskriminira morebitnih kupcev.

5. Organ za reševanje zaključi delovanje premostitvene CNS dve leti po datumu, ko je bil izveden zadnji prenos s CNS v postopku reševanja.

Kadar organ za reševanje zaključi delovanje premostitvene CNS, od pristojnega organa zahteva, naj premostitveni CNS odvzame dovoljenje.

6. Organ za reševanje lahko obdobje iz odstavka 5 podaljša za eno ali več dodatnih enoletnih obdobj, če je to nujno za zaključek delovanja premostitvene CNS iz odstavka 3(a) do (d).

Odločitev o podaljšanju obdobja iz odstavka 5 se obrazloži in vključuje podrobno oceno položaja premostitvene CNS glede na razmere na zadevnem trgu in tržne napovedi.

7. Kadar se delovanje premostitvene CNS zaključi v okoliščinah iz odstavka 3(d) ali (e), se prenehanje premostitvene CNS izvrši v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki.

Če v tej uredbi ni določeno drugače, se vsi prihodki, ustvarjeni zaradi zaključka delovanja premostitvene CNS, pripišejo njenim delničarjem.

Če se premostitvena CNS uporabi za prenos sredstev in obveznosti več kot ene CNS v postopku reševanja, se prihodki iz drugega pododstavka pripišejo glede na sredstva in obveznosti, ki so bili preneseni z vsake posamezne CNS v postopku reševanja.

ODDELEK 6

DODATNE SHEME FINANCIRANJA

Člen 44

Alternativna sredstva financiranja

Organ za reševanje lahko sklene pogodbe, da si izposodi ali pridobi druge oblike finančne pomoči, vključno s predhodno financiranimi sredstvi, ki so na voljo v neizčrpanih jamstvenih skladih v CNS v postopku reševanja, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovite uporabe instrumentov za reševanje.

ODDELEK 7

DRŽAVNI INSTRUMENTI ZA STABILIZACIJO

Člen 45

Državni instrumenti za finančno stabilizacijo

1. Organ za reševanje lahko uporabi državne instrumente za stabilizacijo v skladu s členoma 46 in 47 za reševanje CNS, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) finančna pomoč je nujna za izpolnitev ciljev reševanja;
 - (b) finančna pomoč se uporabi kot zadnja možnost, potem ko se ocenijo in čim bolj izkoristijo drugi instrumenti za reševanje pri ohranjanju finančne stabilnosti, v skladu z odločitvijo, ki jo je sprejelo pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju z organom za reševanje;

- (c) finančna pomoč je v skladu z okvirom Unije o državnih pomočeh;
 - (d) pristojni organ od organa za reševanje zahteva, naj zagotovi navedeno finančno pomoč.
2. Da bi bili državni instrumenti za finančno stabilizacijo učinkoviti, imajo pristojna ministrstva ali vlade ustrezna pooblastila za reševanje, opredeljena v členih 48 do 59, in zagotavljajo, da se upoštevajo členi 52, 54 in 70.
3. Za državne instrumente za finančno stabilizacijo se šteje, da se uporabljajo kot zadnja možnost za namene odstavka 1(b), kadar je izpolnjen vsaj kateri od naslednjih pogojev:
- (a) pristojno ministrstvo ali vlada in organ za reševanje po posvetovanju s centralno banko in pristojnim organom ugotovita, da uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala, da bi preprečili resnejše negativne učinke na finančni sistem;
 - (b) pristojno ministrstvo ali vlada in organ za reševanje ugotovita, da uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, če je CNS že prejela izredno likvidnostno pomoč centralne banke;
 - (c) ob upoštevanju instrumenta začasnega javnega lastništva pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju s pristojnim organom in organom za reševanje ugotovi, da uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, kadar je bila CNS prek instrumenta podpore za lastniški kapital že zagotovljena javna podpora.

Člen 46

Instrument javne podpore za lastniški kapital

1. Javna finančna podpora se lahko zagotovi za dokapitalizacijo CNS v zameno za lastniške instrumente.
2. CNS, za katere se uporabi instrument javne podpore za lastniški kapital, se upravljajo v skladu s poslovno prakso in strokovno.
3. Lastniški instrumenti iz odstavka 1 se prodajo zasebnemu kupcu takoj, ko poslovne in finančne okoliščine to omogočajo.

Člen 47

Instrument začasnega javnega lastništva

1. CNS se lahko prevzame v začasno javno lastništvo na podlagi enega ali več nalogov za prenos lastniških instrumentov, ki jih država članica izvrši na prevzemnika, ki je lahko:
 - (a) oseba, ki jo predlaga država članica;
 - (b) podjetje v popolni lasti države članice.
2. CNS, za katere se uporabi instrument začasnega javnega lastništva, se upravljajo v skladu s poslovno prakso in strokovno ter se prodajo zasebnemu kupcu takoj, ko poslovne in finančne okoliščine to omogočajo.

POGLAVJE IV

Pooblastila za reševanje

Člen 48 *Splošna pooblastila*

1. Organ za reševanje ima vsa pooblastila, ki so potrebna za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje, vključno z vsemi naslednjimi pooblastili:
 - (a) pooblastilom, da od katere koli osebe zahtevajo predložitev vseh informacij, ki jih organ za reševanje potrebuje, da se odloči o ukrepu za reševanje in ga pripravi, vključno s posodobitvami in dodatnimi informacijami poleg tistih, ki so navedene v načrtu reševanja ali se zahtevajo z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem;
 - (b) pooblastilom za prevzem nadzora nad CNS v postopku reševanja in uveljavljanje vseh pravic in pooblastil, ki jih imajo imetniki lastniških instrumentov in odbor CNS;
 - (c) pooblastilom za prenos lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
 - (d) pooblastilom za prenos pravic, sredstev, obvez ali obveznosti CNS na drug subjekt s soglasjem tega subjekta;
 - (e) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, glavnice ali preostalega neporavnane zneska v zvezi z dolžniškimi instrumenti ali drugimi nezavarovanimi obveznostmi CNS v postopku reševanja;
 - (f) pooblastilom za konverzijo dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti CNS v postopku reševanja v lastniške instrumente navedene CNS ali premostitvene CNS, na katero se prenesejo sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja;
 - (g) pooblastilom za razveljavitev dolžniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
 - (h) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, nominalne vrednosti lastniških instrumentov CNS v postopku reševanja in razveljavitev takih lastniških instrumentov;
 - (i) pooblastilom zahtevati, da CNS v postopku reševanja ali njena nadrejena družba izda nove lastniške instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti;
 - (j) kar zadeva dolžniške instrumente in druge obveznosti CNS, pooblastilom dopolniti ali spremeniti njihovo zapadlost, popraviti znesek obresti, ki se plačujejo, ali popraviti datum zapadlosti obresti, vključno z začasno ustavitvijo plačil;
 - (k) pooblastilom izvesti predčasno prenehanje finančnih pogodb ali jih odpovedati;
 - (l) pooblastilom odstraniti ali zamenjati odbor in višje vodstvo CNS v postopku reševanja;

- (m) pooblastilom zahtevati od pristojnega organa, naj pravočasno z odstopanjem od rokov iz člena 31 Uredbe (EU) št. 648/2012 oceni kupca kvalificiranega deleža;
- (n) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, zneska gibljivega kritija, dolgovanega klirinškemu udeležencu CNS v postopku reševanja;
- (o) pooblastilom za prenos odprtih pozicij in morebitnih povezanih sredstev, vključno s prenosom zadevne lastniške pravice in dogovori o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, dogovori o poravnavi in dogovori o pobotu z računa klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, na klirinškega člana, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, v skladu s členom 48 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (p) pooblastilom za zagotovitev izpolnitve morebitnih obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti udeležencev CNS v postopku reševanja;
- (q) pooblastilom za zagotovitev izpolnitve morebitnih obstoječih in neporavnanih obveznosti nadrejene družbe CNS v postopku reševanja, med drugim tudi za zagotovitev finančne pomoči CNS z jamstvi ali kreditnimi linijami;
- (r) pooblastilom zahtevati od klirinških članov, naj zagotovijo dodatne prispevke v denarju.

Organi za reševanje lahko pooblastila iz prvega pododstavka izvajajo posamično ali v kombinaciji.

2. Če v tej uredbi in okviru Unije za državne pomoči ni določeno drugače, za organ za reševanje ne velja nobena od naslednjih zahtev, kadar izvaja pooblastila iz odstavka 1:
 - (a) zahteva za pridobitev dovoljenja ali soglasja katere koli javne ali zasebne osebe;
 - (b) zahteve v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, pravic, obvez, sredstev ali obveznosti CNS v postopku reševanja ali premostitvene CNS;
 - (c) zahteva po obveščanju javnih ali zasebnih oseb;
 - (d) zahteva po objavi obvestil ali prospektov;
 - (e) zahteva po vložitvi ali registraciji dokumentov pri drugih organih.

Člen 49

Dodatna pooblastila

1. Kadar se izvaja pooblastilo iz člena 48(1), lahko organ za reševanje izvaja tudi katero od naslednjih dodatnih pooblastil:
 - (a) ob upoštevanju člena 65 zagotovi, da se prenos izvede brez obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, obveze, sredstva ali obveznosti;
 - (b) odpravi pravice za pridobitev dodatnih lastniških instrumentov;
 - (c) od zadevnega organa zahteva, naj popolnoma ali začasno prekine sprejetje v trgovanje na reguliranem trgu ali uradno kotacijo finančnih instrumentov, ki jih

je izdala CNS, v skladu z Direktivo 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta³²;

- (d) zagotovi, da se kupec ali premostitvena CNS v skladu s členom 40 oziroma 42 za namene vseh pravic ali obveznosti, ki jih je sklenila CNS v postopku reševanja, ali ukrepov, ki jih je sprejela, vključno z vsemi pravicami ali obveznostmi, povezanimi s sodelovanjem v tržni infrastrukturi, obravnava tako, kot če bi bila CNS v postopku reševanja;
- (e) zahteva, naj si CNS v postopku reševanja oziroma kupec ali premostitvena CNS, kjer je ustrezno, med sabo zagotovijo informacije in pomoč;
- (f) zagotovi, da klirinški član, ki je prejemnik pozicij, dodeljenih na podlagi pooblastil iz člena 48(1)(o) in (p), prevzame morebitne pravice ali obveznosti, povezane s sodelovanjem v CNS, v zvezi z navedenimi pozicijami;
- (g) razveljavi ali spremeni pogoje pogodbe, katere stranka je CNS v postopku reševanja, ali CNS v postopku reševanja, ki nastopa kot stranka, zamenja s kupcem ali premostitveno CNS;
- (h) spremeni ali dopolni pravila delovanja CNS v postopku reševanja, med drugim tudi v zvezi z njenimi pogoji sodelovanja ob upoštevanju člena 37;
- (i) prenese članstvo klirinškega člana s CNS v postopku reševanja na kupca CNS ali premostitveno CNS.

Kakršna koli pravica do nadomestila, določena s to uredbo, se ne šteje za obveznost ali obremenitev za namene točke (a) prvega pododstavka.

2. Organ za reševanje lahko zagotovi dogovore o kontinuiteti poslovanja, ki so potrebni, da se zagotovi učinkovitost ukrepa za reševanje in da lahko preneseno poslovno področje upravlja kupec ali premostitvena CNS. Navedeni dogovori o kontinuiteti lahko vključujejo:

- (a) kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenila CNS v postopku reševanja, tako da kupec ali premostitvena CNS prevzame pravice in obveznosti CNS v postopku reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, obvezo, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni, ter izrecno ali implicitno nadomesti CNS v postopku reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
- (b) nadomestitev CNS v postopku reševanja s kupcem ali premostitveno CNS v vseh pravnih postopkih v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, obvezo, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni.

3. Pooblastili iz odstavkov 1(d) in 2(b) ne vplivata na:

- (a) pravico zaposlenega v CNS, da odpove pogodbo o zaposlitvi;
- (b) ob upoštevanju členov 55, 56 in 57, uveljavljanje pogodbenih pravic pogodbene stranke, vključno s pravico do odpovedi, kadar je ta določena v pogojih pogodbe, zaradi dejanja ali opustitve s strani CNS pred prenosom ali s strani kupca ali premostitvene CNS po prenosu.

³² Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L 184, 6.7.2001, str. 1).

Člen 50
Izredna uprava

1. Organ za reševanje lahko imenuje izrednega upravitelja, ki zamenja odbor CNS v postopku reševanja. Izredni upravitelj ima zadosten ugled in ustrezno strokovno znanje na področju finančnih storitev, upravljanja tveganja in klirinških storitev v skladu z drugim pododstavkom člena 27(2) Uredbe (EU) št. 648/2012.
2. Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in odbora CNS. Navedena pooblastila lahko izvaja le pod nadzorom organa za reševanje. Organ za reševanje lahko omeji ukrepe izrednega upravitelja ali za nekatera dejanja zahteva predhodno soglasje.

Organ za reševanje javno objavi imenovanje iz odstavka 1 in z njim povezane pogoje.
3. Izredni upravitelj je imenovan za največ eno leto. Organ za reševanje lahko navedeno obdobje podaljša, kadar je to potrebno za doseganje ciljev reševanja.
4. Izredni upravitelj sprejme vse ukrepe, ki so potrebni za spodbujanje ciljev reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje. V primeru neskladja ali navzkrižja ima ta zakonsko predpisana naloga prednost pred vsemi drugimi nalogami upravljanja v skladu s statutom CNS ali nacionalnim pravom.
5. Izredni upravitelj organu za reševanje, ki ga je imenoval, v rednih časovnih presledkih, ki jih določi organ za reševanje, ter ob začetku in koncu svojega mandata pripravi poročila. V teh poročilih podrobno opiše finančno stanje CNS ter navede razloge za sprejete ukrepe.
6. Organ za reševanje lahko izrednega upravitelja kadar koli odpokliče. Vsekakor ga odpokliče v naslednjih primerih:
 - (a) kadar izredni upravitelj ne opravlja svojih nalog v skladu s pogoji, ki jih je določil organ za reševanje;
 - (b) kadar bi se cilji reševanja bolje dosegli z odpoklicem ali zamenjavo izrednega upravitelja;
 - (c) kadar pogoji za imenovanje niso več izpolnjeni.
7. Kadar nacionalno insolvenčno pravo določa imenovanje upravitelja v insolvenčnih postopkih, je lahko izredni upravitelj v skladu z odstavkom 1 imenovan tudi za upravitelja v insolvenčnih postopkih.

Člen 51
Pooblastilo zahtevati zagotavljanje storitev in prostorov

1. Organ za reševanje lahko od CNS v postopku reševanja ali katerega koli od subjektov v njeni skupini ali klirinških članov zahteva, naj zagotovi vse storitve ali prostore, ki so potrebni, da se kupcu ali premostitveni CNS omogoči učinkovito upravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile prenesene nanjo.

Prvi pododstavek se uporablja ne glede na to, ali je za subjekt iz iste skupine kot CNS ali enega od klirinških članov CNS uveden običajni insolvenčni postopek oziroma je sam v postopku reševanja.
2. Organ za reševanje lahko zagotovi izpolnitev obveznosti, ki so jih v skladu z odstavkom 1 določili organi za reševanje v drugih državah članicah, kadar se

navedena pooblastila izvajajo v zvezi s subjekti, ki pripadajo isti skupini kot CNS v postopku reševanja, ali klirinškimi člani zadevne CNS.

3. Storitve in prostori, navedeni v odstavku 1, ne vključujejo nobene oblike finančne podpore.
4. Storitve in prostori, zagotovljeni v skladu z odstavkom 1, se zagotovijo:
 - (a) pod enakimi tržnimi pogoji, kot so bili CNS zagotovljeni neposredno pred sprejetjem ukrepa za reševanje, kadar obstaja tak sporazum;
 - (b) pod razumnimi tržnimi pogoji, kadar takega sporazuma ni ali je potekel.

Člen 52

Pooblastilo za izvrševanje ukrepov za reševanje ali ukrepov za preprečevanje krize s strani drugih držav članic

1. Kadar so lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja v drugi državi članici, kot je država članica organa za reševanje, ali ko jih ureja pravo druge države članice, kot je država članica organa za reševanje, je vsak prenos navedenih instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti veljaven v skladu s pravom te druge države članice.
2. Organi drugih zadevnih držav članic organu za reševanje države članice zagotovijo vso potrebno pomoč za zagotovitev, da se vsi lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti prenesejo na kupca ali premostitveno CNS v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.
3. Delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih zadeva prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti iz odstavka 1, nimajo pravice preprečiti, izpodbijati ali razveljaviti navedenega prenosa po pravu države članice, ki ureja tak prenos.
4. Kadar organ za reševanje države članice uporabi instrumente za reševanje iz člena 28 ali 32 ter pogodbe, obveznosti, lastniški instrumenti in dolžniški instrumenti CNS v postopku reševanja vključujejo instrumente, pogodbe ali obveznosti, ki jih ureja pravo druge države članice, ali obveznosti do upnikov in pogodbe v zvezi s klirinškimi člani, ki so v navedeni drugi državi članici, zadevni organi v navedeni drugi državi članici zagotovijo, da začne veljati vsak ukrep, ki izhaja iz navedenih instrumentov za reševanje.

Za namene prvega pododstavka delničarji, upniki in klirinški udeleženci, ki jih zadevajo navedeni instrumenti za reševanje, nimajo pravice izpodbijati zmanjšanja glavnice ali plačljivega zneska instrumenta ali obveznosti oziroma njegove konverzije ali prestrukturiranja.

5. V skladu s pravom države članice organa za reševanje se določijo naslednje pravice in zaščitni ukrepi:
 - (a) pravica delničarjev, upnikov in tretjih oseb, da se v skladu s členom 72 pritožijo zoper prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) pravica prizadetih upnikov, da se v skladu s členom 72 pritožijo zoper zmanjšanje glavnice ali plačljivega zneska oziroma konverzijo ali prestrukturiranje instrumenta, obveznosti ali pogodbe, zajete z odstavkom 4 tega člena;

- (c) zaščitni ukrepi za delne prenose iz poglavja V v zvezi s sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi iz odstavka 1 tega člena.

Člen 53

Pooblastilo v zvezi s sredstvi, pogodbami, pravicami, obveznostmi, obvezami in lastniškimi instrumenti oseb, ki so v tretjih državah ali jih ureja pravo tretjih držav

1. Kadar ukrep za reševanje zadeva sredstva ali pogodbe oseb, ki so v tretji državi, ali lastniške instrumente, pravice, obveze ali obveznosti, ki jih ureja pravo tretje države, lahko organ za reševanje zahteva, naj:
 - (a) CNS v postopku reševanja in prejemnik navedenih sredstev, pogodb, lastniških instrumentov, pravic, obvez ali obveznosti sprejmeta vse potrebno za zagotovitev, da ukrep začne veljati;
 - (b) CNS v postopku reševanja upravlja lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma izpolnjuje obveznosti ali obveze v imenu prejemnika, dokler ne začne veljati ukrep;
 - (c) se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri opravljanju ukrepov, zahtevanih v točkah (a) in (b) tega odstavka, povrnejo na enega od načinov iz člena 27(9).
2. Za namene odstavka 1 lahko organ za reševanje od CNS zahteva, naj zagotovi, da se v njene pogodbe in druge sporazume s klirinškimi člani in imetniki lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih obveznosti, ki so v tretjih državah, vključni določba, v kateri se strinjajo, da jih zavezuje vsak ukrep v zvezi z njihovimi sredstvi, pogodbami, pravicami, obvezami in obveznostmi, ki ga sprejme organ za reševanje, vključno z uporabo členov 55, 56 in 57.
3. Kadar ukrep za reševanje iz odstavka 1 ne začne veljati, je v zvezi z zadevnimi lastniškimi instrumenti, sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi neveljaven.

Člen 54

Izključitev nekaterih pogodbenih pogojev pri zgodnjem ukrepanju in reševanju

1. Ukrep za preprečevanje krize ali ukrep za reševanje, sprejet v skladu s to uredbo, ali katero koli dejanje, ki je neposredno povezano z izvajanjem navedenega ukrepa, se ne šteje za dogodek izvršitve ali insolvenčni postopek v smislu direktiv 2002/47/ES in 98/26/ES, če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo.

Postopki tretje države za reševanje, priznani v skladu s členom 75, se za namene prvega pododstavka, ali kadar tako odloči organ za reševanje, štejejo za ukrep za reševanje, sprejet v skladu s to uredbo.
2. Ukrep za preprečevanje krize ali ukrep za reševanje iz odstavka 1 se ne uporablja za:
 - (a) uveljavljanje pravic do odpovedi, mirovanja, spremembe, pobota ali poravnave, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil subjekt skupine, ki ji pripada CNS, in ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti ali obveznosti, za katere jamči ali jih drugače podpira kateri koli subjekt v skupini;
 - (b) pridobitev lastništva, izvajanje nadzora ali uveljavljanje jamstva nad premoženjem zadevne CNS ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti;

- (c) vplivanje na pogodbene pravice zadevne CNS ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti.

Člen 55

Pooblastilo za mirovanje nekaterih obveznosti

1. Organ za reševanje lahko začasno odloži vse obveznosti plačila ali izročitve obeh nasprotnih strank katere koli pogodbe, ki jo je sklenila CNS v postopku reševanja, od objave obvestila o mirovanju v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici organa za reševanje.

2. Kadar obveznost plačila ali izročitve zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.
3. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 za obveznosti plačila in izročitve do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, vključno z drugimi centralnimi nasprotnimi strankami, in centralnih bank.

Člen 56

Pooblastilo za omejitev uveljavljanja pravic iz naslova jamstva

1. Organ za reševanje lahko zavarovanim upnikom CNS v postopku reševanja prepreči uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi z vsemi sredstvi zadevne CNS v postopku reševanja od objave obvestila o omejitvi v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici organa za reševanje.

2. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 v zvezi s pravicami iz naslova jamstva sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in centralnih bank glede sredstev, za katere CNS v postopku reševanja jamči ali jih nudi s kritjem ali zavarovanjem.

Člen 57

Pooblastilo za mirovanje pravic do odpovedi

1. Organ za reševanje se lahko odloči za mirovanje pravic do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s CNS v postopku reševanja, od objave obvestila o odpovedi v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi, če se obveznosti plačila in izročitve ter zagotavljanje zavarovanja s premoženjem še naprej izpolnjujejo.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici reševanja.

2. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 v zvezi s sistemi ali operaterji sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, vključno z drugimi centralnimi nasprotnimi strankami in centralnimi bankami.

3. Pogodbena stranka lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu z navedeno pogodbo pred koncem obdobja iz odstavka 1, kadar od organa za reševanje prejme obvestilo, da pravice in obveznosti, ki jih pokriva pogodba, ne bodo:
 - (a) prenesene na drug subjekt;
 - (b) predmet odpisa, konverzije ali uporabe instrumenta za reševanje za porazdelitev izgub ali pozicij.
4. Če obvestilo iz odstavka 3 ni bilo izdano, se lahko pravice do odpovedi uveljavljajo po izteku obdobja mirovanja ob upoštevanju člena 54, kot sledi:
 - (a) kadar so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na drug subjekt, lahko nasprotna stranka uveljavlja pravice do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe izključno, če prejemnik povzroči nastanek ali nadaljevanje dogodka izvršitve;
 - (b) kadar pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ostanejo pri CNS ter je organ za reševanje uporabil instrument za reševanje za porazdelitev izgub ali pozicij navedeni pogodbi, lahko nasprotna stranka ob izteku mirovanja na podlagi odstavka 1 uveljavlja pravice do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe.

Člen 58

Pooblastilo za izvajanje nadzora nad CNS

1. Organ za reševanje lahko izvaja nadzor nad CNS v postopku reševanja, da bi:
 - (a) upravljal dejavnosti in storitve CNS, pri čemer izvaja pooblastila njenih delničarjev in odbora, ter se posvetoval z odborom za tveganja;
 - (b) upravljal in odtujil sredstva ter premoženje CNS v postopku reševanja.Nadzor, določen v prvem pododstavku, lahko neposredno izvaja organ za reševanje ali posredno oseba ali osebe, ki jih je imenoval organ za reševanje.
2. Kadar nadzor nad CNS izvaja organ za reševanje, se ta v nacionalnem pravu ne šteje za direktorja v senci ali dejanskega direktorja.

Člen 59

Izvajanje pooblastil organov za reševanje

Organi za reševanje ob upoštevanju člena 72 sprejmejo ukrepe za reševanje z izvršno odredbo v skladu z nacionalnimi upravnimi pristojnostmi in postopki.

POGLAVJE V

Zaščitni ukrepi

Člen 60

Načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem

Kadar organ za reševanje uporabi enega ali več instrumentov za reševanje, zagotovi, da delničarji, upniki in klirinški udeleženci ne utrpijo:

- (a) kadar je klirinški član v zaostanku z izpolnitvijo svojih obveznosti, večjih izgub, kot bi jih utrpeli, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS, ker so bili po njegovem mnenju izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 22(1), in bi bili namesto tega odvisni od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi pogodbenimi ureditvami v njenih pravilih delovanja;
- (b) kadar ne gre za neizpolnitev obveznosti klirinškega člana, večjih izgub, kot bi jih utrpeli, če bi CNS prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, tudi ob upoštevanju njenih pogodbenih ureditev v njenih pravilih delovanja.

Člen 61

Vrednotenje za uporabo načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem

1. Organ za reševanje zaradi ocenjevanja skladnosti z načelom iz člena 60, da noben upnik ne sme biti na slabšem, zagotovi, da neodvisna oseba opravi vrednotenje čim prej po izvedenem ukrepu za reševanje.
2. Vrednotenje iz odstavka 1 vključuje:
 - (a) obravnavo, ki bi bila delničarjem, upnikom in klirinškim udeležencem zagotovljena, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS, za katero je menil, da so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 22(1), in bi bili namesto tega odvisni od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi pogodbenimi ureditvami v njenih pravilih delovanja oziroma bi CNS prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka;
 - (b) dejansko obravnavo, ki je bila delničarjem, upnikom in klirinškim udeležencem zagotovljena pri reševanju CNS;
 - (c) ali obstaja kakršna koli razlika med obravnavo iz točke (a) in obravnavo iz točke (b).
3. Zaradi izračuna obravnave iz odstavka 2 se pri vrednotenju iz odstavka 1 ne upošteva morebitna zagotovitev izredne javnofinančne pomoči CNS v postopku reševanja.
4. Vrednotenje iz odstavka 1 je ločeno od vrednotenja, opravljenega v skladu s členom 24(3).
5. Organ ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, oblikovanih v skladu s členom 74(4) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo metodologijo za izvedbo vrednotenja iz odstavka 1.

Organ ESMA te osnutke regulativnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti Uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 62

Zaščitni ukrep za delničarje, upnike in klirinške udeležence

Kadar v skladu z vrednotenjem, izvedenim na podlagi člena 61, kateri koli delničar, upnik ali klirinški udeleženec utрпи večje izgube, kot bi jih utrpel, če organ za reševanje ne bi sprejel

ukrepa za reševanje v zvezi z CNS, in bi bil namesto tega odvisen od morebitnih neporavnanih obveznosti v skladu z načrtom sanacije CNS ali drugimi ureditvami iz njenih pravil delovanja oziroma bi CNS prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, je zadevni delničar, upnik ali klirinški udeleženec upravičen do izplačila razlike.

Člen 63

Zaščitni ukrep za nasprotne stranke pri delnih prenosih

Varstvo, ki ga določajo členi 64, 65 in 66, velja v naslednjih okoliščinah:

- (a) kadar organ za reševanje prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS v postopku reševanja ali premostitvene CNS na kupca;
- (b) kadar organ za reševanje izvaja pooblastila iz člena 49(1)(g).

Člen 64

Varstvo sporazumov o zavarovanju s finančnim premoženjem, poravnavi in pobotu

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje ne povzroči prenosa dela, vendar ne vseh, pravic in obveznosti na podlagi dogovora o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovora o poravnavi ali dogovora o pobotu med CNS v postopku reševanja in drugimi strankami sporazumov oziroma spremembe ali prenehanja pravic in obveznosti na podlagi navedenih dogovorov z uporabo dodatnih pooblastil.

Dogovori iz prvega pododstavka vključujejo vse dogovore, katerih stranke so upravičene do poravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

Člen 65

Varstvo dogovorov o jamstvu

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje, kar zadeva dogovore o jamstvu med CNS v postopku reševanja in drugimi strankami navedenih dogovorov, ne povzroči ničesar od naslednjega:

- (a) prenosa premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se ne prenese tudi navedena obveznost in upravičenje iz zavarovanja;
- (b) prenosa zavarovane obveznosti, razen če se ne prenese tudi upravičenje iz zavarovanja;
- (c) prenosa upravičenja iz zavarovanja, razen če se ne prenese tudi zavarovana obveznost;
- (d) spremembe ali prenehanja dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ni več zavarovana.

Člen 66

Varstvo strukturiranih finančnih dogovorov in kritih obveznic

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje, kar zadeva strukturirane finančne dogovore, vključno s kritimi obveznicami, ne povzroči ničesar od naslednjega:

- (a) prenosa dela, vendar ne vseh, sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali njegov del, katerega stranka je institucija v postopku reševanja;

- (b) prenehanja ali spremembe sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturirani finančni dogovor ali njegov del, katerega stranka je institucija v postopku reševanja, z uporabo dodatnih pooblastil.

Za namene prvega pododstavka strukturirani finančni dogovori vključujejo listinjenje in instrumente, ki se uporabljajo za zavarovanje pred tveganjem, so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z nacionalnim pravom zavarovani podobno kot krite obveznice, ki vključujejo podelitev in posedovanje jamstva s strani stranke v dogovoru ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

Člen 67

Delni prenosi: varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave

1. Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje ne vpliva na delovanje sistemov in pravila sistemov iz Direktive 98/26/ES, kadar organ za reševanje:
 - (a) prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS v postopku reševanja na kupca;
 - (b) razveljavi ali spremeni pogoje pogodbe, katere stranka je CNS v postopku reševanja, ali kot stranka zamenja kupca ali premostitveno CNS.
2. Za namene odstavka 1 organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje ne:
 - (a) povzroči preklica prenosnega naloga v skladu s členom 5 Direktive 98/26/ES;
 - (b) vpliva na izvršljivost prenosnih nalogov in medsebojnih pobotov, kot se zahteva v členih 3 in 5 Direktive 98/26/ES;
 - (c) vpliva na uporabo sredstev, vrednostnih papirjev ali kreditnih zmogljivosti, kot se zahteva v členu 4 Direktive 98/26/ES;
 - (d) vpliva na zaščito dodatnega jamstva, kot se zahteva v členu 9 Direktive 98/26/ES.

POGLAVJE VI

Postopkovne obveznosti

Člen 68

Zahteve glede uradnih obvestil

1. CNS uradno obvesti pristojni organ, če meni, da propada ali bo verjetno propadla, kot je navedeno v členu 22(2).
2. Pristojni organ obvesti organ za reševanje o vseh uradnih obvestilih, prejetih v skladu z odstavkom 1, in vseh sanacijskih ali drugih ukrepov v skladu z naslovom IV, katerih sprejetje zahteva od CNS.

Pristojni organ obvesti organ za reševanje o vseh izrednih razmerah iz člena 24 Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s CNS in vseh uradnih obvestilih, prejetih v skladu s členom 48 navedene uredbe.
3. Kadar pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da so v zvezi s CNS izpolnjeni pogoji iz člena 22(1)(a) in (b), nemudoma uradno obvesti naslednje organe:
 - (a) pristojni organ ali organ za reševanje za navedeno CNS;

- (b) pristojni organ za nadrejeno družbo CNS;
- (c) centralno banko;
- (d) pristojno ministrstvo;
- (e) ESRB in imenovani nacionalni makrobonitetni organ.

Člen 69

Odločitev organa za reševanje

1. Organ za reševanje po prejemu uradnega obvestila pristojnega organa v skladu s členom 68(3) ugotovi, ali je potreben kakršen koli ukrep za reševanje.
2. Odločitev, ali naj se sprejmejo ukrepi za reševanje v zvezi s CNS, vsebuje naslednje informacije:
 - (a) oceno organa za reševanje, ali CNS izpolnjuje pogoje za reševanje;
 - (b) morebitne ukrepe, ki jih namerava organ za reševanje sprejeti, vključno z odločitvijo, da se zaprosi za prenehanje, imenovanje upravitelja ali kakršen koli drug ukrep v okviru običajnega insolvenčnega postopka ali v okviru nacionalnega prava v skladu s členom 27(1)(e).

Člen 70

Postopkovne obveznosti organov za reševanje

1. Organ za reševanje takoj, ko je to izvedljivo po sprejetju ukrepa za reševanje, uradno obvesti:
 - (a) CNS v postopku reševanja;
 - (b) kolegij za reševanje;
 - (c) imenovani nacionalni makrobonitetni organ in ESRB;
 - (d) Komisijo, Evropsko centralno banko in EIOPA;
 - (e) upravljavce sistemov, ki so zajeti z Direktivo 98/26/ES in v katere je vključena CNS v postopku reševanja.
2. Obvestilo iz odstavka 1 vključuje kopijo odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega je zadevni ukrep sprejet, in navaja datum, ko začne veljati ukrep za reševanje.

V obvestilu kolegiju za reševanje v skladu z odstavkom 1(b) se tudi navede, ali ukrep za reševanje odstopa od načrta reševanja in kakšni so razlogi za tako morebitno odstopanje.
3. Kopija odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega je sprejet ukrep za reševanje, ali obvestilo s povzetkom učinkov ukrepa za reševanje ter po potrebi pogoji in obdobje mirovanja ali omejitve iz členov 55, 56 in 57 se objavijo na vse naslednje načine:
 - (a) na spletnem mestu organa za reševanje;
 - (b) na spletnem mestu pristojnega organa, če ta ni organ za reševanje, in spletnem mestu organa ESMA;
 - (c) na spletnem mestu CNS v postopku reševanja;

- (d) kadar so lastniški ali dolžniški instrumenti CNS v postopku reševanja sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, s sredstvi, ki se uporabljajo za razkritje predpisanih informacij v zvezi z zadevno CNS v postopku reševanja v skladu s členom 21(1) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta³³.
4. Kadar lastniški ali dolžniški instrumenti niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, organ za reševanje zagotovi, da se dokumenti, ki dokazujejo odredbo iz odstavka 3, pošljejo imetnikom lastniških instrumentov in upnikom CNS v postopku reševanja, znanim iz registrov ali podatkovnih zbirk CNS v postopku reševanja, ki so na voljo organu za reševanje.

Člen 71
Zaupnost

1. Zahteve glede poklicne skrivnosti so zavezujoče za naslednje osebe:
- (a) organe za reševanje;
 - (b) pristojne organe ter organa ESMA in EBA;
 - (c) pristojna ministrstva;
 - (d) izredne upravitelje ali začasne upravitelje, imenovane v skladu s to uredbo;
 - (e) potencialne prevzemnike, s katerimi navežejo stik pristojni organi ali jih povabijo organi za reševanje, ne glede na to, ali sta bila stik ali povabilo izvedena kot priprava na uporabo instrumenta prodaje poslovanja in ali je bil rezultat povabila prevzem;
 - (f) revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo z organi za reševanje, pristojnimi organi, pristojnimi ministrstvi ali potencialnimi prevzemniki, navedenimi v točki (e);
 - (g) centralne banke in druge organe, vključene v postopek reševanja;
 - (h) premostitveno CNS;
 - (i) druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno, zagotavljajo ali so zagotavljale storitve osebam iz točk od (a) do (k);
 - (j) višje vodstvo in člane odbora CNS ter zaposlene v organih ali subjektih iz točk od (a) do (k) pred njihovim imenovanjem, med njim in po njem;
 - (k) vse druge člane kolegija za reševanje, ki niso navedeni v točkah (a), (b), (c) in (g).
2. Da se zagotovi spoštovanje zahtev v zvezi z zaupnostjo iz odstavkov 1 in 3, osebe iz odstavka 1(a), (b), (c), (g), (h) in (k) zagotovijo, da v ta namen obstajajo interna

³³ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

pravila, tudi za zagotavljanje tajnosti informacij le med osebami, ki so neposredno udeležene v postopku reševanja.

3. Osebam iz odstavka 1 se prepove razkrivanje zaupnih informacij, ki so jih prejele med opravljanjem svojih poklicnih dejavnosti ali od pristojnega organa ali organa za reševanje v zvezi z nalogami iz te uredbe, kateri koli osebi ali organu, razen kadar gre za izvajanje nalog v skladu s to uredbo ali za tako obliko povzetka ali zbirno obliko, da posameznih CNS ni mogoče identificirati, ali z izrecnim in predhodnim soglasjem organa ali CNS, ki je predložila informacije.

Osebe iz odstavka 1 pred razkritjem katere koli vrste informacij ocenijo učinke, ki bi jih lahko razkritje imelo na javni interes, kar zadeva finančno, denarno ali gospodarsko politiko, na poslovne interese fizičnih in pravnih oseb, na namen pregledov, na preiskave in na revizije.

Postopek za preverjanje učinkov razkrivanja informacij vključuje posebno oceno učinkov katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrtov sanacije in reševanja iz členov 9 in 13 ter rezultat vseh ocen, izvedenih v skladu s členoma 10 in 16.

V primeru kršitve tega člena velja za vse osebe ali subjekte iz odstavka 1 civilna odgovornost v skladu z nacionalnim pravom.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 si lahko osebe iz odstavka 1 izmenjujejo zaupne informacije, če so za tako izmenjavo sklenjeni sporazumi o zaupnosti, in sicer z:
 - (a) vsako drugo osebo, kadar je to potrebno za načrtovanje ali izvajanje ukrepa za reševanje;
 - (b) parlamentarno preiskovalno komisijo v zadevni državi članici, računskim sodiščem v zadevni državi članici ali drugimi subjekti, ki vodijo preiskave v zadevni državi članici;
 - (c) nacionalnimi organi, odgovornimi za nadzor plačilnih sistemov, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih subjektov finančnega sektorja, organi, odgovornimi za nadzor finančnih trgov in zavarovalnic, ter inšpektorji, ki delujejo v njihovem imenu, organi, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, organi, odgovornimi za zaščito stabilnosti finančnega sistema, ter osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij.

5. Ta člen:

- (a) zaposlenim in strokovnjakom organov ali subjektov, navedenih v odstavku 1(a) do (g) in (k), ne preprečuje, da bi si med seboj izmenjevali informacije znotraj posameznega organa ali subjekta;
- (b) organom za reševanje in pristojnim organom, vključno z njihovimi zaposlenimi in strokovnjaki, ne preprečuje izmenjave informacij med seboj in z drugimi organi za reševanje Unije, drugimi pristojnimi organi Unije, pristojnimi ministrstvi, centralnimi bankami, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij računovodskih izkazov, EBA, ESMA ali, ob

upoštevanju člena 78, organi tretjih držav, ki opravljajo enake naloge kot organi za reševanje, ali, ob izpolnjevanju strogih zahtev v zvezi z zaupnostjo, potencialnim prevzemnikom zaradi načrtovanja ali izvajanja ukrepa za reševanje.

6. Ta člen ne posega v nacionalno pravo glede razkritja informacij zaradi pravnih postopkov v kazenskih ali civilnih zadevah.

POGLAVJE VII

Pravica do pritožbe in izključitev drugih dejanj

Člen 72

Predhodna sodna potrditev in pravice do pritožbe

1. Za odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali ukrepa za reševanje je lahko potrebna predhodna sodna potrditev, če sta postopek v zvezi z navedeno potrditvijo in obravnava s strani sodišča pospešena.
2. Vse osebe, ki jih zadeva odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali odločitev o izvajanju katerega koli pooblastila, ki ni ukrep za reševanje, imajo pravico vložiti pritožbo zoper zadevno odločitev.
3. Vse osebe, ki jih zadeva odločitev o sprejetju ukrepa za reševanje, imajo pravico vložiti pritožbo zoper zadevno odločitev.
4. Za pravico do pritožbe iz odstavka 3 veljajo naslednji pogoji:
 - (a) odločitev organa za reševanje je takoj izvršljiva in privede do izpodbojne domneve, da bi bilo zadržanje izvršitve te odločitve v nasprotju z javnim interesom;
 - (b) postopek v zvezi s pritožbo je pospešen;
 - (c) sodišče kot podlago za svojo presojo uporabi gospodarske ocene dejstev, ki jih je pripravil organ za reševanje.
5. Kadar je to potrebno zaradi zaščite interesov tretjih oseb, ki so v dobri veri kupile lastniške instrumente, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja na podlagi ukrepa za reševanje, razveljavitev odločitve organa za reševanje ne vpliva na poznejša upravna dejanja ali transakcije, ki jih je sklenil zadevni organ za reševanje in so temeljili na razveljavljeni odločitvi.

Za namene prvega pododstavka so pravna sredstva, ki jih ima na voljo pritožnik, kadar se odločitev organa za reševanje razveljavi, omejena na odškodnino za izgubo, nastalo zaradi zadevne odločitve.

Člen 73

Omejitve v zvezi z drugimi postopki

1. Običajni insolvenčni postopki se lahko v zvezi s CNS uvedejo samo na pobudo organa za reševanje ali z njegovim soglasjem v skladu z odstavkom 3.
2. Pristojni organi in organi za reševanje so nemudoma obveščeni o vsaki vlogi za začetek običajnih insolvenčnih postopkov v povezavi s CNS ne glede na to, ali je CNS v postopku reševanja oziroma ali je bila odločitev javno objavljena v skladu s členom 70(3).

3. Organi, odgovorni za običajne insolvenčne postopke, lahko te postopke začnejo šele po tem, ko jih organ za reševanje uradno obvesti o svoji odločitvi, da v zvezi s CNS ne bo sprejel ukrepov za reševanje, ali če v sedmih dneh po uradnem obvestilu iz odstavka 2 ne prejmejo uradnega obvestila.

Kadar je to potrebno za učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, lahko organi za reševanje zahtevajo, naj sodišče uporabi odložitev za ustrezno časovno obdobje v skladu z želenim ciljem za kateri koli sodni ukrep ali postopek, v katerem je CNS v postopku reševanja stranka ali to lahko postane.

NASLOV VI ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 74

Sporazumi s tretjimi državami

1. Komisija lahko v skladu s členom 218 PDEU Svetu predloži priporočila za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načinov sodelovanja med organi za reševanje in zadevnimi organi tretjih držav v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja CNS in CNS iz tretjih držav, in sicer v naslednjih primerih:
 - (a) kadar CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe v eni ali več državah članicah;
 - (b) kadar CNS s sedežem v državi članici zagotavlja storitve ali ima eno ali več podrejenih družb v tretji državi.
2. Sporazumi iz odstavka 1 zagotavljajo zlasti vzpostavitev postopkov in dogovorov o sodelovanju pri izvajanju nalog in pooblastil iz člena 77, vključno s potrebno izmenjavo informacij v te namene.

Člen 75

Priznavanje in izvrševanje postopkov tretjih držav za reševanje

1. Ta člen se uporablja za postopek tretje države za reševanje, razen če in dokler ne začne veljati mednarodni sporazum z zadevno tretjo državo iz člena 74(1). Uporablja se tudi po začetku veljavnosti mednarodnega sporazuma z zadevno tretjo državo, določenega v členu 74(1), v kolikor sporazum ne ureja priznanja in izvrševanja postopka tretje države za reševanje.
2. Zadevni nacionalni organi priznajo postopek tretje države za reševanje v zvezi s CNS iz tretje države v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe s sedežem v eni ali več državah članicah;
 - (b) CNS iz tretje države ima sredstva, pravice, obveze ali obveznosti, ki so v eni ali več državah članicah ali ki jih ureja pravo teh držav članic.

Zadevni nacionalni organi zagotovijo, da se priznani postopek tretje države za reševanje izvrši v skladu z njihovim nacionalnim pravom.

3. Zadevni nacionalni organi so pooblaščen vsaj za naslednje:
 - (a) izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s:
 - (i) sredstvi CNS iz tretje države, ki so v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice;
 - (ii) pravicami ali obveznostmi CNS iz tretje države, ki so zavedene v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice, oziroma kadar so zahtevki v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljivi v njihovi državi članici;

- (b) izvedbo (pri čemer lahko zahtevajo, da izvedbo zagotovi druga oseba) prenosa lastniških instrumentov podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki jih je imenovala;
 - (c) izvajanje pooblastil iz člena 55, 56 in 57 v zvezi s pravicami katere koli podpisnice pogodbe s subjektom iz odstavka 2 tega člena, če so ta pooblastila potrebna za izvrševanje postopka tretje države za reševanje;
 - (d) povzročitev neizvršljivosti vsakršne pravice do odpovedi, likvidacije ali takojšnje zapadlosti pogodb ali vpliva na pogodbene pravice subjektov iz odstavka 2 in drugih subjektov v skupini, če te pravice nastanejo pri ukrepih za reševanje CNS iz tretje države, ki jih sprejme bodisi organ za reševanje tretje države bodisi kdo drug na podlagi pravnih ali regulativnih zahtev, povezanih z ureditvijo reševanja v tej državi, če se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila in izročitve, in zagotavljanje zavarovanja s premoženjem.
4. Priznanje in izvršitev postopka tretje države za reševanje ne posegata v običajne insolvenčne postopke po veljavnem nacionalnem pravu.

Člen 76

Pravica do zavrnitve priznanja ali izvršitve postopka tretje države za reševanje

Z odstopanjem od člena 75(2) lahko zadevni nacionalni organi zavrnejo priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje v naslednjih primerih:

- (a) če bi postopek tretje države za reševanje negativno vplival na finančno stabilnost v njihovi državi članici;
- (b) če upniki ali klirinški udeleženci, ki so v njihovi državi članici, ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki ali klirinškimi udeleženci iz tretje države s podobnimi pravnimi pravicami v postopku reševanja v njihovi domači državi;
- (c) če bi imelo priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje bistvene fiskalne posledice za njihovo državo članico;
- (d) če bi bilo priznanje ali izvršitev v nasprotju z nacionalnim pravom.

Člen 77

Sodelovanje z organi tretjih držav

1. Ta člen se uporablja za sodelovanje s tretjo državo, razen če in dokler ne začne veljati mednarodni sporazum z zadevno tretjo državo, kakor je določen v členu 74(1). Uporablja se tudi po začetku veljavnosti mednarodnega sporazuma z zadevno tretjo državo, določenega v členu 74(1), v kolikor navedeni sporazum ne ureja zadev iz tega člena.
2. Če je ustrezno, pristojni organi ali organi za reševanje sklenejo dogovore o sodelovanju z naslednjimi ustreznimi organi tretjih držav, pri čemer upoštevajo obstoječe dogovore o sodelovanju, vzpostavljene v skladu s členom 25(7) Uredbe (EU) št. 648/2012:

- (a) kadar CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe v eni ali več državah članicah, z ustreznimi organi tretje države, v kateri ima CNS sedež;
 - (b) kadar CNS zagotavlja storitve ali ima eno ali več podrejenih družb v tretjih državah, z ustreznimi organi tretjih držav, v katerih se navedene storitve zagotavljajo ali v katerih imajo podrejene družbe sedež.
3. Dogovori o sodelovanju iz odstavka 2 določajo postopke in dogovore med sodelujočimi organi glede izmenjave potrebnih informacij in sodelovanja pri izvajanju naslednjih nalog in pooblastil v zvezi s CNS iz odstavka 2(a) in (b) ali skupinami, ki vključujejo te CNS:
- (a) priprava načrtov reševanja v skladu s členom 13 in podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (b) ocenjevanje rešljivosti teh institucij in skupin v skladu s členom 16 in podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (c) uporaba pristojnosti za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členom 17 in vseh podobnih pristojnosti na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (d) izvajanje ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 19 in podobnih pristojnosti na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (e) uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil, ki jih imajo organi zadevnih tretjih držav.
4. Dogovori o sodelovanju, sklenjeni med organi za reševanje in pristojnimi organi držav članic in tretjih držav v skladu z odstavkom 2, lahko vključujejo določbe o naslednjih zadevah:
- (a) izmenjavi informacij, potrebnih za pripravo in posodabljanje načrtov reševanja;
 - (b) posvetovanju in sodelovanju pri razvoju načrtov reševanja, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 75 in podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (c) izmenjavi informacij, potrebnih za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (d) zgodnjem obveščanju strank ali posvetovanju s strankami dogovora o sodelovanju pred izvedbo pomembnejših ukrepov v skladu s to uredbo ali ustreznim pravom tretje države, ki vplivajo na CNS ali skupino, na katero se dogovor nanaša;
 - (e) usklajevanju obveščanja javnosti v primeru skupnih ukrepov za reševanje;
 - (f) postopkih in dogovorih za izmenjavo informacij in sodelovanje iz točk od (a) do (e), vključno z, kjer je ustrezno, ustanovitvijo in delovanjem skupin za krizno upravljanje.

Za zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe odstavka 3 organ ESMA izda smernice o vrstah in vsebini določb iz odstavka 4 do [UP: vstavite datum 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti Uredbe].

5. Organi za reševanje in pristojni organi obvestijo organ ESMA o vseh dogovorih o sodelovanju, ki so jih sklenili v skladu s tem členom.

Člen 78

Izmenjava zaupnih informacij

1. Organi za reševanje, pristojni organi, pristojna ministrstva in po potrebi drugi ustrezni nacionalni organi si zaupne informacije, vključno z načrti sanacije, z zadevnimi organi tretjih držav izmenjajo samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) za organe teh tretjih držav veljajo zahteve in standardi glede poklicnih skrivnosti, ki se po mnenju vseh zadevnih organov štejejo vsaj za enakovredne tistim iz člena 71;
 - (b) informacije so potrebne, da lahko zadevni organi tretje države v okviru nacionalnega prava opravljajo svoje funkcije, ki so primerljive s tistimi iz te uredbe, in se ne uporabljajo za druge namene.
2. Če se izmenjava informacij nanaša na osebne podatke, obdelavo in posredovanje teh podatkov organom tretje države urejata veljavno pravo Unije in nacionalno pravo o varstvu podatkov.
3. Če zaupne informacije izvirajo iz druge države članice, organi za reševanje, pristojni organi in pristojna ministrstva teh informacij ne razkrijejo zadevnim organom tretje države, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) zadevni organ države članice, iz katere informacije izvirajo, soglaša z razkritjem informacij;
 - (b) informacije se razkrijejo le za namene, ki jih dovoljuje organ iz točke (a).
4. Za namene tega člena se informacije obravnavajo kot zaupne, če zanje veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo v skladu s pravom Unije.

NASLOV VII

SPREMEMBE UREDB (EU) ŠT. 1095/2010, (EU) ŠT. 648/2012 IN (EU) 2015/2365

Člen 79

Spremembe Uredbe (EU) št. 1095/2010

Uredba (EU) št. 1095/2010 se spremeni:

(1) v členu 4(3) se doda naslednja točka (iv):

„(iv) v primeru Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS] organ za reševanje, kot je opredeljen v točki 3 člena 2(1) Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“;

(2) v členu 40(5) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene ravnanja v okviru področja uporabe Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] lahko člana odbora nadzornikov iz odstavka 1(b) po potrebi spremlja predstavnik organa za reševanje v posamezni državi članici, pri čemer ta predstavnik nima glasovalne pravice.“.

Člen 80

Spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012

Uredba (EU) št. 648/2012 se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen 6a:

„Člen 6a

Mirovanje obveznosti kliringa v postopku reševanja

1. Kadar CNS izpolnjuje pogoje iz člena 22 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS], lahko organ za reševanje CNS, določen na podlagi člena 3(1) navedene uredbe, ali pristojni organ klirinškega člana CNS v postopku reševanja od Komisije zahteva, naj uvede začasno mirovanje obveznosti kliringa iz člena 4(1) za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) CNS v postopku reševanja ima na podlagi člena 14 dovoljenje za opravljanje kliringa za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere je treba v skladu s členom 4(1) opraviti kliring, za katerega se zahteva mirovanje;
 - (b) mirovanje obveznosti kliringa iz člena 4 za zadevne razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC je nujno za izognitev resni grožnji finančni stabilnosti v Uniji v povezavi z reševanjem CNS, zlasti če sta izpolnjeni obe naslednji merili:
 - (i) pojavljajo se neugodni dogodki ali neugoden razvoj dogodkov, ki pomenijo resno grožnjo finančni stabilnosti;

- (ii) ukrep je nujen za obravnavanje grožnje in ne bo imel negativnih učinkov na finančno stabilnost, ki bi bili nesorazmerni z njegovimi koristmi.

Zahtevku iz prvega pododstavka se priložijo dokazi, da sta pogoja iz točk (a) in (b) prvega pododstavka izpolnjena.

Organ iz prvega pododstavka predloži obrazložen zahtevek organu ESMA in ESRB obenem s predložitvijo zahtevka Komisiji.

2. Organ ESMA v 24 urah od predložitve zahtevka iz odstavka 1 in po posvetovanju z ESRB izda mnenje o načrtovanem mirovanju, pri čemer upošteva potrebo po izognitvi resni grožnji finančni stabilnosti v Uniji, cilje reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] ter merila iz člena 5(4) in (5) te uredbe.
3. Mnenje iz odstavka 2 se ne objavi.
4. Komisija v 48 urah od zahtevka iz odstavka 1 in v skladu z odstavkom 6 sprejme odločitev o začasnem mirovanju obveznosti kliringa za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC ali o zavrnitvi zahtevanega mirovanja.
5. Odločitev Komisije se sporoči organu, ki je zahteval mirovanje, in organu ESMA ter se objavi na spletnem mestu Komisije. Kadar se Komisija odloči za mirovanje obveznosti kliringa, se to objavi v javnem registru iz člena 6.
6. Komisija se lahko odloči za začasno mirovanje obveznosti kliringa iz odstavka 1 za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, če sta izpolnjena pogoja iz odstavka 1(a) in (b). Komisija pri sprejetju take odločitve upošteva mnenje, ki ga je izdal organ ESMA, iz odstavka 2, cilje reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS], merila iz člena 5(4) in (5) v zvezi z zadevnimi razredi izvedenih finančnih instrumentov OTC ter potrebo po mirovanju za izognitev resni grožnji finančni stabilnosti.
7. Mirovanje obveznosti kliringa v skladu z odstavkom 4 velja za začetno obdobje največ treh mesecev od datuma njegove objave v *Uradnem listu Evropske unije*.
8. Komisija lahko mirovanje iz odstavka 7 podaljša za eno ali več obdobj, ki skupaj ne presegajo treh mesecev od konca začetnega obdobja mirovanja, kadar razlogi za mirovanje še naprej veljajo.
9. Če se mirovanje do izteka začetnega obdobja ali naknadnega obnovitvenega obdobja ne podaljša, samodejno preneha veljati.
10. Komisija obvesti organ ESMA, da namerava podaljšati mirovanje obveznosti kliringa.

Organ ESMA v 48 urah od obvestila Komisije, da namerava podaljšati mirovanje obveznosti kliringa, izda mnenje o podaljšanju mirovanja, pri čemer upošteva potrebo po izognitvi resni grožnji finančni stabilnosti v Uniji, cilje reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] ter merila iz člena 5(4) in (5) te uredbe.“;

- (2) v členu 28 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Odbor za tveganja svetuje odboru o vseh ureditvah, ki lahko vplivajo na upravljanje tveganja s strani CNS, kot so pomembna sprememba v modelu tveganja, postopki v primeru neizpolnjevanja obveznosti ter merila za sprejem klirinških članov, kliring novih razredov instrumentov ali zunanje izvajanje

funkcij. Odbor za tveganja pravočasno obvesti odbor o vsakem novem tveganju, ki vpliva na odpornost CNS. Svetovanje odbora za tveganja ni potrebno pri dnevnih poslih CNS. V izrednih razmerah si je treba smiselno prizadevati za posvetovanje z odborom za tveganja o dogodkih, ki vplivajo na upravljanje tveganja CNS, med drugim tudi o dogodkih, ki zadevajo izpostavljenosti klirinških članov do CNS in medsebojne odvisnosti z drugimi CNS.“;

(3) v členu 28 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. CNS takoj obvesti pristojni organ in odbor za tveganja o vsaki odločitvi odbora, da ne bo upošteval nasveta odbora za tveganja, in pojasni tako odločitvev. Odbor za tveganja ali kateri koli njegov član lahko obvesti pristojni organ o vseh področjih, na katerih po njegovem mnenju nasvet odbora za tveganja ni bil upoštevan.“;

(4) v členu 38 se doda naslednji odstavek 6:

„Klirinški člani CNS obvestijo svoje obstoječe in potencialne stranke o morebitnih izgubah ali drugih stroških, ki bi jih lahko nosile med fazo sanacije CNS, vključno z vrsto nadomestila, ki ga lahko prejmejo, ob upoštevanju člena 48(7) Uredbe (EU) št. 648/2012. Strankam se zagotovijo zadostne informacije, da lahko razumejo, kakšne izgube ali drugi stroški bi jim lahko nastali v najslabšem scenariju, če bi CNS sprejela sanacijske ukrepe.“;

(5) v členu 81(3) se doda naslednja točka (q):

„(q) organom za reševanje, določenim v skladu s členom 3 Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“.

Člen 81
Sprememba Uredbe (EU) 2015/2365

V členu 12(2) se doda naslednja točka (n):

„(n) organi za reševanje, določeni v skladu s členom 3 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS].“.

NASLOV VIII KONČNE DOLOČBE

Člen 82

Pregled

Komisija do [...] pregleda izvajanje te uredbe ter o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Po potrebi poročilu priloži zakonodajni predlog.

Člen 83

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [UP: vstavite datum, določen v drugem pododstavku člena 9(1) direktive o spremembi Direktive 2014/59/EU].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik